DOCUMENT RESUME

ED 203 656 FL 011 530

AUTHOR	Blanc, Haim
TITLE	An Intermediate Advanced Level Israeli Hebrew Refresher Course. Book III (Parts One and Two).
INSTITUTION	English Language Services, Inc., Washington, D.C.
SPONS AGENCY	Department of the Army, Washington, D.C.
PUB DATE	60
NOTE	492p.: For related documents, see FL 011 527-528 and FL 011 532.
AVAILABLE FROM	Defense Language Institute, Foreign Language Center, Nonresident Division, Presidio of Monterey, CA 93940 ($8.90: cassettes $34.40).
EDRS PRICE	MF02/PC20 Plus Postage.
DESCRIPTORS	Audiolingual Methods: *Hebrew: Independent Study: Postsecondary Education: *Refresher Courses: Second Language Instruction: Semitic Languages: Uncommonly Taught Languages

ABSTRACT

This volume consists of 42 lessons of text material, broken down into six units, to be used with 42 cassette tapes 15 to 20 minutes in length each. The instructional material for a typical unit is organized as follows: Spontaneous Dialogues, Drills, and Tests. Each unit contains five dialogues. The materials have been prepared for self-study by language students who have completed one year of college-level Hebrew or several months of intensive Hebrew. The language used is characteristic of everyday conversation rather than literature or the press. The presentation, which depends primarily on a profusion of short texts, dialogues, sentences, and drills designed for intensive student participation, repetition, and memorization, places little emphasis on explanation or explicit statement of grammatical rules. All texts, dialogues, and drills are accompanied by a full English translation. (Author/JB)

****
* Reproductions supplied by EDRS are the best that can be made *
* from the original document. *
****

ED203656

AN INTERMEDIATE ADVANCED LEVEL ISRAELI HEBREW REFRESHER COURSE

BOOK III

(Parts One and Two)

"PERMISSION TO REPRODUCE THIS
MATERIAL HAS BEEN GRANTED BY
Department of the
Army (DLI)
TO THE EDUCATIONAL RESOURCES
INFORMATION CENTER (ERIC)."

U.S. DEPARTMENT OF HEALTH,
EDUCATION & WELFARE
NATIONAL INSTITUTE OF
EDUCATION

THIS DOCUMENT HAS BEEN REPRODUCED EXACTLY AS RECEIVED FROM THE PERSON OR ORGANIZATION ORIGINATING IT. POINTS OF VIEW OR OPINIONS STATED DO NOT NECESSARILY REPRESENT OFFICIAL NATIONAL INSTITUTE OF EDUCATION POSITION OR POLICY

FL 011 530

AN INTERMEDIATE ADVANCED LEVEL

ISRAELI HEBREW REFRESHER COURSE

BOOK III

PART TWO

with
Pre-Recorded Tapes 22-42

AN INTERMEDIATE-ADVANCED LEVEL

ISRAELI HEBREW REFRESHER COURSE

Book III
PART TWO
with
Pre-Recorded Tapes 22-42

English Language Services, Inc.
919 Eighteenth Street, N.W.
Washington 6, D.C.

5-80-39

Copyright, 1960, by
English Language Services, Inc.

The publisher has granted permission to the United States Army for the reproduction and use of these text materials and pre-recorded tapes at United States Army installations.

5

All pre-recorded tapes of this course have been prepared for use on dual-track, language-instruction tape recorders, so that the student can record his voice on tape where required.

However, these instructional materials may also be used with single-track tape recorders or on unmodified dual-track tape recorders almost as effectively, in that the student can always repeat, if not actually record, where required.

FL011531

PREFACE

Book III of an "Intermediate-Advanced Level Israeli Hebrew Course" consists of 42 lessons in the text material and 42 pre-recorded tapes of approximately 20 minutes in length to accompany the text. The 42 lessons and tapes are further divided into a total of 6 units containing 7 lessons and tapes per unit.

A typical unit of 7 lessons and tapes is made up of the following instructional materials:

I. Spontaneous Dialogues
II. Drills
III. Tests

The spontaneous dialogues are contained on the first 5 tapes and in the first 5 lessons of each unit. The drills appear on each 6th tape and in each 6th lesson. Similarly, the tests for each unit appear on each 7th tape, with test answers appearing at the end of the Book.

Organization of the Lesson and Tapes

I. Spontaneous Dialogues

The 5 dialogues of each unit, each appearing on one full tape of approximately 20 minutes, are in 5 sections:

- Dialogue for Listening
- Dialogue for Memorization
- Dialogue for Fluency
- Dialogue for Listening (again)
- Dialogue for Participation

- The Dialogue for Listening is a short, spontaneously created conversation between educated and imaginative speakers of Israeli Hebrew. No scripts were used in recording the Dialogue for Listening section. It was originally and spontaneously created and recorded under minimum control conditions, to afford the student of Israeli Hebrew an opportunity to hear generous and authentic segments of spoken Israeli Hebrew.

Thus, from the moment the student hears the opening line of the Dialogue for Listening, he is eavesdropping on an Israeli Hebrew conversation spoken naturally and effortlessly by native Israeli Hebrew speakers, with none of the usual artificialities to be found in previously written-out textbook dialogues. Read instructions for this and all other sections carefully in Lesson 1 of the text.

- The Dialogue for Memorization is a repetition of the Dialogue for Listening with certain pedagogical features to facilitate student memorization of the material. The longer utterances of the dialogue are divided into partials. The student will hear the native speaker repeat the partials, beginning at the end of the utterance and working cumulatively toward the beginning. The student repeats on tape all partials, building up to whole utterances.

- The Dialogue for Fluency is a further step in facilitating student memorization of the dialogue The student now repeats on tape whole utterances after the native speaker, no longer building up to them by means of the partials.

- The Dialogue for Listening permits the student to hear the original, spontaneous dialogue once again. Having completely memorized the dialogue, this time he listens to improve his pronunciation and to hear the intonation of the native Israeli Hebrew speakers.

- The Dialogue for Participation is an informal check-up. The student himself can now gauge the degree of his control over the material, as he tests his ability to perform each of the two roles on tape from memory.

II. Drills

Based on the previous 5 dialogue tapes, each 6th tape contains drills designed to give the student fluency in controlling on tape the dialogue sentences with additional variations provided by substitution elements. The student's goal in performing these drills is to be able to say the sentences with their substitution elements without hesitation and with acceptable pronunciation.

III. Tests

The final tape of each unit is a short check-up containing fifteen sentences taken from the previous 5 dialogues. The student is asked to listen, and to provide a suitable written English translation in the time allotted. The test tape tests the student's comprehension of certain dialogue sentences and grammar points.

English equivalents are provided for all dialogues and drills throughout the text. These are meant to be contextual equivalents rather than literal translations.

The teaching techniques used on tape are the result of the application of modern linguistic theory to language learning. The dialogues and drills have been designed to give the student maximum utilization of the materials provided. The student participates in using these materials in various ways, until he gains act [illegible] control over the forms presented

Organization of the Course as a Whole

Book III with its accompanying tapes is the third Book of an Israeli Hebrew course consisting of four Books and 164 pre-recorded tapes. The materials of Book III are considered to be advanced.

Detailed descriptions of Books I, II and IV will be found in the Prefaces to those three volumes.

Acknowledgments

"An Intermediate-Advanced Level Israeli Hebrew Refresher Course" with its accompanying four Books and 164 pre-recorded tapes was prepared by the distinguished scholar, Haim Blanc.

The following participated in the preparation of Book III with its 42 pre-recorded tapes:

Nitza Artziel
Esther Ben-Zur
Yaron Fidler
Avigdor Levy
Amichai Shavit
Gad Soffer

All pre-recorded tapes were prepared in the studios of English Language Services, Inc., by Hartley Jones, assisted by Isiah Fidler. Composition was carried out under the direction of Oliver Rice. Special thanks are due Mr. Jones, Mrs. Hannah Henkin and Miss Miriam Peer for scrupulous attention to details too numerous to mention.

H. JEFFREY BINDA, Director
Materials Development Division

English Language Services, Inc.
919 Eighteenth Street, N.W.
Washington 6, D.C.
June 1, 1960

AUTHOR'S FOREWORD

This course on Israeli Hebrew is part of a series and is, therefore, constructed on a more or less set pattern. One important consequence of this fact is that emphasis is placed on the language of everyday conversation rather than on the language of literature or of the press; the sort of Hebrew presented in this course is described more fully in the "Note on Israeli Hebrew" in Book I. Another consequence is the general presentation itself, which depends primarily on a profusion of short texts (Books I and II), dialogues, sentences and drills designed for intensive student participation, repetition and memorization. Correspondingly, little emphasis is placed on explanation or explicit statements of rules: the grammatical rules appended to each unit of Books I and II, for example, are skeletal, and cover only a fraction of the material presented.

Students desiring further grammatical explanation and guidance, since none is given in Book III, should make as much use as possible of the existing reference works and textbooks. Regrettably, these are not completely adequate, and even the best of them deal with formal or literary Hebrew only, not with the idiom of everyday conversation. However, the differences are not so great as to make these works entirely useless, and a good deal of valuable information on such matters as verb conjugations, noun patterns, idioms, etc., can be obtained from these works, a few of which are listed below.

(1) Many graded texts from the press, radio and literature, as well as grammatical tables and notes, may be found in Élef Milím, by A. Rozén and Y. Ben-Šéfer, and its sequels, Élef Milím ve-od Alpáim and Elef Milím ve-od Revavá. These are entirely in Hebrew (though the first has an "English Companion," by H. Shachter, consisting mostly of vocabularies) but are not difficult to follow and are well worth the effort.

(2) A brief mimeographed booklet, "Notes and Exercises for the Study of Modern Hebrew," by S. Morag and M. Milson, is obtainable only from the Harvard University Summer Session Office, Cambridge 38, Mass.

(3) A good part of the traditional grammar is covered by M. Naor's Hebrew Language and Grammar and, for that matter, by any of the textbooks in use in the high schools in this country.

In the present course all texts, dialogues and drills are accompanied by a full English translation. This is not a word-for-word translation; it tries to render the tone as well as the meaning of the original. In most cases, however, a literal translation is supplied in parentheses and is marked by the abbreviation "lit."; English words necessary in the translation but not appearing in the original are added in square brackets. Thus the expression /xavál al-ha-zmán/ חבל על הזמן might be rendered by "let's not waste any time," followed by some such addition as: (lit."[it's] a pity on [wasting one's] time"). Students should definitely make as much use as possible of any available dictionary, though here again there is nothing that can be recommended wholeheartedly. A reasonably useful Hebrew-English dictionary is the Compendious Dictionary of the Hebrew Language, by Grossman, revised by Segal; for English-Hebrew there is, as yet, nothing that can be called even "reasonable useful," so the student will, perforce, have to use whatever he finds with the greatest possible circumspection.

Though the courses in this series are primarily intended for use without a teacher, the student should be encouraged to look for help and guidance from a qualified person, preferably a native Israeli with teaching experience. Teachers who are not native speakers of Hebrew may, of course, often provide valuable assistance, too, but it should be remembered that they tend to find colloquial Israeli usage unfamiliar, disconcerting and unfit to be taught in the classroom. This, incidentally, is partly true of some Israelis as well. A qualified teacher can always, however, be of great help in elucidating questions of more formal usage.

Scattered here and there throughout the material, the student will find proverbs and expressions from the Old Testament and the Talmud. In most cases, the exact source has been indicated in the translation or in a footnote, and the expression itself is always given in quotation marks. The student should, therefore, not be unduly mystified by the sudden appearance of such items as, "Man doth not live by bread alone," accompanied by a cryptic note stating "Deut. 10:7," i.e., the seventh verse of the tenth chapter of the Book of Deuteronomy. This is not intended as a somewhat incongruous injection of religion into a language course, but rather as a glimpse into the practice, common in educated speech and in writing, of seasoning modern usage with such bits from the classical literature.

It is desirable, especially if one wishes some day to tackle those classics, to commit these quotations to memory and note in what ways they differ from, and in what ways they resemble, contemporary Israeli usage.

Haim Blanc

Center for Middle Eastern Studies
Harvard University
May, 1960

TABLE OF CONTENTS

Tape No.		Page No.
22	Lesson 22: Waiting for a Hitch	241
	I. Dialogue for Listening	241
	II. Dialogue for Memorization	244
	III. Dialogue for Fluency	246
	IV. Dialogue for Listening	247
	V. Dialogue for Participation	247
23	Lesson 23: Immigration	251
	I. Dialogue for Listening	251
	II. Dialogue for Memorization	255
	III. Dialogue for Fluency	259
	IV. Dialogue for Listening	259
	V. Dialogue for Participation	259
24	Lesson 24: Flowers	265
	I. Dialogue for Listening	265
	II. Dialogue for Memorization	267
	III. Dialogue for Fluency	270
	IV. Dialogue for Listening	270
	V. Dialogue for Participation	270
25	Lesson 25: The Teacher	275
	I. Dialogue for Listening	275
	II. Dialogue for Memorization	281
	III. Dialogue for Fluency	287
	IV. Dialogue for Listening	287
	V. Dialogue for Participation	287

26 Lesson 26: The Labor Exchange 295
- I. Dialogue for Listening 295
- II. Dialogue for Memorization 298
- III. Dialogue for Fluency 301
- IV. Dialogue for Listening 301
- V. Dialogue for Participation 301

27 Lesson 27: Drills 307

28 Lesson 28: Test 313

29 Lesson 29: The Yarkon 317
- I. Dialogue for Listening 317
- II. Dialogue for Memorization 319
- III. Dialogue for Fluency 322
- IV. Dialogue for Listening 322
- V. Dialogue for Participation 322

30 Lesson 30: Getting Married (I) 327
- I. Dialogue for Listening 327
- II. Dialogue for Memorization 330
- III. Dialogue for Fluency 333
- IV. Dialogue for Listening 333
- V. Dialogue for Participation 333

31 Lesson 31: Getting Married (II) 339
- I. Dialogue for Listening 339
- II. Dialogue for Memorization 343
- III. Dialogue for Fluency 347
- IV. Dialogue for Listening 347
- V. Dialogue for Participation 348

32 Lesson 32: Standing in Line 353

I. Dialogue for Listening 353
II. Dialogue for Memorization 357
III. Dialogue for Fluency 362
IV. Dialogue for Listening 362
V. Dialogue for Participation 363

33 Lesson 33: Invitation 369

I. Dialogue for Listening 369
II. Dialogue for Memorization 373
III. Dialogue for Fluency 377
IV. Dialogue for Listening 377
V. Dialogue for Participation 377

34 Lesson 34: Drills 383

35 Lesson 35: Test 389

36 Lesson 36: Cattle Ranch 393

I. Dialogue for Listening 393
II. Dialogue for Memorization 395
III. Dialogue for Fluency 398
IV. Dialogue for Listening 398
V. Dialogue for Participation 398

37 Lesson 37: At the Restaurant 403

I. Dialogue for Listening 403
II. Dialogue for Memorization 411
III. Dialogue for Fluency 417
IV. Dialogue for Listening 418
V. Dialogue for Participation 418

38 Lesson 38: At the Barber's 427
- I. Dialogue for Listening 427
- II. Dialogue for Memorization 431
- III. Dialogue for Fluency 434
- IV. Dialogue for Listening 434
- V Dialogue for Participation 434

39 Lesson 39: Gossip 439
- I. Dialogue for Listening 439
- II. Dialogue for Memorization 443
- III. Dialogue for Fluency 447
- IV. Dialogue for Listening 448
- V Dialogue for Participation 448

40 Lesson 40: More Gossip 453
- I. Dialogue for Listening 453
- II. Dialogue for Memorization 459
- III. Dialogue for Fluency 463
- IV. Dialogue for Listening 464
- V. Dialogue for Participation 464

41 Lesson 41: Drills 469

42 Lesson 42: Test 475

Test Answers 477

18

Unit 4

Lessons 22-28

A: How long have you been waiting here?

B: Oh, I've been waiting here at least an hour.

A: A whole hour and you haven't succeeded in getting a lift?*

B. I'll tell you. A few cars have passed by. Some didn't stop, and those that stopped, I didn't want to go in them, because one of them didn't have a radio, and the other one was a heavily loaded vegetable truck, and those just crawl along.

A: What's the difference? I know that when I'm in a hurry to get home, it makes no difference what kind of car comes along.

B. I'll tell you the truth, I don't want to miss out; there's a good soccer game on the air, and I've got to hear it.

---

* The term /ha-sáa/ for a hitch is formal; the informal and more common term is /tremp/ and a hitchhiker is a /trempíst/.

Lesson 22

WAITING FOR A HITCH

I. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

א: כמה זמן אתה כבר מחכה פה?

ב: או. אני מחכה פה לפחות איזה שעה.

א: שעה שלמה ולא הצלחת לקבל שום הסעה?

ב: אני אגיד לך, עברו כמה מכוניות. חלקן לא
עצרו, ואלה שעצרו, לא רציתי לנסוע אתן,
מפני שעל אחת לא היה רדיו, והשניה היתה
מכונית ירקות עמוסה, והן זוחלות.

א: מה ההבדל? אני יודע שכשאני ממהר הביתה,
אין כל הבדל איזה מכונה באה.

ב: אני אגיד לך את האמת, אני גם לא רוצה
להפסיד, יש משחק כדורגל טוב. משדרים
אותו ברדיו. אני מוכרח לשמוע אותו.

A: Oh, that's something else again. But I don't think there are many chances [that we'll get a ride]. And, especially, I see the sky is cloudy and it's going to rain.

B: I'll tell you the truth, rain doesn't bother me. I, for one, like it when it rains, especially after the Council for [the Aid of] the Soldier fixed up these little roofs; it's not so bad.

A: Yes, I must say, it's a marvelous thing.

B: Here's a car. Let's try to stop it.

A: OK. Raise your hand.

B: Ah, he didn't stop.

A: So, let's wait for the next car.

B: I'll tell you, there are people who don't care. If I had a car, I think I would stop if I were empty.

A: Yes, it's easy to think that, but when you're inside the car and you're in a hurry, you're not always ready to stop.

B: I hope we'll both be in a position where we'll have cars and stop anyway.

א: או, זה ענין אחר. אבל אני חושב שאין הרבה סיכויים. וביחוד אני רואה שהשמים מעונניט ועומד לרדת גשם.

ב: אני אגיד לך את האמת, הגשם לי לא מפריע. אני דוקא אוהב שיורד גשם, ביחוד אחרי שהוועד למען החייל סידר את הגגונים האלה, אז זה לא נורא.

א: כן, אני מוכרח לציין שזה דבר יוצא מן הכלל.

ב: או, הנה מכונית, בוא ננסה לעצור אותה.

א: טוב, תרים את היד.

ב: אך, לא עצר.

א: מילא, נחכה למכונה הבאה.

ב: אני אגיד לך, יש אנשים שלא איכפת להם. אילו לי היתה מכונית אני חושב שהייתי עוצר אם הייתי ריק.

א: כן, זה נוח מאוד לחשוב כך. אבל כאשר אתה נמצא בתוך המכונית, ואתה ממהר, לא תמיד אתה מוכן לעצור.

ב: נו, אני מקווה ששנינו נהיה במצב שיהיו לנו מכוניות, ואנחנו בכל זאת נעצור.

II Dialogue for Memorization

See Instructions for this section in Lesson 1, page 9

א: ● כמה זמן אתה כבר מחכה פה?

ב: ---לפחות איזה שעה.
● או, אני מחכה פה לפחות איזה שעה.

א: ● שעה שלמה ולא רצלחת לקבל שום הסעה?

ב: ---והשניה היתה מכונית ירקות עמוסה,
והן זוחלות.
---מפני שעל אחת לא היה רדיו, והשניה
היתה מכונית ירקות עמוסה, והן
זוחלות.
---חלקן לא עצרו, ואלה שעצרו, לא
רציתי לנסוע אתם, מפני שעל
אחת לא היה רדיו, והשניה היתה
מכונית ירקות עמוסה, והן זוחלות.
● אני אגיד לך, עברו כמה מכוניות, חלקן לא
עצרו, ואלה שעצרו, לא רציתי לנסוע אתן,
מפני שעל אחת לא היה רדיו, והשניה היתה
מכונית ירקות עמוחה, והן זוחלות.

א: ---אין כל הבדל איזה מכונה באה.
● מה ההבדל? אני יודע שכשאני ממהר הביתה,
איז כל הבדל איזה מכונה באה.

ב: ---אני מוכרח לשמוע אותו.
---יש משחק כדורגל טוב. משדרים
אותו ברדיו. אני מוכרח לשמוע
אותו.
● אני אגיד לך את האמת, אני גם לא רוצה
להפסיד, יש משחק כדורגל טוב. משדרים
אותו ברדיו. אני מוכרח לשמוע אותו.

א: ---וביחוד אני רואה שהשמים מעוננים
ועומד לרדת גשם.
---אבל אני חושב שאין הרבה סיכויים.
וביחוד אני רואה שהשמים
מעוננים ועומד לרדת גשם.
● או, זה ענין אחר. אבל אני חושב שאין
הרבה סיכויים. וביחוד אני רואה שהשמים
מעוננים ועומד לרדת גשם.

ב: ---הגשם לי לא מפריע.
● אני אגיד לך את האמת, הגשם לי לא מפריע.
---אז זה לא נורא.
---ביחוד אחרי שהוועד למען החייל
סידר את הגגונים האלה, אז זה
לא נורא.
● אני דוקא אוהב שיורד גשם, ביחוד אחרי
שהוועד למען החייל סידר את הגגונים
האלה, אז זה לא נורא.

א: ● כן, אני מוכרח לציין שזה דבר יוצא מן
הכלל.

ב: ● או, הנה מכונית, בוא ננסה לעצור אותה.

א: ● טוב, תרים את הצד.

ב: • אך, לא עצר.

א: • מילא, נחכה למכונה הבאה.

ב: • אני אגיד לך, יש אנשים שלא איכפת להם.
---אני חושב שהייתי עוצר אם הייתי ריק.
• אילו לי היתה מכונית אני חושב שהייתי עוצר אם הייתי ריק.

א: ---ואתה ממרר, לא תמיד אתה מוכן לעצור.
---אבל כאשר אתה נמצא בתוך המכונית, ואתה ממהר, לא תמיד אתה מוכן לעצור.
• כן, זה נוח מאוד לחשוב כך. אבל כאשר אתה נמצא בתוך המכונית, ואתה ממהר, לא תמיד אתה מוכן לעצור.

ב: ---ואנחנו בכל זאת נעצור.
---שיהיו לנו מכוניות, ואנחנו בכל זאת נעצור.
• נו, אני מקוה ששנינו נהיה במצב שיהיו לנו מכוניות, ואנחנו בכל זאת נעצור.

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

א: כמה זמן אתה כבר מחכה פה?

ב: * * *

א: שעה שלמה ולא הצלחת לקבל שום הסעה?

ב: * * *

א: מה ההבדל? אני יודע שכשאני ממהר הביתה,
אין כל הבדל איזה מכונה באה.

ב: * * *

א: או, זה ענין אחר. אבל אני חושב שאין
הרבה סיכויים. וביחוד אני רואה שהשמים
מעוננים ועומד לרדת גשם.

ב: * * *

א: כן, אני מוכרח לציין שזה דבר יוצא מן הכלל.

ב: * * *

א: טוב, תרים את היד.

ב: * * *

א: מילא, נחכה למכונה הבאה.

ב: * * *

א: כן, זה נוח מאוד לחשוב כך. אבל כאשר אתה נמצא בתוך המכונית, ואתה ממהר, לא תמיד אתה מוכן לעצור.

ב: * * *

א: * * *

ב: או, אני מחכה פה לפחות איזה שעה.

א: * * *

ב: אני אגיד לך, עברו כמה מכוניות. חלקן לא עצרו, ואלה שעצרו, לא רציתי לנסוע אתן, מפני שעל אחת לא היה רדיו, והשניה היתה מכונית ירקות עמוסה, והן זוחלות.

א: * * *

ב: אני אגיד לך את האמת, אני גם לא רוצה
להפסיד, יש משחק כדורגל טוב. משדרים אותו
ברדיו. אני מוכרח לשמוע אותו.

א: * * *

ב: אני אגיד לך את האמת, הגשם לי לא מפריע.
אני דוקא אוהב שיורד גשם, ביחוד אחרי
שהוועד למען החייל סידר את הגגונים האלה,
אז זה לא נורא.

א: * * *

ב: או, הנה מכונית, בוא ננסה לעצור אותה.

א: * * *

ב: אך, לא עצר.

א: * * *

ב: אני אגיד לך, יש אנשים שלא איכפת להם.
אילו לי היתה מכונית אני חושב שהייתי
עוצר אם הייתי ריק.

א: * * *

ב: נו, אני מקווה ששנינו נהיה במצב שיהיו לנו
מכוניות, ואנחנו בכל זאת נעצור.

Gad: Ami, hello. How are things? It's been a long time since I saw you. Won't you join me?

Ami: OK It really has been a long time. I was busy, mostly studying. What's new with you?

Gad: I'm studying, too, and . . . trying to have a good time.

Ami: That's the main thing.

Gad: How about ordering some coffee?

Ami: All right. Say, I really wanted to ask you something. I heard you were working at the Immigration Ministry; is that so?

Gad: That's right. We really have a number of very tough problems in connection with the immigration nowadays.

Ami: As a matter of fact, I wanted to ask you. I heard that the Law of the Return was one of the first

Lesson 23

IMMIGRATION

I. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

גד: עמי, שלום, מה נשמע? זמן רב לא ראיתי אותך. תצטרף אלי בבקשה.

עמי: טוב. אני באמת הרבה זמן כבר לא ראיתי אותך. הייתי עסוק בעיקר בלימודים. מה נשמע אצלך?

גד: גם אני לומד ומנסה לבלות.

עמי: זה העיקר.

גד: מה דעתך להזמין קפה?

עמי: בבקשה. תראה, אני רציתי באמת לשאול אותך משהו. שמעתי שאתה עובד במשרד העליה. זה נכון?

גד: זה נכון מאוד. יש לנו באמת מספר בעיות קשות מאוד בקשר לעליה עכשיו.

עמי: רציתי לשאול אותך באמת. אני שמעתי שחוק השבות היה אחד החוקים הראשונים

laws proclaimed by the State of Israel; is that right?

Gad: Right, Ami That's the first law that gives the right to every Jew to receive Israeli citizenship the moment he immigrates.

Ami: But I don't understand. If the law is so [made out] that it proclaims that every Jew is entitled to immigrate to Israel . . . and there's no doubt that the situation today is getting worse and worse . . and the Ingathering of the Exiles and their integration is a very grave problem. What does the Immigration Ministry think? How can this problem be solved?

Gad: The problem, Ami, has to be solved, since it is our duty to integrate the Exiles.

Ami: We're not talking now about miracles and about splitting the Red Sea, we're talking about a matter that's practical, a matter that has to be dealt with realistically and urgently.

Gad: There's no doubt that it ought to be dealt with in all seriousness, and it is being dealt with in all seriousness, Ami.

Ami: OK, Gad. I have to run, because I have to get to school. I hope we'll meet next week and then we might continue this conversation.

Gad: OK, Ami, so you didn't have coffee with me, eh?

שמדינת ישראל הכריזה. זה נכון?

גד: זה בדיוק, עמי. זה החוק הראשון שמקנה זכות לכל יהודי לקבל את אזרחות המדינה ברגע שהוא עולה אליה.

עמי: אבל אני לא מבין. אם החוק הוא באמת כזה, שמכריז שכל יהודי רשאי לעלות ארצה, וללא כל ספק המצב כיום מחמיר והולך, וקיבוץ גלויות ומיזוגם היא בעיה מאוד חמורה. מה דעת משרד העליה? איך אפשר לפתור את הבעיה הזו?

גד: הבעיה עמי, חייבת להיפתר, היות ומתפקידנו למזג את הגלויות.

עמי: אנחנו לא מדברים כרגע על נסים ועל קריעות ים סוף. אנחנו מדברים על ענין שהוא פרקטי, ענין שצריכים לדון בו בצורה ממשית ודחופה.

גד: ללא ספק שמן הדין הוא שידונו בו בכל כובד הראש, ודנים בו בכל כובד הראש, עמי.

עמי: טוב, גד אני מוכרח לרוץ מכיון שאני צריך להגיע לבית הספר. ואני מקוה שנתראה בשבוע הבא, ואז נוכל אולי להמשיך קצת את השיחה.

גד: או-קיי, עמי, אז לא שתית קפה אתי, הא?

Ami: It doesn't matter. Goodbye, Gad.

Gad: Goodbye.

עמי: אין דבר, בשבוע הבא. להתראות, גד.

גד: שלום.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

גד: ---תצטרף אלי בבקשה.
---זמן רב לא ראיתי אותך. תצטרף אלי בבקשה.
● עמי, שלום, מה נשמע? זמן רב לא ראיתי אותך. תצטרף אלי בבקשה.

עמי: ---הייתי עסוק בעיקר בלימודים.
---כבר לא ראיתי אותך. הייתי עסוק בעיקר בלימודים.
● טוב. אני באמת הרבה זמן כבר לא ראיתי אותך. הייתי עסוק בעיקר בלימודים.

● מה נשמע אצלך?

גד: ● גם אני לומד ומנסה לבלות.

עמי: ● זה העיקר.

גד: ● מה דעתך להזמין קפה?

עמי:
---זה נכון?
---שמעתי שאתה עובד במשרד העליה. זה נכון?
---לשאול אותך משהו. שמעתי שאתה עובד במשרד העליה. זה נכון?
- בבקשה. תראה, אני רציתי באמת לשאול אותך משהו. שמעתי שאתה עובד במשרד העליה. זה נכון?

גד:
---בקשר לעליה עכשיו.
---יש לנו באמת מספר בעיות קשות מאוד בקשר לעליה עכשיו.
- זה נכון מאוד. יש לנו באמת מספר בעיות קשות מאוד בקשר לעליה עכשיו.

עמי:
---זה נכון?
---שמדינת ישראל הכריזה. זה נכון?
---היה אחד החוקים הראשונים שמדינת ישראל הכריזה. זה נכון?
---אני שמעתי שחוק השבות היה אחד החוקים הראשונים שמדינת ישראל הכריזה. זה נכון?
- רציתי לשאול אותך באמת. אני שמעתי שחוק השבות היה אחד החוקים הראשונים שמדינת ישראל הכריזה. זה נכון?

גד:
---ברגע שהוא עולה אליה.
---לקבל את אזרחות המדינה ברגע שהוא עולה אליה.
---שמקנה זכות לכל יהודי לקבל את אזרחות המדינה ברגע שהוא עולה אליה.
---זה החוק הראשון שמקנה זכות לכל יהודי לקבל את אזרחות המדינה ברגע שהוא עולה אליה.
- זה בדיוק, עמי. זה החוק הראשון שמקנה זכות לכל יהודי לקבל את אזרחות המדינה ברגע שהוא עולה אליה.

עמי:
---היא בעיה מאוד חמורה.
---וקיבוץ גלויות ומיזוגם היא בעיה מאוד חמורה.
---המצב כיום מחמיר והולך, וקיבוץ גלויות ומיזוגם היא בעיה מאוד חמורה.
---וללא כל ספק המצב כיום מחמיר והולך, וקיבוץ גלויות ומיזוגם היא בעיה מאוד חמורה.
---שכל יהודי רשאי לעלות ארצה, וללא כל ספק המצב כיום מחמיר והולך, וקיבוץ גלויות ומיזוגם היא בעיה מאוד חמורה.
---אם החוק הוא באמת כזה, שמכריז שכל יהודי רשאי לעלות ארצה, וללא כל ספק המצב כיום מחמיר והולך, וקיבוץ גלויות ומיזוגם היא בעיה מאוד חמורה.
- אבל אני לא מבין. אם החוק הוא באמת כזה, שמכריז שכל יהודי רשאי לעלות ארצה, וללא כל ספק המצב כיום מחמיר והולך, וקיבוץ גלויות ומיזוגם היא בעיה מאוד חמורה.

---איך אפשר לפתור את הבעיה הזו?
- מה דעת משרד העליה? איך אפשר לפתור את הבעיה הזו?

גד:
---היות ומתפקידנו למזג את הגלויות.
- הבעיה עמי, חייבת להיפתר, היות ומתפקידנו למזג את הגלויות.

עמי:
---בצורה ממשית ודחופה.
---ענין שצריכים לדון בו בצורה ממשית ודחופה.
---אנחנו מדברים על ענין שהוא

פרקטי, ענין שצריכים לדון
בו בצורה ממשית ודחופה.
---על נסים ועל קריעות ים סוף.
אנחנו מדברים על ענין שהוא
פרקטי, ענין שצריכים לדון
בו בצורה ממשית ודחופה.
● אנחנו לא מדברים כרגע על נסים ועל
קריעות ים סוף. אנחנו מדברים על ענין
שהוא פרקטי, ענין שצריכים לדון בו
בצורה ממשית ודחופה.

גד: ---ודנים בו בכל כובד הראש, עמי.
---שידונו בו בכל כובד הראש,
ודנים בו בכל כובד הראש,
עמי.
● ללא ספק שמן הדין הוא שידונו בו בכל
כובד הראש, ודנים בו בכל כובד הראש,
עמי.

עמי: ---להמשיך קצת את השיחה.
---ואז נוכל אולי להמשיך קצת את
השיחה.
---ואני מקוה שנתראה בשבוע הבא,
ואז נוכל אולי להמשיך קצת
את השיחה.
---מכיון שאני צריך להגיע לבית-
הספר. ואני מקוה שנתראה
בשבוע הבא, ואז נוכל אולי
להמשיך קצת את השיחה.
● טוב, גד, אני מוכרח לרוץ מכיון שאני
צריך להגיע לבית-הספר. ואני מקוה
שנתראה בשבוע הבא, ואז נוכל אולי
להמשיך קצת את השיחה.

גד: ---אז לא שתית קפה אתי, אה?
● או-קיי, עמי, אז לא שתית קפה אתי, אה?

עמי: ---להתראות, גד.
● אין דבר, בשבוע הבא. להתראות, גד.

גד: ● שלום.

III. Dialogue for Fluency

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

גד: עמי, שלום, מה נשמע? זמן רב לא ראיתי
אותך. תצטרף אלי בבקשה.

עמי: ● ● ●

גד: גם אני לומד ומנסה לבלות.

עמי: * * *

גד: מה דעתך להזמין קפה?

עמי: * * *

גד: זה נכון מאוד. יש לנו באמת מספר בעיות קשות מאוד בקשר לעליה עכשיו.

עמי: * * *

גד: זה בדיוק, עמי. זה החוק הראשון שמקנה זכות לכל יהודי לקבל את אזרחות המדינה ברגע שהוא עולה אליה.

עמי: * * *

גד: הבעיה עמי, חייבת להיפתר, היות ומתפקידנו למזג את הגלויות.

עמי: * * *

גד: ללא ספק שמן הדין הוא שידונו בו בכל כובד הראש, ודנים בו בכל כובד הראש, עמי.

עמי: * * *

גד: או-קיי, עמי, אז לא שתית קפה אתי, הא?

עמי: * * *

גד: שלום.

גד: * * *

עמי: טוב. אני באמת הרבה זמן כבר לא ראיתי אותך. הייתי עסוק בעיקר בלימודים. מה נשמע אצלך?

גד: * * *

עמי: זה העיקר.

גד: * * *

עמי: בבקשה. תראה, אני רציתי באמת לשאול אותך משהו. שמעתי שאתה עובד במשרד העליה. זה נכון?

גד: * * *

עמי: רציתי לשאול אותך באמת. אני שמעתי שחוק השבות היה אחד החוקים הראשונים שמדינת ישראל הכריזה. זה נכון?

גד: * * *

עמי: אבל אני לא מבין. אם החוק הוא באמת

כזה, שמכריז שכל יהודי רשאי לעלות
ארצה, וללא כל ספק המצב כיום מחמיר
והולך, וקיבוץ גלויות ומיזוגם היא בעיה
מאוד חמורה. מה דעת משרד העליה? איך
אפשר לפתור את הבעיה הזו?

גד: * * *

עמי: אנחנו לא מדברים כרגע על נסים ועל
קריעות ים סוף. אנחנו מדברים על ענין
שהוא פרקסי, ענין שצריכים לדון בו
בצורה ממשית ודחופה.

גד: * * *

עמי: טוב, גד, אני מוכרח לרוץ מכיון שאני
צריך להגיע לבית-הספר. ואני מקוה
שנתראה בשבוע הבא, ואז נוכל אולי
להמשיך קצת את השיחה.

גד: * * *

עמי: אין דבר, בשבוע הבא. להתראות, גד.

גד: * * *

A: Good evening, sir. I would like to have a bouquet of flowers.

B: Good evening. What sort of flowers would you like? Would you be interested in gladiolas, in carnations?

A: As a matter of fact, I was thinking of a small flower. For instance, daisies or lilies, maybe.

B: I'll tell you, sir. You can buy daisies, [of course], but that depends partly on the [sort of] stand you have. Daisies are very small flowers.

A: Well, I'm willing to buy the flowers in a stand (or vase). This evening I'm going to a friend's house who's just back from the hospital, and I wouldn't like to go empty-handed.

B: I would advise you to buy a few gladiolas; those are the most beautiful flowers. I can pick out a few nice ones. These are tall and straight and fresh. Say, the white ones, or . . .

Lesson 24

FLOWERS

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

א: ערב טוב, אדוני. הייתי מעונין לקנות צרור פרחים.

ב: ערב טוב. איזה סוג פרחים אתה רוצה? היית מעונין בגלדיולות, בציפורנים?

א: חשבתי על פרח קטן דוקא. למשל אמנון ותמר. או אולי חבצלות.

ב: אני אגיד לך אדוני. אמנון ותמר, אפשר לקנות, אבל זה תלוי גם בכך שיש לך. אמנון ותמר זה פרח קטן מאוד.

א: טוב, אני מוכן לקנות את הפרחים בתוך כן. אני הולך הערב לביתו של חבר שחזר לא מזמן מבית החולים, ולא הייתי רוצה לבוא בידיים ריקות.

ב: אני הייתי מיעץ לך לקנות מספר גלדיולות, אלה הפרחים היפים ביותר. אוכל לבחור לך כמה יפים, הנה אלה תמירים וזקופים וטריים. למשל, הלבן, או...

A: I see a red one, too, over there in the corner.

B: Some greenery, too?

A: All right, please put a lot of greenery, because he is very fond of . . .

B: Yes, I'll put a lot of greenery. It has a very strong smell.

A: I hope he'll find it pleasant.

B: If he's not allergic, it's all right. I'll wrap it for you in cellophane.All together, it's a pound and a half.

א: או, אני רואה שם בפינה גם אדום אחד.

ב: גם קצת ירק?

א: טוב, תואיל בבקשה לשים הרבה ירק, כי הוא
אוהב מאוד...

ב: כן, אני אשים ירק. זה הירק הזה הוא מריח
מאוד.

א: אני מקוה שזה ינעם לו.

ב: אם אין לו אלרגיה, זה בסדר. אני אעסוף
לך את זה בניר צלופן. בסך הכל זה לירה
וחצי.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page [illegible].

א: ——הייתי מעונין לקנות צרור פרחים.
● ערב טוב, אדוני. הייתי מעונין לקנות צרור
פרחים.

ב: ——היית מעונין בגלדיולות,
בציפורנים?
——איזה סוג פרחים אתה רוצה? היית
מעונין בגלדיולות, בציפורנים?
● ערב טוב. איזה סוג פרחים אתה רוצה?
היית מעונין בגלדיולות, בציפורנים?

א: ——או אולי חבצלות.
——למשל אמנון ותמר. או אולי
בחבצלות.
● חשבתי על פרח קטן דוקא. למשל אמנון ותמר.
או אולי חבצלות.

ב: ——אמנון ותמר זה פרח קטן מאוד.
——אבל זה תלוי גם בכן שיש לך.
אמנון ותמר זה פרח קטן מאוד.
——אמנון ותמר, אפשר לקנות, אבל זה
תלוי גם בכן שיש לך. אמנון
ותמר זה פרח קטן מאוד.
● אני אגיד לך אדוני. אמנון ותמר, אפשר
לקנות, אבל זה תלוי גם בכן שיש לך.
אמנון ותמר זה פרח קטן מאוד.

א: ——בתוך כן.
● טוב, אני מוכן לקנות את הפרחים בתוך כן.
——ולא הייתי רוצה לבוא בידיים
ריקות.
——שחזר לא מזמן מבית החולים, ולא
הייתי רוצה לבוא בידיים
ריקות.
● אני הולך הערב לביתו של חבר שחזר לא
מזמן מבית החולים, ולא הייתי רוצה לבוא
בידיים ריקות.

ב: ——אלה הפרחים היפים ביותר.
——לקנות מספר גלדיולות, אלה
הפרחים היפים ביותר.
● אני הייתי מיעץ לך לקנות מספר גלדיולות,
אלה הפרחים היפים ביותר.
——למשל, הלבן.
——הנה אלה תמירים וזקופים וטריים.
למשל, הלבן.

● אוכל לבחור לך כמה יפים, הנה אלה
תמירים וזקופים וטריים. למשל, הלבן.

א: ———גם אדום אחד.
● או, אני רואה שם בפינה גם אדום אחד.

ב: ● גם קצת ירק?

א: ● טוב, תואיל בבקשה לשים הרבה ירק.

ב: ———הירק הזה הוא מריח מאוד.
● כן, אני אשים ירק הירק הזה הוא מריח
מאוד.

א: ● אני מקוה שזה ינעם לו.

ב· ———בסך הכל זה לירה וחצי.
———אני אעטוף לך את זה בניר צלופן.
בסך הכל זה לירה וחצי.
● אם אין לו אלרגיה, זה בסדר. אני אעטוף
לך את זה בניר צלופן. בסך הכל זה לירה
וחצי.

III. Dialogue for Fluency

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

א: ערב טוב, אדוני. הייתי מעונין לקנות צרור
פרחים.

ב: * * *

א: חשבתי על פרח קטן דוקא. למשל אמנון ותמר.
או אולי חבצלות.

ב: * * *

א: טוב, אני מוכן לקנות את הפרחים בתוך כך.
אני הולך הערב לביתו של חבר שחזר לא מזמן

מבית החולים, ולא הייתי רוצה לבוא בידיים
ריקות.

ב: * * *

א: או, אני רואה שם בפינה גם אדום אחד.

ב: * * *

א: טוב, תואיל בבקשה לשים הרבה ירק.

ב: * * *

א: אני מקוה שזה ינעם לו.

ב: * * *

א: * * *

ב: ערב טוב. איזה סוג פרחים אתה רוצה?
היית מעונין בגלדיולות, בציפורנים?

א: * * *

ב: אני אגיד לך אדוני. אמנון ותמר, אפשר
לקנות, אבל זה תלוי גם בכך שיש לך.
אמנון ותמר זה פרח קטן מאוד.

א: * * *

ב: אני הייתי מיעץ לך לקנות מספר גלדיולות,
אלה הפרחים היפים ביותר. אוכל לבחור לך
כמה יפים, הנה אלה תמירים וזקופים וטריים.
למשל, הלבן.

א: * * *

ב: גם קצת ירק?

א: * * *

ב: כן, אני אשים ירק. הירק הזה הוא מריח
מאוד.

א: * * *

ב: אם אין לו אלרגיה, זה בסדר. אני אעטוף
לך את זה בניר צלופן. בסך הכל זה לירה
וחצי.

He: You're our Bóaz's teacher?

Teacher: That's right.

He: How are you, Mrs. (or Miss) Yaír?

Teacher: Thank you, all right.

He: We'd like to hear something about our little scamp.*

Teacher: I'm very glad [both of] you came. I've really got things to talk over with you. It's a good thing both of you came. To tell you the truth, I have no complaints about Bóaz as far as studies are concerned. He's a good student, he does his homework, and his general knowledge is satisfactory.

He: I'm glad to hear that.

---

* The word /šéygec/ is a colloquialism used derisively for a young gentile or, figuratively, for a young brat.

Lesson 25

THE TEACHER

---

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

גד: את המורה של בועז שלנו?

יאיר: נכון.

גד: מה שלומך גברת יאיר?

יאיר: תודה, בסדר.

גד: רוצים לשמוע משהו על השיגץ שלנו.

יאיר: אני שמחה מאוד שבאתם, ובאמת יש לי מה
לשוחח אתכם. וטוב שבאתם שניכם. לומר
את האמת, אין לי כל טענות לבועז ביחס
ללימודים. הוא לומד טוב, הוא מכין את
שיעוריו, הוא בסדר מבחינת הידיעות.

גד: אני שמח לשמוע את זה.

Teacher: But . . .

She: But . . . ?

Teacher: The "but" has to do with the social angle. He doesn't know how to play with children.

He: In that he takes after his mother.

She: Tell me, please, how does this manifest itself?

Teacher: When the children go out during recess into the courtyard, he doesn't know how to wait his turn at the swings; he doesn't know how to hand over the ball to a playmate; he only knows how to take the ball and run with it.

He: Ambitious, like his father.

She. So what really can be done? We tried a lot of . . . I also have become aware of these things, and I simply don't know how to solve this problem. That's why we came to ask you.

He: Maybe it would he worthwhile to send him to some youth camp for the summer?

Teacher: That's exactly what I was going to advise you. That boy . . . I imagine he is an only son?

She: Yes, he is really a big show-off.

יאירי אבל -

אסי: אבל?

יאיר: האבל הוא מבחינה חברתית. הוא אינו
יודע איך לשחק עם ילדים.

גד: הוא בכך דומה לאמא שלו.

אסי: תגידי לי בבקשה, במה זה מתבטא?

יאיר: זה מתבטא במספר דברים. ראשית, כאשר
יוצאים בהפסקה לחצר, הוא אינו יודע
לעמוד בתור לנדנדות, הוא אינו יודע
למסור את הכדור לחבר, הוא יודע רק
לקחת את הכדור ולרוץ אתו.

גד: אמביציוזי כמו האבא.

אסי: אז מה אפשר לעשות באמת. אנחנו נסינו
בהרבה דברים. אני גם כן נוכחתי
בדברים האלה, ואני פשוט לא יודעת איך
לפתור את הבעיה הזו, לכן באנו לשאול
אותך.

גד: אולי היה כדאי לשלוח אותו הקיץ לאיזה
מחנה נוער?

יאיר: זה בדיוק מה שהתכוננתי ליעץ לכם.
הילד הזה - אני מתארת לעצמי שהוא בן
יחיד?

אסי: כן הוא באמת שחצן גדול.

He: At this stage.

Teacher: And that really shows that he doesn't know how to play with friends. He hits them when they don't let him (or: don't give him), and it's reached such proportions that his friends don't want to play with him. They don't let him take part in the game. They reject him. And that's too bad, because he's an intelligent child, a nice child, and he could play very nicely.

He: It's really a pity. We have to face this problem, Esther. Without any doubt. I want him to come into contact with children. We work, we both work, and that's why we don't have more control over him.

She: But he always plays with children after school. With the children that live in our house. And . . .

Teacher: Did you ever watch how he plays with the children?

She: Exactly; I told you that I also noticed the things you mentioned.

Teacher: Does he play with children his age? I'm sure that he plays with younger children, perhaps, whom he can control.

She: No, on the contrary, older children.

He: Then I think we'll take your advice,

גד: בשלב זה.

יאיר: זה באמת מראד שהוא אינו יודע איך לשחק
עם חברים הוא מרביץ להם כאשר הם
אינם נותנים לו, וזה הגיע למימדים
כאלה שהחברים לא רוצים לשחק אתו. הם
לא נותנים לו להשתתף במשחק. הם
דוחים אותו. וחבל, כי הוא ילד נבון,
הוא ילד נחמד, הוא יכול לשחק יפה.

גד: זה באמת חבל. אנחנו צריכים לעמוד
בפני הבעיה הזו, אסתר. ללא ספק.
אני רוצה שיבוא במגע עם ילדים.
שנינו עובדים, ולכן אין לנו פשוט
שליטה יותר רבה עליו.

אסי: אבל הוא תמיד משחק עם הילדים אחרי
בית הספר. עם ילדים שגרים אצלנו
בבית.

יאיר: האם עקבת פעם איך הוא משחק עם הילדים

אסי: בדיוק. אמרתי לך שמה שאת אמרת או
גם נוכחתי בזה.

יאיר: האם הוא משחק עם ילדים בני גילו?
אני בטוחה שעם ילדים יותר קטנים
אולי - שהוא יכול לשלוט בהם.

אסי: לא, להפך, יותר מבוגרים.

גד: אז, גברת יאיר, אני [illegible]

Mrs. Yaír, and we'll enroll him in a summer camp this summer. I'm glad he's all right and [at least] does what's required in his studies.

את עצתך ואנחנו נרשום אותו לקייטנה
הקיץ. אני שמח שהוא לא - שהוא בסדר
ועונה על הדרישות של הלימודים.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

גד: ● את המורה של בועז שלנו?

יאיר: ● נכון.

גד: ● מה שלומך גברת יאיר?

יאיר: ● תודה, בסדר.

גד: ● רוצים לשמוע משהו על השיגץ שלנו.

יאיר:
---מה לשוחח אתכם.
---ובאמת יש לי מה לשוחח אתכם.
● אני שמחה מאוד שבאתם, ובאמת יש לי מה
לשוחח אתכם.
---אין לי כל סענות לבועי ביחס
ללימודיכ.
---לומר את האמ

אין לי כל טענות לבועז ביחס ללימודים.
וטוב שבאתם שניכם, לומר את האמת אין לי
כל טענות לבועז ביחס ללימודים.
- -הוא בסדר מבחינת הידיעות.
---הוא מכין את שיעוריו, הוא
בסדר מבחינת הידיעות.
הוא לומד טוב, הוא מכין את שיעוריו,
הוא בסדר מבחינת הידיעות.

גד: ● אני שמח לשמוע את זה.

יאיר: ● אבל -

אטי: ● אבל?

יאיר: ---איך לשחק עם ילדים.
---הוא אינו יודע איך לשחק עם
ילדים.
● האבל הוא מבחינה חברתית. הוא אינו
יודע איך לשחק עם ילדים.

גד: ● הוא בכך דומה לאמא שלו.

אסי: ---במה זה מתבטא?
● תגידי לי בבקשה, במה זה מתבטא?

יאיר: ---הוא יודע רק לקחת את הכדור
ולרוץ אתו.
---הוא אינו יודע למסור את
הכדור לחבר, הוא יודע רק

לקחת את הכדור ולרוץ אתו.
--הוא איננו יודע לעמוד בתור
לנדנדות, הוא איננו יודע
למסור את הכדור לחבר, הוא
יודע רק לקחת את הכדור
ולרוץ אתו.
---ראשית, כאשר יוצאים בהפסקה
לחצר, הוא איננו יודע לעמוד
בתור לנדנדות, הוא איננו
יודע למסור את הכדור לחבר,
הוא יודע רק לקחת את הכדור
ולרוץ אתו.

- זה מתבטא במספר דברים. ראשית, כאשר
יוצאים בהפסקה לחצר, הוא איננו יודע
לעמוד בתור לנדנדות, רוא איננו יודע
למסור את הכדור לחבר, הוא יודע רק
לקחת את הכדור ולרוץ אתו.

גד: ● אמביציוזי כמו האבא.

אסי: ---לכן באנו לשאול אותך.
---איך לפתור את רבעיה הזו,
לכן באנו לשאול אותך.
---ואני פשוט לא יודעת איך
לפתור את הבעיה הזו, לכן
באנו לשאול אותך.
---אני גם כן נוכחתי בדברים
האלה, ואני פשוט לא יודעת
איך לפתור את הבעיה הזו,
לכן באנו לשאול אותך.
---אנחנו נסינו בהרבה דברים.
אני גם כן נוכחתי בדברים
האלה, ואני פשוט לא יודעת
איך לפתור את הבעיה הזו,
לכן באנו לשאול אותך.

- אז מה אפשר לעשות באמת. אנחנו
נסינו בהרבה דברים. אני גם כן

נוכחתי בדברים האלה, ואני פשוט לא
יודעת איך לפתור את הבעיה הזו, לכן
באנו לשאול אותך.

גד: ---לאיזה מחנה נוער?
---לשלוח אותו הקיץ לאיזה מחנה
נוער?
● אולי היה כדאי לשלוח אותו הקיץ
לאיזה מחנה נוער?

יאיר: ---שהוא בן יחיד?
---הילד הזה - אני מתארת לעצמי
שהוא בן יחיד?
---מה שהתכוננתי ליעץ לכם.
הילד הזה - אני מתארת
לעצמי שהוא בן יחיד?
● זה בדיוק מה שהתכוננתי ליעץ לכם.
הילד הזה - אני מתארת לעצמי שהוא. בן
יחיד?

אסי: ● כן הוא באמת שחצן גדול.

גד: ● בשלב זה.

יאיר: ● אינו יודע איך לשחק עם חברים.
---שהחברים לא רוצים לשחק אתו.
---וזה הגיע למימדים כאלה
שהחברים לא רוצים לשחק
אתו.
---כאשר הם אינם נותנים לו, וזה
הגיע למימדים כאלה שהחברים
לא רוצים לשחק אתו.

• הוא מרביץ להם כאשר הם אינם נותנים לו, וזה הגיע למימדים כאלה שהחברים לא רוצים לשחק אתו.

---הם דוחים אותו.

• הם לא נותנים לו להשתתף במשחק. הם דוחים אותו.

---הוא היה יכול לשחק יפה.

---הוא ילד נחמד, הוא היה יכול לשחק יפה.

• וחבל, כי הוא ילד נבון, הוא ילד נחמד, הוא היה יכול לשחק יפה.

גד: ---אנחנו צריכים לעמוד בפני הבעיה הזו, אסתר.

• זה באמת חבל. אנחנו צריכים לעמוד בפני הבעיה הזו, אסתר.

---שליטה יותר רבה עליו.

---ולכן אין לנו פשוט שליטה יותר רבה עליו.

-- שנינו עובדים, ולכן אין לנו פשוט שליטה יותר רבה עליו.

---אני רוצה שיבוא במגע עם ילדים. שנינו עובדים, ולכן אין לנו פשוט שליטה יותר רבה עליו.

• ללא ספק. אני רוצה שיבוא במגע עם ילדים. שנינו עובדים, ולכן אין לנו פשוט שליטה יותר רבה עליו.

אסי: ---עם ילדים שגרים אצלנו בבית.

---אחרי בית הספר. עם ילדים שגרים אצלנו בבית.

• אבל הוא תמיד משחק עם הילדים אחרי בית הספר. עם ילדים שגרים אצלנו בבית.

יאיר: ---איך הוא משחק עם הילדים?
• האם עקבת פעם איך הוא משחק עם
הילדים?

אסי: ---אני גם נוכחתי בזה.
• בדיוק. אמרתי לך, אני גם נוכחתי
בזה.

יאיר: ---שהוא יכול לשלוט בהם.
---אני בטוחה שעם ילדים יותר
קטנים אולי - שהוא יכול
לשלוט בהם.
---עם ילדים בני גילו? אני
בטוחה שעם ילדים יותר
קטנים אולי - שהוא יכול
לשלוט בהם.
• האם הוא משחק עם ילדים בני גילו?
אני בטוחה שעם ילדים יותר קטנים
אולי - שהוא יכול לשלוט בהם.

אסי: • לא, להפך, יותר מבוגרים.

גד: ---שהוא בסדר ועונה על הדרישות
של הלימודים.
---אני שמח שהוא לא - שהוא בסדר
ועונה על הדרישות של
הלימודים.
---ואנחנו נרשום אותו לקייטנה
הקיץ. אני שמח שהוא לא -
שהוא בסדר ועונה על
הדרישות של הלימודים.
---אני חושב שאנחנו נקבל את
עצתך ואנחנו נרשום אותו
לקייטנה הקיץ. אני שמח

שהוא לא – שהוא בסדר
ועונה על הדרישות של
הלימודים.

● אז, גברת יאיר, אני חושב שאנחנו נקבל
את עצתך ואנחנו נרשום אותו לקייסנה
הקיץ. אני שמח שהוא לא – שהוא בסדר
ועונה על הדרישות של הלימודים.

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. *Dialogue for Participation*

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

גד: את המורה של בועז שלנו?

יאיר: * * *

גד: מה שלומך גברת יאיר?

יאיר: * * *

גד: רוצים לשמוע משהו על השיגץ שלנו.

יאיר: * * *

גד: אני שמח לשמוע את זה.

יאיר: * * *

אסי: אבל?

יאיר: * * *

גד: הוא בכך דומה לאמא שלו.

אסי: תגידי לי בבקשה, במה זה מתבטא?

יאיר: * * *

גד: אמביציוזי כמו האבא.

[illegible] א[illegible] אין מה לחשוש באמת. אנחנו נ[illegible]
ב[illegible] דברים. אני גם כן נוכחתי
בדברים האלה, ואני פעם לא יודעת איך
לפתור את הבעיה הזו, לכן באנו לשאול
אותך.

גד: אולי היה כדאי לשלוח אותו הקיץ לאיזה
מחנה נוער?

יאיר: * * *

אסי: כן הוא באמת שחצן גדול.

גד: בשלב זה.

יאיר: * * *

גד: זה באמת חבל. אנחנו צריכים לעמוד
בפני הבעיה הזו, אסתר. ללא ספק.
אני רוצה שיבוא במגע עם ילדים.
שנינו עובדים, ולכן אין לנו פשוט
שליטה יותר רבה עליו.

אסי: אבל הוא תמיד משחק עם הילדים אחרי
בית הספר. עם ילדים שגרים אצלנו
בבית.

יאיר: * * *

אסי: בדיוק. אמרתי לך, אני גם נוכחתי בזה.

יאיר: * * *

אסי: לא, להפך, יותר מבוגרים.

גד: אז, גברת יאיר, אני חושב שאנחנו נקבל
את עצתך ואנחנו נרשום אותו לקייטנה

הקייץ. אני שמח שהוא לא - שהוא בסדר ועונה על הדרישות של הלימודים.

גד: * * *

יאיר: נכון.

גד: * * *

יאיר: תודה, בסדר.

גד: * * *

יאיר: אני שמחה מאוד שבאתם, ובאמת יש לי מה לשוחח אתכם. וטוב שבאתם שניכם. לומר את האמת, אין לי כל טענות לבועז ביחס ללימודים. הוא לומד טוב, הוא מכין את שיעוריו, הוא בסדר מבחינת הידיעות.

גד: * * *

יאיר: אבל -

אסי: אבל?

יאיר: האבל הוא מבחינה חברתית. הוא אינו יודע איך לשחק עם ילדים.

גד: * * *

אסי: תגידי לי בבקשה, במה זה מתבטא?

יאיר: זה מתבטא במספר דברים. ראשית, כאשר
יוצאים בהפסקה לחצר, הוא איננו יודע
לעמוד בתור לנדנדות, הוא איננו יודע
למסור את הכדור לחבר, הוא יודע רק
לקחת את הכדור ולרוץ אתו.

גד: * * *

אסי: אז מה אפשר לעשות באמת. אנחנו נסינו
בהרבה דברים. אני גם כן נוכחתי
בדברים האלה, ואני פשוט לא יודעת איך
לפתור את הבעיה הזו, לכן באנו לשְאול
אותך.

גד: * * *

יאיר: זה בדיוק מה שהתכוננתי ליעץ לכם.
הילד הזה - אני מתארת לעצמי שהוא בן
יחיד?

אסי: כן הוא באמת שחצן גדול.

גד: * * *

יאיר: איננו יודע איך לשחק עם חברים. הוא
מרביץ להם כאשר הם אינם נותנים לו,
וזה הגיע למימדים כאלה שהחברים לא
רוצים לשחק אתו. הם לא נותנים לו
להשתתף במִשְׂחָק. הם דוחים אותו. וחבל,
כי הוא ילד נבון, הוא ילד נחמד, הוא
היה יכול לשחק יפה.

גד: * * *

אסי: אבל הוא תמיד משחק עם הילדים אחרי בית הספר. עם ילדים שגרים אצלנו בבית.

יאיר: האם עקבת פעם איך הוא משחק עם הילדים?

אסי: בדיוק. אמרתי לך, אני גם נוכחתי בזה.

יאיר: האם הוא משחק עם ילדים בני גילו? אני בטוחה שעם ילדים יותר קטנים אולי - שהוא יכול לשלוט בהם.

אסי: לא, להפך, יותר מבוגרים.

גד: * * *

A: When do they start work here at the Labor Exchange?

B: They begin opening the window at eight, but you know, by the time the employees [all] get here, it's nine.

A: Yes, but I'd like to get through as quickly as possible.

B: I'm in a hurry, too. My wife is pregnant and is expecting a baby any day.

A: What sort of work are you looking for?

B: I'll tell you, I don't care now what sort of work [I get], but here there's some discrimination. They always give me hard physical labor.

A: Have you got a [special] trade, or can you do *any* kind of work?

Lesson 26

THE LABOR EXCHANGE

---

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

א: באיזה שעה מתחילים לעבוד כאן בלשכת
העבודה?

ב: מתחילים לפתוח את החלון בשמונה, אבל אתה
יודע הפקידים עד שהם באים זה תשע.

א: כן אבל אני הייתי מעונין לגמור את זה מה
שיותר מהר.

ב: אני גם כן ממהר. אשתי הרה וכל יום מצפה
לילד.

א: איזה סוג של עבודה אתה מחפש?

ב: אני אגיד לך, לא איכפת לי עכשיו איזה סוג
של עבודה, אבל פה ישנה הפליה. אני
נותנים לי תמיד עבודה גופנית קשה.

א: האם אתה בעל מקצוע או שאתה מסוגל לעשות
כל עבודה?

B: By trade I'm a clerk, but the truth is, I can't get any white-collar work.

A: So that's the position. Yes, I'm in a similar situation. I'm able to do clerical work, too, but, actually, I specialized in carpentry.

B: Carpentry? There's a big demand [for it] now.

A: Yes, but there's a demand only for skilled carpenters of Class A, and I'm only in Class B.

B: Only in Class B. Look, the difference between Class A and Class B is just one pound.

A: Yes, but the question isn't the pay; it's the kind of work.

B: That's true. What do you make, furniture?

A: I make furniture . . .

B: I'll tell you, I need a cupboard for the kitchen. Maybe you'll make me one for a special price?

A: OK, with pleasure. I'll buy the wood, and tools I have at home, so I think within a week I'll be able to have it for you.

ב: המקצוע שלי הוא פקיד, אבל האמת היא שאני
לא יכול לקבל עבודת פקידות.

א: אה, זה המצב. כן, אני נמצא במצב דומה.
אמנם אני גם מסוגל לעשות עבודת פקידות,
אבל למעשה התמחיתי בנגרות.

ב: נגרות? עכשיו ישנה דרישה גדולה מאוד.

א: כן, אבל ישנה דרישה רק לבעלי מקצוע סוג
אל"ף, ואני רק סוג בי"ת.

ב: רק סוג בי"ת. תראה, ההבדל בין סוג אל"ף
לסוג בי"ת הוא בסך הכל לירה.

א: כן, אבל זה לא ענין של המשכורת, אלא ענין
של טיב העבודה.

ב: זה נכון. מה אתה מיצר, רהיטים?

א: אני מיצר רהיטים.

ב: אהה. אני אגיד לך, אני צריך איצטבה בשביל
המטבח. אולי תעשה לי במחיר מיוחד?

א: טוב, ברצון רב. אני אקנה את העץ, וכלים
יש לי כבר בבית, כך שאני חושב שבמשך שבוע
אני אצליח לסדר את זה בשבילך.

II *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

א: ---לעבוד כאן בלשכת רעבודה?
● באיזה שעה מתחיל ם לעבוד כאן בלשכת
העבודה?

ב: ---עד שהם באים זה תשע.
---אבל אתה יודע הפקידים עד שהם
באיט זה תשע.
● מתחילים לפתוח את החלון בשמונה, אבל אתה
יודע הפקידים עד שהם באים זה תשע.

א: ---לגמור את זה מה שיותר מהר.
● כן אבל אני הייתי מעונין לגמור את זה מה
שיותר מהר.

ב: ---אשתי הרה וכל יום מצפר לילד.
● אני גם כן ממהר. אשתי הרה וכל יום מצפה
לילד.

א: ● איזה סוג של עבודה אתה מחפש?

ב: ---אבל פה ישנה הפליה.
---לא איכפת לי עכשיו איזה סוג של
עבודה, אבל פה ישנה הפליה.
● אני אגיד לך, לא איכפת לי עכשיו איזה
סוג של עבודה, אבל פה ישנה הפליה.

● אני נותנים לי תמיד עבודה גופנית קשה.

א: ---או שאתה מסוגל לעשות כל עבודה?
● האם אתה בעל מקצוע או שאתה מסוגל לעשות
כל עבודה?

ב: ---לקבל עבודת פקידות.
---אבל האמת היא שאני לא יכול לקבל
עבודת פקידות.
● המקצוע שלי הוא פקיד, אבל האמת היא שאני
לא יכול לקבל עבודת פקידות.

א: ---כן, אני נמצא במצב דומה.
● אה, זה המצב. כן אני נמצא במצב דומה.
---אבל למעשה התמחיתי בנגרות.
● אמנם אני גם מסוגל לעשות עבודת פקידות,
אבל למעשה התמחיתי בנגרות.

ב: ---עכשיו ישנה דרישה גדולה מאוד.
● נגרות? עכשיו ישנה דרישה גדולה מאוד.

א: ---ואני רק סוג בי"ת.
---רק לבעלי מקצוע סוג אל"ף, ואני
רק סוג בי"ת.
● כן, אבל ישנה דרישה רק לבעלי מקצוע סוג
אל"ף, ואני רק סוג בי"ת.

ב: ---הוא בסך הכל לירה.
---תראה, ההבדל בין סוג אל"ף לסוג
בי"ת הוא בסך הכל לירה.
● רק סוג בי"ת. תראה, ההבדל בין סוג אל"ף
לסוג בי"ת הוא בסך הכל לירה.

א: ---אלא ענין של טיב העבודה.
● כן, אבל זה לא ענין של המשכורת, אלא ענין
של טיב העבודה.

ב: ---מה אתה מיצר, רהיטים?
● זה נכון. מה אתה מיצר, רהיטים?

א: ● אני מיצר רהיטים.

ב: ---אולי תעשה לי במחיר מיוחד?
---אני צריך איצטבה בשביל המטבח.
אולי תעשה לי במחיר מיוחד?
● אהה. אני אגיד לך, אני צריך איצטבה
בשביל המטבח. אולי תעשה לי במחיר מיוחד?

א: ---אני אצליח לסדר את זה בשבילך.
---כך שאני חושב שבמשך שבוע אני
אצליח לסדר את זה בשבילך.
---וכלים יש לי כבר בבית, כך שאני
חושב שבמשך שבוע אני אצליח
לסדר את זה בשבילך.
---אני אקנה את העץ, וכלים יש לי
כבר בבית, כך שאני חושב שבמשך
שבוע אני אצליח לסדר את זה
בשבילך.

- טוב, ברצון רב. אני אקנה את העץ, וכלים יש לי כבר בבית, כך שאני חושב שבמשך שבוע אני אצליח לסדר את זה בשבילך.

III. Dialogue for Fluency

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

א: באיזה שעה מתחילים לעבודה כאן בלשכת העבודה?

ב: * * *

א: כן אבל אני הייתי מעונין לגמור את זה מה שיותר מהר.

ב: * * *

א: איזה סוג של עבודה אתה מחפש?

ב: * * *

א: האם אתה בעל מקצוע או שאתה מסוגל לעשות כל עבודה?

ב: * * *

א: אה, זה המצב. כן, אני נמצא במצב דומה. אמנם אני גם מסוגל לעשות עבודת פקידות, אבל למעשה התמחיתי בנגרות.

ב: * * *

א: כן, אבל ישנה דרישה רק לבעלי מקצוע סוג אל"ף, ואני רק סוג בי"ת.

ב: * * *

א: כן, אבל זה לא ענין של המשכורת, אלא ענין של טיב העבודה.

ב: * * *

א: אני מיצר רהיטים.

ב: * * *

א: טוב, ברצון רב. אני אקנה את העץ, וכלים יש לי כבר בבית, כך שאני חושב שבמשך שבוע אני אצליח לסדר את זה בשבילך.

א: * * *

ב: מתחילים לפתוח את החלון בשמונה, אבל אתה יודע הפקידים עד שהם באים זה תשע.

א: * * *

ב: אני גם כן ממהר. אשתי הרה וכל יום מצפה לילד.

א: * * *

ב: אני אגיד לך, לא איכפת לי עכשיו איזה סוג של עבודה, אבל פה ישנה הפליה. אני נותנים לי תמיד עבודה גופנית קשה.

א: * * *

ב: המקצוע שלי הוא פקיד, אבל האמת היא שאני לא יכול לקבל עבודת פקידות.

א: * * *

ב: נגרות? עכשיו ישנה דרישה גדולה מאוד.

80

א: * * *

ב: רק סוג בי"ת. תראה, ההבדל בין סוג אל"ף
לסוג בי"ת הוא בסך הכל לירה.

א: * * *

ב: זה נכון. מה אתה מיצר, רהיטים?

א: * * *

ב: אהה. אני אגיד לך, אני צריך איצטבה בשביל
המטבח. אולי תעשה לי במחיר מיוחד?

א: * * *

1. If I had a car, I think I would stop.
2. If you had a car, what would you do?
3. If I had a motorcycle, I would exchange it for a car.
4. If I had a bicycle, I wouldn't give you a ride.
5. If I get (lit. "if I will have") a car, I'll go to Tel Aviv all the time (lit. "every Monday and Thursday").

1. Tonight I'm going to a friend's house.
2. Tonight I'm going to my friend's house.
3. In the late afternoon * I'm going over to a [girl]

---

* Note that /lifnót/ appears only in the two expressions /lifnót érev/ "toward evening, i.e., in the late afternoon," and /lifnót bóker/ "toward morning, i.e., at dawn."

Lesson 27

DRILLS

See instructions for this section in Lesson 6, page 79.

Drill A

1. אילו לי היתה מכונית, אני חושב שהייתי עוצר.
2. אילו לך היתה מכונית, מה היית עושה?
3. אילו היה לי אופנוע, הייתי מחליף אותו במכונית.
4. אילו היו לי אפניים, לא הייתי מסיע אותך.
5. אם תהיה לי מכונית, אסע לתל-אביב כל יום שני וחמישי.

Drill B

1. אני הולך הערב לביתו של חבר.
2. אני הולך הערב לבית החבר שלי.
3. לפנות ערב אני נגש לביתה של חברה.

friend's house.

4. Let's go over to my girl friend's house.

5. We went over to see our friends'* new apartment.

1. I'm a clerk by profession, but the fact is, I can't get any clerical work.

2. He's a carpenter by profession, but for some reason, he can't get any carpentry work.

3. Although he's a professional clerk, for some reason, he doesn't get work.

4. Despite the fact that he's a professional carpenter, he finds it hard to get accepted for work.

5. In spite of his being a professional carpenter, he is absolutely unable to get work.

1. It's reached such proportions that they don't let him play with them.

2. If it grows to such proportions, I won't let him play with him.

---

* Note that /yedíd/ is unequivocally "a [good] friend," whereas /xavér/ can be "friend, boy-friend, companion, comrade, co-worker, member" and is also used as a term of address (see Book II, Unit 4).

4. בוא ניגש לבית החברה שלי.

5. ניגשנו לראות את דירתם החדשה של הידידים שלנו.

Drill C

1. המקצוע שלי הוא פקיד, אבל העובדה היא שאני לא יכול לקבל עבודת פקידות.

2. הוא נגר לפי מקצועו, אבל משום מה הוא לא מסוגל להשיג עבודת נגרות.

3. אם כי הוא פקיד מקצועי, משום מה איננו משיג עבודה.

4. אף על פי שהוא נגר מקצועי, קשה לו להתקבל לעבודה.

5. על אף היותו נגר מקצועי, הוא בשום אופן איננו יכול להתקבל לעבודה.

Drill D

1. זה הגיע למימדים כאלה שהם לא נותנים לו לשחק אתם.

2. אם הדברים יגיעו למימדים כאלה לא אתן להם לשחק אתו.

3. If it goes as far as all that, you won't be able to let him play with them.
4. Things went so far that I didn't let her continue.
5. He'd better not (lit. "let him not") play with them; don't even let him talk to them.

1. The problem must be solved, since it is [part] of our work (or:duty) to solve it. *
2. The problem won't be solved if we don't solve it.
3. The problem did not solve itself, but we solved it, since it was our duty.
4. Such problems as these don't get solved all at once, but they are solved (lit. "one solves them") gradually.
5. The problem must be solved, and we must get rid of it. **

---

* In the actual conversation, the speaker says /heyót ve-mi-tafkidénu/, whereas on the drill tape he says /heyót u-mi-tafkidénu/. In informal style, /ve/ is practically the only form used, whereas formal style replaces it by /u/, /va/, /vi/ according to rules depending largely on the spelling. As is usual, reading aloud is more formal than conversational style. The student is quite safe in sticking to /ve/ at all times.

** Note the difference in spelling between /le-hipatér/ "to be solved" and /le-hapatér (mi)/ "to get rid (of)."

3. אם זה יגיע עד לידי כך, לא תוכלי לתת לו לשחק אתם.

4. הדברים הגיעו עד לידי כך שלא נתתי לך להמשיך.

5. שלא ישחק אתם; אל תתני לו אפילו לדבר אתם.

Drill E

1. הבעיה חייבת להיפתר היות ומתפקידנו לפתור אותה.

2. הבעיה לא תיפתר אם אנחנו לא נפתור אותה.

3. הבעיה לא נפתרה מאליה, אלא אנחנו פתרנו אותה היות וזה היה תפקידנו.

4. בעיות כאלה אינן נפתרות בבת אחת, אלא פותרים אותן בהדרגה.

5. הבעיה חייבת להיפתר ואנחנו חייבים להיפטר ממנה.

Lesson 28

TEST

Test on Unit 4

See instructions for this section in Lesson 7, page 85.

He: The Yarkón is very dirty lately.

She: Oh, it's really . . .

He: It's all that refuse from the factories.

She: And also the sewage they've been sending out into it. And especially, since we live in Ramát Gan, it's terrible on hot days.

He: Yes, especially when you remember how nice and pleasant it was when we used to go out rowing and swimming.

She: It's really a shame they made it so dirty, because . . .

He: Yes. Actually, everyone gets disappointed when they go by the Yarkón and smell that unpleasant smell. But I wonder (lit. "it's interesting") how they plan to [divert the stream and] send this dirty water down to the Négev.

She: It doesn't make any difference that the water is dirty; they don't intend to drink it. It's only for agriculture.

He: I wonder how far they've gotten with it (lit. "at what stage of the work they are at present").

She: I don't know, but I do know they've been sending the water to the Négev for over a year already, haven't they?

He· They've completed it?

She: I don't know whether they've completed it, but they began a while back.

He: And what are the results?

She: I have no idea. They send water to the Négev; I don't know to what part of the Négev, but it must be around Beér Šéva somewhere.

לא - לא מתכוונים לשתות את זה, זה רק
לחקלאות.

הוא: מענין, באיזה שלב של העבודה הם נמצאים
עכשיו?

היא. אני לא יודעת, אבל אני יודעת שהם כבר
מזרימים את המים לנגב. כבר יותר משנה,
לא?

הוא: אה, הם כבר השלימו את הענין?

היא: אני לא יודעת אם השלימו, אבל הם כבר
התחילו את זה מזמן.

הוא: ומה התוצאות?

היא: אין לי מושג. מזרימים מים לנגב, אני
לא יודעת לאיזה חלק בנגב, אבל בטח
בסביבות באר שבע שם.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9

הוא: ● הירקון מלוכלך בזמן האחרון, נורא.

הוא: ● זה כל הפסולת של בתי החרושת.

היא: ---זה איום ונורא בימים החמים.
---ביחוד שאנחנו גרים ברמת גן;
זה איום ונורא בימים החמים.
● וזה גם הביוב הם שולחים לשם. ביחוד
שאנחנו גרים ברמת גן; זה איום ונורא
בימים החמים.

הוא: ---כשהיינו יוצאים לשוט בסירות,
ולשחות.
---כמה יפה ונעים היה כשהיינו
יוצאים לשוט בסירות, ולשחות.
● ביחוד כשאת נזכרת כמה יפה ונעים היה
כשהיינו יוצאים לשוט בסירות, ולשחות.

היא: ● באמת חבל שליכלכו את הירקון הזה.

הוא: ---ומריח את הריח הבלתי נעים
הזה.
---כשהוא עובר שם ליד הירקון
ומריח את הריח הבלתי נעים
הזה.
● כן, למעשה כל אחד מתאכזב, כשהוא עובר
שם ליד הירקון ומריח את הריח הבלתי
נעים הזה.
---להעביר את המים המלוכלכים
האלה לנגב?
● אבל מענין, איך הם חושבים להעביר את
המים המלוכלכים האלה לנגב?

היא: ---זה רק לחקלאות.
---משום שהם לא מתכוונים לשתות
את זה, זה רק לחקלאות.
● זה לא משנה שהמים מלוכלכים, משום שהם
לא מתכוונים לשתות את זה, זה רק
לחקלאות.

הוא: ---הם נמצאים עכשיו?
● מעניין, באיזה שלב של העבודה הם נמצאים
עכשיו?

היא: ---כבר יותר משנה, לא?
---את המים לנגב. כבר יותר משנה,
לא?
---אבל אני יודעת שהם כבר מזרימים
את המים לנגב. כבר יותר
משנה, לא?
● אני לא יודעת, אבל אני יודעת שהם כבר
מזרימים את המים לנגב. כבר יותר משנה,
לא?

הוא: ● אה, הם כבר השלימו את הענין?

היא: ---אבל הם כבר התחילו את זה מזמן.
● אני לא יודעת אם השלימו, אבל הם כבר
התחילו את זה מזמן.

הוא: ● ומה התוצאות?

היא: ---אבל בטח בסביבות באר שבע שם.
---אני לא יודעת לאיזה חלק בנגב,
אבל בטח בסביבות באר שבע שם.
---מזרימים מים לנגב, אני לא
יודעת לאיזה חלק בנגב, אבל
בטח בסביבות באר שבע שם.
● אני לא יודעת. מזרימים מים לנגב, אני
לא יודעת לאיזה חלק בנגב, אבל בטח
בסביבות באר שבע שם.

III. Dialogue for Fluency

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

הוא: הירקון מלוכלך בזמן האחרון, נורא.
זה כל הפסולת של בתי החרושת.

היא: * * *

הוא: ביחוד כשאת נזכרת כמה יפה ונעים היה
כשהיינו יוצאים לשוט בסירות, ולשחות.

היא: * * *

הוא: כן, למעשה כל אחד מתאכזב, כשהוא עובר
שם ליד הירקון ומריח את הריח הבלתי
נעים הזה. אבל מענין, איך הם חושבים
להעביר את המים המלוכלכים האלר לנגב?

היא: * * *

הוא: מענין, באיזה שלב של העבודה הם נמצאים עכשיו?

היא: * * *

הוא: אה, הם כבר השלימו את הענין?

היא: * * *

הוא: ומה התוצאות?

היא: * * *

הוא: * * *

היא: וזה גם הביוב הם שולחים לשם. ביחוד שאנחנו גרים ברמת גן; זה איום ונורא בימים החמים.

הוא: * * *

היא: באמת חבל שליכלכו את הירקון הזה.

הוא: * * *

היא: זה לא משנה שהמים מלוכלכים, משום שהם
לא מתכוונים לשתות את זה, זה רק
לחקלאות.

הוא: * * *

היא: אני לא יודעת, אבל אני יודעת שהם כבר
מזרימים את המים לנגב. כבר יותר משנה,
לא?

הוא: * * *

היא: אני לא יודעת אם השלימו, אבל הם כבר
התחילו את זה מזמן.

הוא: * * *

היא: אין לי מושג. מזרימים מים לנגב, אני
לא יודעת לאיזה חלק בנגב, אבל בטח
בסביבות באר שבע שם.

He: Ah, I don't like this traveling at all. To go every week, twice a week, every Monday and Thursday* to Jerusalem - it's getting on my nerves. After we're married, in fact, we'll probably live in Tel Aviv, so we won't have to travel much. We might go visiting to Jerusalem once or twice a month.

She: Ami, you know very well it doesn't make sense to live in Tel Aviv. We won't start the argument again. I won't live in Tel Aviv. That was the first condition.

He: The first condition for what?

She: For getting married. I told you my reasons for wanting to live in Jerusalem, and my reasons for not wanting to live in Tel Aviv. Still, you're sticking to your guns.

---

* The phrase /kol yom-šení ve-xamiší/ is an idiom denoting frequent repetition, equivalent to such English phrases as "every other day," "every time you turn around."

Lesson 30

GETTING MARRIED (I)

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

הוא: אני נורא לא אוהב את הנסיעה הזו. הלוך
וחזור לנסוע כל שבוע, פעמיים בשבוע וכל
יום שני וחמישי לירושלים עולה לי קצת
על העצבים. אחרי שנתחתן באמת בטח נגור
בתל-אביב, אז לא יהיה לנו דרבה ליסוע.
אולי נבוא לבקר את ירושלים פעם או
פעמיים בחודש.

הוא: עמי, אתה יודע יפה מאוד שאין כל טעם
לגור בתל-אביב. אנחנו לא נתחיל שוב
פעם את הויכוח. אני לא אגור בתל-אביב.
וזה היה התנאי הראשון.

הוא: תנאי ראשון למה?

היא: לנישואים. אמרתי לך מה הן הסיבות שאני
רוצה לגור בירושלים, מה הן הסיבות שאני
לא רוצה לגור בתל-אביב. אתה בכל זאת
עומד על שלך.

He: Living quarters in Tel Aviv are, I think, superior to Jerusalem in more ways than one. I, for one, think we ought to begin by living in Tel Aviv, and when we see that you're so anxious to go to Jerusalem, we'll talk about it. But as a start, at least, we undoubtedly have to live in Tel Aviv.

She: As a start to what?

He: As a start . . . to start working and making money so that afterwards we'll be able to live in more suitable conditions. I absolutely refuse to go [back and forth] every Monday and Thursday between Tel Aviv to Jerusalem.

She: And what'll happen to my studies?

He: I already told you what'll happen to your studies. I don't see any reason why you should go on studying.

She: OK, you want me to stop studying? Nowadays people get married and they still go on studying. They can compromise, and they don't have to argue all the time, or break up a marriage, because of the place where they're going to live.

He: We're not married yet and we're not breaking up any marriage. I'm talking . . .

She: But we decided to get married!

He: Right, we decided to get married, but . . .

She: Are you retreating?

הוא: מקום המגורים בתל-אביב, לדעתי, עדיף מכמה וכמה בחינות על מגורים בירושלים. לדעתי על כל פנים, כדאי שנתחיל לגור בתל-אביב, וכשנראה שאת באמת כל כך מתה ליסוע לירושלים אז נוכל לדבר על זה. אבל לפחות בהתחלה אנחנו צריכים ללא-כל-ספק לגור בתל-אביב.

היא: כהתחלה למה?

הוא: כהתחלה להתחיל לעבוד ולאסוף כסף כך שאחר-כך נוכל להתגורר בתנאים יותר מתאימים. אני לא מוכן בשום אופן ליסוע הלוך וחזור כל יום שני וחמישי מתל-אביב לירושלים.

היא: ומה יהיה עם הלימודים שלי?

הוא: אמרתי לך כבר פעם מה יהיה עם הלימודים שלך. לדעתי אין כל טעם שתמשיכי ללמוד.

היא: או-קיי, אתה רוצה שאני אפסיק ללמוד? אנשים מתחתנים היום ויכולים להמשיך ללמוד, ולהגיע לידי פשרה, ולא להתוכח תמיד, ולא להפר נישואים בגלל מגורים או מקום מגורים.

הוא: אנחנו עדיין לא נשואים ואין לנו עדיין להפר את הנישואים.

היא: אבל אנחנו החלטנו שאנחנו מתחתנים!

הוא: נכון. החלטנו שאנחנו מתחתנים אבל לא -

— — —

היא: אתה נסוג?

II. Dialogue for Memorization

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

הוא: ● אני נורא לא אוהב את הנסיעה הזו.
———עולה לי קצת על העצבים.
———פעמיים בשבוע וכל יום שני
וחמישי לירושלים עולה לי
קצת על העצבים.
● הלוך וחזור לנסוע הל שבוע, פעמיים
בשבוע וכל יום שני וחמישי לירועלים
עולה לי קצת על העצבים.
———אז לא יהיה לנו הרבה ליסוע.
———בסח נגור בתל-אביב, אז לא
יהיה לנו הרבה ליסוע.
● אחרי שנתחתן באמת בסח נגור בתל-אביב,
אז לא יהיה לנו הרבה ליסוע.
———פעם או פעמיים בחודש.
● אולי נבוא לבקר את ירושלים פעם או
פעמיים בחודש.

היא: ———שאין כל טעם לגור בתל-אביב.
● עמי, אתה יודע יפה מאוד שאין כל טעם
לגור בתל-אביב.

● אנחנו לא נתחיל שוב פעם את הויכוח.

● אני לא אגור בתל-אביב.

● וזה היה התנאי הראשון.

הוא: ● תנאי ראשון למה?

היא: ● לנישואים.
———שאני רוצה לגור בירושלים.

● אמרתי לך מה הן הסיבות שאני רוצה לגור בירושלים.

● מה הן הסיבות שאני לא רוצה לגור בתל-אביב.

● אתה בכל זאת עומד על שלך.

הוא: ---עדיף מכמה וכמה בחינות על מגורים בירושלים.

● מקום המגורים בתל-אביב, לדעתי, עדיף מכמה וכמה בחינות על מגורים בירושלים.

---אז נוכל לדבר על זה.

---וכשנראה שאת באמת כל כך מתה ליסוע לירושלים אז נוכל לדבר על זה.

---כדאי שנתחיל לגור בתל-אביב, וכשנראה שאת באמת כל כך מתה ליסוע לירושלים אז נוכל לדבר על זה.

● לדעתי על כל פנים, כדאי שנתחיל לגור בתל-אביב, וכשנראה שאת באמת כל כך מתה ליסוע לירושלים אז נוכל לדבר על זה.

---לגור בתל-אביב.

● אבל לפחות בהתחלה אנחנו צריכים ללא-כל-ספק לגור בתל-אביב.

היא: ● כהתחלה למה?

הוא: ---כך שאחר-כך נוכל להתגורר בתנאים יותר מתאימים.

● כהתחלה להתחיל לעבוד ולאסוף כסף כך שאחר-כך נוכל להתגורר בתנאים יותר מתאימים.

---כל יום שני וחמישי מתל-אביב לירושלים.

● אני לא מוכן בשום אופן ליסוע הלוך
וחזור כל יום שני וחמישי מתל-אביב
לירושלים.

היא: ● ומה יהיה עם הלימודים שלי?

הוא: ——מה יהיה עם הלימודים שלך.
● אמרתי לך כבר פעם מה יהיה עם הלימודים
שלך.

● לדעתי אין כל טעם שתמשיכי ללמוד.

היא: ● או-קיי, אתה רוצה שאני אפסיק ללמוד?
——ולא להפר נישואים בגלל מגורים
או מקום מגורים.
——ולהגיע לידי פשרה, ולא להתוכח
תמיד, ולא להפר נישואים
בגלל מגורים או מקום מגורים.
● אנשים מתחתנים היום ויכולים להמשיך
ללמוד, ולהגיע לידי פשרה, ולא להתוכח
תמיד, ולא להפר נישואים בגלל מגורים
או מקום מגורים.

הוא: ——ואין לנו עדיין להפר את
הנישואים.
● אנחנו עדיין לא נשואים ואין לנו עדיין,
להפר את הנישואים.

היא: ● אבל אנחנו החלטנו שאנחנו מתחתנים!

הוא: ● נכון. החלטנו שאנחנו מתחתנים אבל לא -

היא: ● אתה נסוג?

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. *Dialogue for Participation*

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

הוא: אני נורא לא אוהב את הנסיעה הזו. הלוך
וחזור לנסוע כל שבוע, פעמיים בשבוע וכל
יום שני וחמישי לירושלים עולה לי קצת
על העצבים. אחרי שנתחתן באמת בטח נגור
בתל-אביב, אז לא יהיה לנו הרבה ליסוע.
אולי נבוא לבקר את ירושלים פעם או
פעמיים בחודש.

היא: * * *

הוא: תנאי ראשון למה?

היא: * * *

הוא: מקום המגורים בתל-אביב, לדעתי, עדיף מכמה וכמה בחינות על מגורים בירושלים. לדעתי על כל פנים, כדאי שנתחיל לגור בתל-אביב, וכשנראה שאת באמת כל כך מתה ליסוע לירושלים אז נוכל לדבר על זה. אבל לפחות כהתחלה אנחנו צריכים ללא-כל-ספק לגור בתל-אביב.

היא: * * *

הוא: כהתחלה להתחיל לעבוד ולאסוף כסף כך שאחר-כך נוכל להתגורר בתנאים יותר מתאימים. אני לא מוכן בשום אופן ליסוע הלוך וחזור כל יום שני וחמישי מתל-אביב לירושלים.

היא: * * *

הוא: אמרתי לך כבר פעם מה יהיה עם הלימודים שלך. לדעתי אין כל טעם שתמשיכי ללמוד.

היא: * * *

הוא: אנחנו עדיין לא נשואים ואין לנו עדיין להפר את הנישואים.

היא: * * *

הוא: נכון. החלטנו שאנחנו מתחתנים אבל לא -

היא: * * *

הוא: * * *

היא: עמי, אתה יודע יפה מאוד שאין כל טעם לגור בתל-אביב. אנחנו לא נתחיל שוב פעם את הויכוח. אני לא אגור בתל-אביב. וזה היה התנאי הראשון.

הוא: * * *

היא: לנישואים. אמרתי לך מה הן הסיבות שאני רוצה לגור בירושלים, מה הן הסיבות שאני לא רוצה לגור בתל-אביב. אתה בכל זאת עומד על שלך.

הוא: * * *

היא: כהתחלה למה?

הוא: * * *

היא: ומה יהיה עם הלימודים שלי?

הוא: * * *

היא: או-קיי, אתה רוצה שאני אפסיק ללמוד?

אנשים מתחתנים היום ויכולים להמשיך
ללמוד, ולהגיע לידי פשרה, ולא להתוכח
תמיד, ולא להפר נישואים בגלל מגורים או
מקום מגורים.

הוא: * * *

היא: אבל אנחנו החלטנו שאנחנו מתחתנים!

הוא: * * *

היא: אתה נסוג?

He: I'd like to explain one basic point. Marriage is, as a general rule, built on compromise. As soon as a person . . .

She: One must make concessions, right?

He: Just a minute. Let me finish.

She: You do like to talk.

He: Let me finish! When a person is about to get married (especially an immature girl like you), they have to realize that life is not a bed of roses (lit. "fenced around by roses").* One of the first things you must learn is to let an older person finish. And when someone talks, have enough respect for them to listen, just as I listen to you.

She: Ámile! Ámile! **

---

* The speaker on the tape says /sogím be-šošaním/; others say /sugím be-šošaním/, which is probably preferable.

** The ending /le/ gives an endearing or cajoling tone.

Lesson 31

GETTING MARRIED (II)

I. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

הוא: אני רוצה להסביר לך דבר יסודי.
הנישואים בדרך כלל בנויים על פשרה.
ברגע שאדם –

היא: צריך לותר, נכון?

הוא: רגע אחד, תני לי לגמור.

היא: אתה כל כך אוהב לדבר!

הוא: כשאדם עומד להנשא, בעיקר בחורה בלתי-
מבוגרת כמוך עומדת להנשא, היא צריכה
לדעת שהחיים הם לא סוגים בשושנים. אחד
הדברים הראשונים שאת צריכה ללמוד זה
לתת לאדם מבוגר ממך לגמור. וכשאדם
מדבר, שיהיה לך כבוד לשמוע. כמו שאני
שומע אותך –

היא: עמי'לה! עמי'לה!

He Let me finish. Just as I listen to you without interrupting you. And I never once interrupted you, even though you're young. Married life, as I began saying before, is built . . .

She: Ámile, I feel as though you're my teacher and not my boy friend.

He: As a matter of fact, in your case, one has to be both teacher and boy friend Father, brother, teacher and boy friend. Now then, let's return to the main topic. And that is, in married life, when a young couple is about to get married, there are, of course, many problems and one must reach compromises. A person cannot remain emotionally obdurate. Because there's no reason for that at all

She: So you want me to make concessions, too.

He. I don't. I'm ready to make concessions, too. I told you, I'm willing to give up Tel Aviv, and we'll live in Rámle. I'm willing to give up Tel Aviv.

She: But I'm certain that you don't want to live in Rámle. Why, you know very well that it's such an awful place that I'm sure not to agree. Perhaps you'll find another compromise?

He: What about Rexóvot?

She: Rexóvot? It's such a provincial place.

He: Well, I think Jerusalem is a provincial place, too. But at least Rexóvot is nearer.

הוא: כמו שאני - תני לי לגמור. כמו שאני שומע אותך מבלי להפריע לך. ואני אף פעם לא הפרעתי לך למרות שאת צעירה. חיי הנישואים, כמו שהתחלתי להגיד מקודם, בנויים -

היא: עמי, יש לי הרגשה עכשיו שאתה מורה שלי ולא חבר שלי.

הוא: באמת במקרה שלך צריך להיות מורה וחבר. אב, אח, מורה וחבר. אז עכשיו, נחזור לנושא העיקרי, וזה בחיי נישואים, כשזוג צעיר עומד להתחתן, ללא-כל-ספק שקיימות הרבה בעיות מוכרחים להגיע לפשרה. ואדם לא יכול להישאר בעקשנותו האמוציונלית, מכיון שלזה אין כל טעם.

היא: אז אתה רוצה שאני אותר ואתה לא.

הוא: אני לא רוצה, אני מוכן לותר גם כן. אמרתי שאני מוכן לותר על תל-אביב ונגור ברמלה. מוכן לותר על תל-אביב.

היא: אני משוכנעת הרי שאתה לא רוצה לגור ברמלה. אתה יודע הרי שזה מקום כל כך איום שאני בטח לא אסכים. אולי תמצא פשרה אחרת?

הוא: טוב, נגור ברחובות. ברחובות?

היא: ברחובות? אוי, זה מקום כל כך פרובינציאלי!

הוא: טוב, אני גם חושב שירושלים מקום פרובינציאלי. אבל לפחות רחובות יותר קרובה -

She: How can you compare Jerusalem to Rexóvot?

He I'm not comparing Jerusalem to Rexóvot. So do you agree to the compromise? If you don't, that'll mean Tel Aviv is preferable to Rexóvot. Let's compromise and live in Ramát Avív near Tel Aviv.

She: What do you mean, near Tel Aviv? It's in Tel Aviv.

He: All right, but still it doesn't have the noise and the bustle of Tel Aviv. And since you're the type that likes the quiet life, and all the things that are tied up with the silent stillness of the house, you can sit at home while I go to concerts.

היא: איך אתה יכול להשוות את ירושלים לרחובות?

הוא: אני לא משוה את ירושלים לרחובות. אז את מסכימה עם הפשרה? אם את לא מסכימה, זאת אומרת שתל-אביב עדיפה על רחובות, בואי נעשה פשרה ונגור ברמת-אביב ליד תל-אביב?

היא: מה זה ליד תל-אביב? זה בתל-אביב.

הוא: טוב, אבל זה בכל זאת - אין לזה את הרעש ואת החיים השוקקים שיש בתל-אביב. והיות ואת טיפוס כזה שאוהב חיים שקטים ואת כל החיים הקשורים בדממה השקטה של הבית, אז תוכלי לשבת הבית כשאני אלך לקונצרטים.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

הוא: ● אני רוצה להסביר לך דבר יסודי.
---ברגע שאדם -
● הנישואים בדרך כלל בנויים על פשרה.
ברגע שאדם -

היא: ● צריך לותר, נכון?

הוא: ● רגע אחד, תני לי לגמור.

היא: ● אתה כל כך אוהב לדבר!

הוא: ● תני לי לגמור.

היא: ● סוב.

הוא: ——היא צריכה לדעת שהחיים הם לא סוגים בשושנים.
——בעיקר בחורה בלתי-מבוגרת כמוך עומדת להנשא, היא צריכה לדעת שהחיים הם לא סוגים בשושנים.
● כשאדם עומד להנשא, בעיקר בחורה בלתי-מבוגרת כמוך עומדת להנשא, היא צריכה לדעת שהחיים הם לא סוגים בשושנים.
——זה לתת לאדם מבוגר ממך לגמור.
● אחד הדברים הראשונים שאת צריכה ללמוד זה לתת לאדם מבוגר ממך לגמור.
——כמו שאני שומע אותך -
● וכשאדם מדבר, שיהיה לך כבוד לשמוע. כמו שאני שומע אותך -

היא: ● עמי'לה! עמי'לה!

הוא: ● כמו שאני - תני לי לגמור.

● כמו שאני שומע אותך מבלי להפריע לך.

● ואני אף פעם לא הפרעתי לך למרות שאת צעירה.

● חיי הנישואים, כמו שהתחלתי להגיד מקודם, בנויים -

היא: ———שאתה מורה שלי ולא חבר שלי.

● עמי, יש לי הרגשה עכשיו שאתה מורה שלי ולא חבר שלי.

הוא: ———אב, אח, מורה וחבר.

● באמת במקרה שלך צריך להיות מורה וחבר. אב, אח, מורה וחבר.

———ללא-כל-ספק שקיימות הרבה בעיות ומוכרחים להגיע לפשרה.

———וזה שבחיי נישואים, כשזוג צעיר עומד להתחתן, ללא-כל-ספק שקיימות הרבה בעיות ומוכרחים להגיע לפשרה.

● אז עכשיו, נחזור לנושא העיקרי, וזה שבחיי נישואים, כשזוג צעיר עומד להתחתן, ללא-כל-ספק שקיימות הרבה בעיות ומוכרחים להגיע לפשרה.

———מכיון שלזה אין כל טעם.

● ואדם לא יכול להישאר בעקשנותו האמוציונלית, מכיון שלזה אין כל טעם.

היא: ● אז אתה רוצה שאני אותר ואתה לא.

הוא: ● אני לא רוצה, אני מוכן לותר גם כן.

———מוכן לותר על תל-אביב.

● אמרתי שאני מוכן לותר על תל-אביב ונגור ברמלה. מוכן לותר על תל-אביב.

היא: ———אולי תמצא פשרה אחרת?

———שאני בטח לא אסכים. אולי תמצא פשרה אחרת?

———אתה יודע הרי שזה מקום כל כך איום שאני בטח לא אסכים. אולי תמצא פשרה אחרת?

● אני משוכנעת הרי שאתה לא רוצה לגור
ברמלה. אתה יודע הרי שזה מקום כל כך
איום שאני בטח לא אסכים. אולי תמצא
פשרה אחרת?

הוא: ● טוב, נגור ברחובות. ברחובות?

היא: ● ברחובות? אוי, זה מקום כל כך
פרובינציאלי!

הוא: ———אבל לפחות רחובות יותר קרובה -
● טוב, אני גם חושב שירושלים מקום
פרובינציאלי. אבל לפחות רחובות יותר
קרובה -

היא: ● איך אתה יכול להשוות את ירושלים
לרחובות?

הוא: ———אז את מסכימה עם הפשרה?
● אני לא משוה את ירושלים לרחובות.
אז את מסכימה עם הפשרה?
———בואי נעשה פשרה ונגור ברמת-
אביב ליד תל-אביב?
———זאת אומרת שתל-אביב עדיפה
על רחובות, בואי נעשה
פשרה ונגור ברמת-אביב ליד
תל-אביב?
● אם את לא מסכימה, זאת אומרת שתל-אביב
עדיפה על רחובות, בואי נעשה פשרה
ונגור ברמת-אביב ליד תל-אביב?

היא: ---זה בתל-אביב.
● מה זה ליד תל-אביב? זה בתל-אביב.

הוא: ---אין לזה את הרעש ואת החיים
השוקקים שיש בתל-אביב.
● טוב, אבל זה בכל זאת - אין לזה את
הרעש ואת החיים השוקקים שיש בתל-אביב.
---אז תוכלי לשבת בבית כשאני
אלך לקונצרטים.
---ואת כל החיים הקשורים בדממה
השקטה של הבית, אז תוכלי
לשבת בבית כשאני אלך
לקונצרטים.
● והיות ואת טיפוס כזה שאוהב חיים
שקטים ואת כל החיים הקשורים בדממה
השקטה של הבית, אז תוכלי לשבת בבית
כשאני אלך לקונצרטים.

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

הוא: אני רוצה להסביר לך דבר יסודי. הנישואים בדרך כלל בנויים על פשרה. ברגע שאדם -

היא: * * *

הוא: רגע אחד, תני לי לגמור.

היא: * * *

הוא: תני לי לגמור.

היא: * * *

הוא: כשאדם עומד להנשא, בעיקר בחורה בלתי-מבוגרת כמוך עומדת להנשא, היא צריכה לדעת שהחיים הם לא סוגים בשושנים. אחד הדברים הראשונים שאת צריכה ללמוד זה לתת לאדם מבוגר ממך לגמור. וכשאדם מדבר, שיהיה לך כבוד לשמוע. כמו שאני שומע אותך -

היא: * * *

הוא: כמו שאני - תני לי לגמור. כמו שאני שומע אותך מבלי להפריע לך. ואני אף פעם לא הפרעתי לך למרות שאת צעירה.

חיי הנישואים, כמו שהתחלתי להגיד מקודם,
בנויים -

היא: * * *

הוא: באמת במקרה שלך צריך להיות מורה וחבר.
אב, אח, מורה וחבר. אז עכשיו, נחזור
לנושא העיקרי, וזה שבחיי נישואים,
כשזוג צעיר עומד להתחתן, ללא-כל-ספק
שקיימות הרבה בעיות וכוכרחים להגיע
לפשרה. ואדם לא יכול להישאר בעקשנותו
האמוציונלית, מכיון שלזה אין כל טעם.

היא: * * *

הוא: אני לא רוצה, אני מוכן לותר גם כן.
אמרתי שאני מוכן לותר על תל-אביב ונגור
ברמלה. מוכן לותר על תל-אביב.

היא: * * *

הוא: טוב, נגור ברחובות. ברחובות?

היא: * * *

הוא: טוב, אני גם חושב שירושלים מקום
פרובינציאלי. אבל לפחות רחובות יותר
קרובה -

היא: * * *

הוא: אני לא משוה את ירושלים לרחובות. אז
את מסכימה עם הפשרה? אם את לא מסכימה,

זאת אומרת שתל-אביב עדיפה על רחובות,
בואי נעשה פשרה ונגור ברמת-אביב ליד
תל-אביב?

היא: * * *

הוא: טוב, אבל זה בכל זאת - אין לזה את הרעש
ואת החיים השוקקים שיש בתל-אביב.
והיות ואת טיפוס כזה שאוהב חיים שקטים
ואת כל החיים הקשורים בדממה השקטה של
הבית, אז תוכלי לשבת בבית כשאני אלך
לקונצרטים.

הוא: * * *

היא: צריך לותר, נכון?

הוא: * * *

היא: אתה כל כך אוהב לדבר!

הוא: * * *

היא: טוב.

הוא: * * *

היא: עמי'לה! עמי'לה!

הוא: * * *

היא: עמי, יש לי הרגשה עכשיו שאתה מורה שלי ולא חבר שלי.

הוא: * * *

היא: אז אתה רוצה שאני אותר ואתה לא.

הוא: * * *

היא: אני משוכנעת הרי שאתה לא רוצה לגור ברמלה. אתה יודע הרי שזה מקום כל כך איום שאני בטח לא אסכים. אולי תמצא פשרה אחרת?

הוא: * * *

היא: ברחובות? אוי, זה מקום כל כך פרובינציאלי!

הוא: * * *

היא: איך אתה יכול להשוות את ירושלים לרחובות?

הוא: * * *

היא: מה זה ליד תל-אביב? זה בתל-אביב.

הוא: * * *

Eti. What do you think of this line?

Yaír: Oh, it's terrible! Do you intend to stay in this line?

Eti: But I want to see the movie.

Yaír: All right, but . . . Look, I'll take a look here and see if I know somebody here. I think there's someone here to whom I can go and ask him to buy us some tickets Are you crazy [enough] to stand in a line like this?

Eti: I think it'll start raining soon to boot, and then it'll really be awful. But if we ask someone to buy us tickets, we'll have trouble. Oh, I see Yánkel over there; how about going over and asking him?

Yaír: I will go over to Yánkel for a moment.

Gad: Excuse me, excuse me! What does this mean? Here we stand in line for about two hours, and

Lesson 32

STANDING IN LINE

---

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

אסי: מה דעתך על התור הזה?

יאיר: אך! זר משהו זועתי! את חושבת לעמוד
בתור כזה?

אסי: אבל אני רוצה לראות את הסרט.

יאיר.   נו טוב אבל... תראי, אני אסתכל אם אני
מכירה פה מישהו, אני ירזר; נדמה לי
שיש לי כאן איזה מכר שאני אוכל לגשת
אליו ולבקש ממנו שהוא יקנה לנו כרטיסים.
אז מה, השתגעת לעמוד בתור כזה?

אסי: אני חושבת שתכף ירד גשם, אז זה יהיה
כבר אסון. אבל אם אנחנו נבקש ממישהו
שיקנה לנו כרטיסים, אז יתחילו כאן
בעיות. או, אני רואה שם את יענקל.
מה דעתך לגשת אליו ולבקש ממנו?

יאיר: אני באמת אגש אל יענקל רגע.

גד: תסלחי לי, תסלחי לי, מה זאת אומרת?
אנחנו פה עומדים בתור איזה שעתיים,

the two of you go over to a third party . . . that's some nerve! We've been standing here for a long time, and as you've just said, it's going to rain.

Yaír: All right, but what's the difference? He's standing in line anyway; what difference does it make if we go over to him and ask him to buy? So he'll buy another ticket; [so what].

Gad: But suppose everybody decided . . I have two friends here, too, who are in front of me in the line . . . Suppose everybody decided to ask somebody else.

Eti: I'm sure that if *you* were where we are, you would ask someone, too, if you found a friend.

Gad: But I just told you, I've also got a friend up there.

Eti: I don't believe you. Who is he?

Gad: It doesn't matter whether you believe me or not, but I'm a little more ethical than you are. I'm going to stand in line and I want you two to stand in line, too.

Yaír: When you came, it wasn't cloudy and it wasn't going to rain. But when we came here . . . You see how it's going to come down any minute now. Why should we get wet? We don't have umbrellas or anything.

Gad: Yes, but I don't buy my movie tickets according to the weather.

Eti: But you have a raincoat and we don't.

ואתן פה נגשות לאדם שלישי, איזה מין חוצפה זאת? אנחנו פה עומדים הרבה זמן, וכמו שאת אמרת עכשיו, עומד לרדת גשם.

יאיר: נו טוב, אבל מה זה משנה? הוא בלאו הכי עומד בתור. מה זה משנה אם אנחנו נגש אליו ונבקש ממנו שהוא יקנה. אז הוא יקנה עוד כרטיס.

גד: כן, אבל תארו לעצמכן שכל אחד היה מחליט - גם לי יש פה שני חברים שעומדים לפני בתור - שכל אחד היה מחליט לבקש ממישהו אחר.

אטי: אני משוכנעת שאם היית אתה עומד במקום שאנחנו עומדים, גם אתה היית מבקש אילו היית מוצא חבר.

גד: אז אני רק ברגע זה אמרתי לך שיש לי גם חבר פה למעלה -

אטי: אני לא מאמינה לך. מי זה?

גד: זה כבר לא חשוב אם את מאמינה לי או לא מאמינה לי, אבל אני קצת יותר מוסרי ממך ואני אעמוד בתור, ואני גם רוצה שאתן תעמודנה בתור.

יאיר: כאשר אתה באת הנה לא היה מעונן ולא התכונן לרדת גשם. וכאשר אנחנו באנו, אתה רואה איזה גשם תכף יתחיל, ולמה לנו להרטב? אין לנו מטריות, אין לנו שום דבר.

גד: כן, אני אבל לא קונה את כרטיסי הקולנוע שלי לפי מזג האויר.

אטי: אבל לך יש מעיל גשם ולנו אין.

Gad: That's something else again.

Eti: Then maybe you'll buy our tickets for us?

Gad: No, I won't. I have a raincoat, because I . . .

Eti: Why argue?

Gad: I'm not arguing. It's a fact. And I won't allow you to buy tickets before I do.

Yaír: Make believe we're your girl friends.

Gad: I'd rather not entertain such an idea.

Eti: All right, let him have it his way.

גד: זה דבר אחר.

אסי: אז אולי אתה תקנה לנו את הכרטיסים?

גד: לא, אני לא אקנה לכם את הכרטיסים,
ולי יש מעיל גשם מפני שאני...

אסי: למה לך להתווכח?

גד: אני לא מתווכח, זאת עובדה. אני לא
ארשה שאתן תקנינה כרטיסים לפני.

יאיר: תחשוב שאנחנו חברות שלך.

גד: אני לא רוצה לחשוב מחשבה כזו.

אסי: טוב, נותר לו.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

אסי: ---על התור הזה?
● מה דעתך על התור הזה?

יאיר: ---לעמוד בתור כזה?
---את חושבת לעמוד בתור כזה?
● אך! זה משהו זועתי! את חושבת לעמוד
בתור כזה?

אסי: ● אבל אני רוצה לראות את הסרט.

יאיר: ---אני אסתכל אם אני מכירה פה מישהו.
● נו טוב אבל... תראי, אני אסתכל אם אני מכירה פה מישהו.
---שהוא יקנה לנו כרטיסים.
---ולבקש ממנו שהוא יקנה לנו כרטיסים.
---שאני אוכל לגשת אליו ולבקש ממנו שהוא יקנה לנו כרטיסים.
---נדמה לי שיש לי כאן איזה מכר, שאני אוכל לגשת אליו ולבקש ממנו שהוא יקנה לנו כרטיסים.
● אני אראה; נדמה לי שיש לי כאן איזה מכר, שאני אוכל לגשת אליו ולבקש ממנו שהוא יקנה לנו כרטיסים.

● אז מה, השתגעת לעמוד בתור כזה?

אסי: ---שתכף ירד גשם,
● אני חושבת שתכף ירד גשם.

● אז זה יהיה כבר אסון.
---אז יתחילו כאן בעיות.
---שיקנה לנו כרטיסים, אז יתחילו כאן בעיות.
---נבקש ממישהו שיקנה לנו כרטיסים, אז יתחילו כאן בעיות.
● אבל אם אנחנו נבקש ממישהו שיקנה לנו כרטיסים, אז יתחילו כאן בעיות.
---את יענקל.
● או, אני רואה שם את יענקל.
---ולבקש ממנו?
● מה דעתך לגשת אליו ולבקש ממנו?

יאיר: ● אני באמת אגש אל יענקל, רגע.

גד: ---מה זאת אומרת?
● תסלחי לי, ג. לחי לי, מה זאת אומרת?
---נגשות לאדם שלישי.
---ואתן פה נגשות לאדם שלישי.
---איזה שעתיים, ואתן פה נגשות
לאדם שלישי.
● אנחנו פה עומדים בתור איזה שעתיים,
ואתן פה נגשות לאדם שלישי.

● איזה מין חוצפה זאת?
---עומד לרדת גשם.
---וכמו שאת אמרת עכשיו, עומד
לרדת גשם.
● אנחנו פה עומדים הרבה זמן, וכמו שאת
אמרת עכשיו, עומד לרדת גשם.

יאיר: ---אבל מה זה משנה?
● נו טוב, אבל מה זה משנה?
---ונבקש ממנו שהוא יקנה.
---אם אנחנו נגש אליו ונבקש
ממנו שהוא יקנה.
---מה זה משנה אם אנחנו נגש אליו
ונבקש ממנו שהוא יקנה.
● הוא בלאו הכי עומד בתור. מה זה משנה
אם אנחנו נגש אליו ונבקש ממנו שהוא
יקנה.

● אז הוא יקנה עוד כרטיס.

גד: ---שעומדים לפני בתור -
---גם לי יש פה שני חברים
שעומדים לפני בתור -
---שכל אחד היה מחליט - גם לי
יש פה שני חברים שעומדים
לפני בתור -
● כן, אבל תארו לעצמכן שכל אחד היה
מחליט - גם לי יש פה שני חברים
שעומדים לפני בתור -
---היה מחליט לבקש ממישהו אחר.
● שכל אחד היה מחליט לבקש ממישהו אחר.

אסי: ---במקום שאנחנו עומדים.
---שאם היית אתה עומד במקום שאנחנו עומדים.
● אני משוכנעת שאם היית אתה עומד במקום שאנחנו עומדים.
---אילו היית מוצא חבר.
● גם אתה היית מבקש אילו היית מוצא חבר.

גד: ---שיש לי גם חבר פה למעלה -
---אמרתי לך שיש לי גם חבר פה למעלה -
● אז אני רק ברגע זה אמרתי לך שיש לי גם חבר פה למעלה -

אסי: ---מי זה?
● אני לא מאמינה לך. מי זה?

גד: ---או לא מאמינה לי.
---אם את מאמינה לי או לא מאמינה לי
● זה כבר לא חשוב אם את מאמינה לי או לא מאמינה לי.
---ואני אעמוד בתור.
---אני קצת יותר מוסרי ממך ואני אעמוד בתור.
● אבל אני קצת יותר מוסרי ממך ואני אעמוד בתור.

---תעמודנה בתור.
● ואני גם רוצה שאתן תעמודנה בתור.

יאיר: ---ולא התכונן לרדה גשם.
---לא היה מעונן ולא התכונן לרדת גשם.

● כאשר אתה באת הנה לא היה מעונן ולא התכונן לרדת גשם.
---ולמה לנו להרטב?
---אתה רואה איזה גשם תכף יתחיל, ולמה לנו להרטב?
● וכאשר אנחנו באנו, אתה רואה איזה גשם תכף יתחיל, ולמה לנו להרטב?
---אין לנו שום דבר.
● אין לנו מטריות, אין לנו שום דבר.

גד: ---לפי מזג האויר.
---את כרטיסי הקולנוע שלי לפי מזג האויר.
● כן, אני אבל לא קונה את כרטיסי הקולנוע שלי לפי מזג האויר.

אסי: ● אבל לך יש מעיל גשם ולנו אין.

גד: ● זה דבר אחר.

אסי: ---תקנה לנו את הכרטיסים?
● אז אולי אתה תקנה לנו את הכרטיסים?

גד: ---ולי יש מעיל גשם מפני שאני...
● לא, אני לא אקנה לכן את הכרטיסים, ולי יש מעיל גשם מפני שאני...

אסי: ● למה לך להתווכח?

גד: ---זאת עובדה.
● אני לא מתוכח, זאת עובדה.
---שאתן תקנינה כרטיסים לפני.
● אני לא ארשה שאתן תקנינה כרטיסים לפ

יאיר: ● תחשוב שאנחנו חברות שלך.

גד: ● אני לא רוצה לחשוב מחשבה כזו.

אסי: ● טוב, נותר לו.

Dialogue for Fluency

See instructions for this section in Lesson 1, ge 14.

. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, ge 15

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page [illegible].

אסי: מה דעתך על התור הזה?

יאיר: * * *

אסי: אבל אני רוצה לראות את הסרט.

יאיר: * * *

אסי: אני חושבת שתכף ירד גשם, אז זה יהיה
כבר אסון. אבל אם אנחנו נבקש ממישהו
שיקנה לנו כרטיסים, אז יתחילו כאן
בעיות. או, אני רואה שם את יענקל.
מה דעתך לגשת אליו ולבקש ממנו?

יאיר: * * *

גד: תסלחי לי, תסלחי לי, מה זאת אומרת?
אנחנו פה עומדים בתור איזה שעתיים,
ואתן פה נגשות לאדם שלישי, איזה מין
חוצפה זאת? אנחנו פה עומדים הרבה זמן,
וכמו שאת אמרת עכשיו, עומד לרדת גשם.

יאיר: * * *

גד: כן, אבל תארו לעצמכן שכל אחד היה
מחלים - גם לי יש פה שני חברים שעומדים
לפני בתור - שכל אחד היה מחלים לבקש
ממישהו אחר.

אסי: אני משוכנעת שאם היית אתה עומד במקום שאנחנו עומדים, גם אתה היית מבקש אילו היית מוצא חבר.

גד: אז אני רק ברגע זה אמרתי לך שיש לי גם חבר פה למעלה -

אסי: אני לא מאמינה לך. מי זה?

גד: זה כבר לא חשוב אם את מאמינה לי או לא מאמינה לי, אבל אני קצת יותר מוסרי ממך ואני אעמוד בתור, ואני גם רוצה שאתן תעמודנה בתור.

יאיר: * * *

גד: כן, אבל אני לא קונה את כרטיסי הקולנוע שלי לפי מזג האויר.

אסי: אבל לך יש מעיל גשם ולנו אין.

גד: זה דבר אחר.

אסי: אז אולי אתה תקנה לנו את הכרטיסים?

גד: לא, אני לא אקנה לכם את הכרטיסים, ולי יש מעיל גשם מפני שאני...

אסי. למה לך להתווכח?

גד: אני לא מתוכח, זאת עובדה. אני לא ארשה שאתן תקנינה כרטיסים לפני.

יאיר: * * *

גד: אני לא רוצה לחשוב מחשבה כזו.

אסי: טוב, נותר לו.

אסי: * * *

יאיר: אך! זה משהו זועתי! את חושבת לעמוד בתור כזה?

אסי: * * *

יאיר: נו טוב אבל... תראי, אני אסתכל אם אני מכירה פה מישהו, אני אראה; נדמה לי שיש לי כאן איזה מכר שאני אוכל לגשת אליו ולבקש ממנו שהוא יקנה לנו כרטיסים. אז מה, השתגעת לעמוד בתור כזה?

אסי * * *

י. ר: אני באמת אגש אל יענקל, רגע.

גד: תסלחי לי, תסלחי לי, מה זאת אומרת? אנחנו פה עומדים בתור איזה שעתיים, ואתן פה נגשות לאדם שלישי, איזה מין חוצפה זאת? אנחנו פה עומדים הרבה זמן, וכמו שאת אמרת עכשיו, עומד לרדת גשם.

יאיר: נו טוב, אבל מה זה משנה? הוא בלאו הכי עומד בתור. מה זה משנה אם אנחנו נגש אליו ונבקש ממנו שהוא יקנה. אז הוא יקנה עוד כרטיס.

גד: כן, אבל תארו לעצמכן שכל אחד היה מחליט - גם לי יש פה שני חברים שעומדים לפני בתור - שכל אחד היה מחליט לבקש ממישהו אחר.

אסי: * * *

גד: אז אני.רק ברגע זה אמרתי לך שיש לי גם חבר פה למעלה -

אסי: * * *

גד: זה כבר לא חשוב אם את מאמינה לי או לא מאמינה לי, אבל אני קצת יותר מוסרי ממך ואני אעמוד בתור, ואני גם רוצה שאתן תעמודנה בתור.

יאיר: כאשר אתה באת הנה לא היה מעונן ולא התכונן לרדת גשם. וכאשר אנחנו באנו, אתה רואה איזה גשם תכף יתחיל, ולמה לנו להרטב? אין לנו מטריות, אין לנו שום דבר.

גד: כן, אני אבל לא קונה את כרטיסי הקולנוע שלי לפי מזג האויר.

אסי: * * *

גד: זה דבר אחר.

אסי: * * *

גד: לא, אני לא אקנה לכם את הכרטיסים, ולי
יש מעיל גשם מפני שאני...

אסי: * * *

גד: אני לא מתוכח, זאת עובדה. אני לא ארשה
שאתן תקנינה כרטיסים לפני.

יאיר: תחשוב שאנחנו חברות שלך.

גד: אני לא רוצה לחשוב מחשבה כזו.

אסי: * * *

Yaír: Oh, it's a good thing I ran into you. I wanted to invite you to a party that'll take place at my house Saturday night.

Gad: Who's going to be there?

Yaír: There'll be . . . I don't know if you know them. There'll be Cípi, the one who works at the [Jewish] Agency, and Reuvén, who used to work at the Dues Office [of the Histadrút], and was transferred to . . .

Eti: What sort of party will it be? More dancing and frollicking and . . .

Gad: Actually, what's it in honor of, anyway?

Yaír: It's in honor of Tu bi-švát. *

---

* That is, the 15th of švát, a spring holiday on which children go out and plant trees. The abbreviation /tu/ is made up of Hebrew letters having a numerical value of 15.

Lesson 33

INVITATION

---

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

יאיר: אוי, באמת טוב שפגשתי אותכם. רציתי להזמין אותכם למסיבה שתיערך בביתי במוצאי שבת.

גד: מי יהיה שם?

יאיר: יהיו... אני לא יודעת אם אתה מכיר אותם. תהיה ציפי, זאת שעובדת בסוכנות; ויהיה ראובן, שעבד פעם בלישכת המס ועבר ל...

אסי: איזה אופי תישא המסיבה הזו? שוב ריקודים והשתוללות ו...

גד: לא, בעצם לכבוד מה זה בכלל?

יאיר: זה לכבוד ט"ו בשבט.

Gad: Oh, Tu bi-švát! You see, we don't have any children yet, so we don't even know it's Tu bi-švát and that we have to plant trees.

Yaír: Anyway, it'll be fun. There'll be a phonograph and records, and there'll be Oriental food. It'll be fun.

Eti: I don't want to.

Gad: Will there be dancing?

Yaír: Yes, there'll be dancing . . .

Eti: I don't like to dance when there are so many people. I like to dance alone.

Gad: Now she doesn't like to dance. What do you think of my wife?

Yaír: To tell you the truth, I don't know what to say. But I think it'll be nice, there'll be lots of excitement . . .

Gad: Will there be other women?

Yaír: That's it. I think she's jealous.

Gad: Esther, we're going.

Eti: No. Just for that, no. I'm terribly jealous.

Yaír: Are you really jealous? I don't think you've got anything to be jealous about.

גד: אהה! אוי, ט"ו בשבט! את רואה, אין לנו עוד ילדים, אז לא יודעים שזה ט"ו בשבט וצריך לטעת עצים.

יאיר: ו... בכלל יהיה שמח. יהיה פטיפון ותקליטים, ויהיה אוכל מזרחי, ובכלל יהיה שמח.

אסי: אני לא רוצה.

גד: יהיו ריקודים?

יאיר: כן, יהיו ריקודים.

אסי: אני לא אוהבת לרקוד כשיש כל כך הרבה אנשים. אני אוהבת לרקוד לבד.

גד: היא כבר לא אוהבת לרקוד. מה את אומרת על אשתי?

יאיר: לומר לך את האמת, אני לא יודעת מה לומר, אבל זה יהיה נחמד לדעתי, ותהיינה הרבה חויות...

גד: נשים אחרות תהיינה?

יאיר: זה בדיוק, אני חוששת שהיא מקנאה.

גד: אסתר, אנחנו הולכים.

אסי: לא. דוקא בגלל זה לא. אני נורא מקנאה.

יאיר: את מקנאה באמת? אני לא חושבת שיש לך בשביל מה לקנאות.

Eti: No, I really don't like parties like that. Besides, we're invited to dinner at Gad's mother's house, and we have to be there.

Gad: All right, if Esther insists, we won't go this time, but we'll definitely make it some other time.

142

אסי: לא, אני באמת לא אוהבת מסיבות כאלה.
חוץ מזה שאנחנו מוזמנים לארוחת ערב
אצל אמא של גד ואנחנו מוכרחים להיות
שם.

גד: סוב, נו, אם אסתר עומדת על זה אז הפעם
אנחנו לא נלך, אבל אנחנו לא מותרים על
פעם אחרת.

II. Dialogue for Memorization

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

יאיר: ——למסיבה שתיערך בביתי במוצאי
שבת.
——רציתי להזמין אותכם למסיבה
שתיערך בביתי במוצאי שבת.
● אוי, באמת סוב שפגשתי אותכם. רציתי
להזמין אותכם למסיבה שתיערך בביתי
במוצאי שבת.

גד: ● מי יהיה שם?

יאיר: ——אם אתה מכיר אותם.
● יהיו... אני לא יודעת אם אתה מכיר
אותם.
——שעבד פעם בלישכת המס ועבר ל...
——ויהיה ראובן, שעבד פעם בלישכת
המס ועבר ל...
● תהיה ציפי, זאת שעובדת בסוכנות; ויהיה
ראובן, שעבד פעם בלישכת המס ועבר ל...

אסי: ---שוב ריקודים והשתוללות ו...
---תישא המסיבה הזו? שוב
ריקודים והשתוללות ו...
● איזה אופי תישא המסיבה הזו? שוב
ריקודים והשתוללות ו...

גד: ● לא, בעצם לכבוד מה זה בכלל?

יאיר: ● זה לכבוד ס"ו בשבט.

גד: ---וצריך לטעת עצים.
---אז לא יודעים שזה ס"ו בשבט
וצריך לטעת עצים.
---את רואה, אין לנו עוד ילדים,
אז לא יודעים שזה ס"ו בשבט
וצריך לטעת עצים.
● אהה! אוי, ס"ו בשבט! את רואה, אין
לנו עוד ילדים, אז לא יודעים שזה ס"ו
בשבט וצריך לטעת עצים.

יאיר: ---ובכלל יהיה שמח.
---ויהיה אוכל מזרחי, ובכלל יהיה
שמח.
---יהיה פסיפון ותקליסים, ויהיה
אוכל מזרחי, ובכלל יהיה
שמח.
● ו...בכלל יהיה שמח. יהיה פסיפון
ותקליסים, ויהיה אוכל מזרחי, ובכלל
יהיה שמח.

אסי: ● אני לא רוצה.

גד: ● יהיו ריקודים?

יאיר: ● כן, יהיו ריקודים.

אסי: ———אני אוהבת לרקוד לבד.
———כשיש כל כך הרבה אנשים. אני
אוהבת לרקוד לבד.
● אני לא אוהבת לרקוד כשיש כל כך הרבה
אנשים. אני אוהבת לרקוד לבד.

גד: ———מה את אומרת על אשתי?
● היא כבר לא אוהבת לרקוד. מה את
אומרת על אשתי?

יאיר: ———ותהיינה הרבה חויות...
———אבל זה יהיה נחמד לדעתי,
ותהיינה הרבה חויות...
———אני לא יודעת מה לומר, אבל
זה יהיה נחמד לדעתי,
ותהיינה הרבה חויות...
● לומר לך את האמת, אני לא יודעת מה
לומר, אבל זה יהיה נחמד לדעתי,
ותהיינה הרבה חויות...

גד: ● נשים אחרות תהיינה?

יאיר: ———אני חוששת שהיא מקנאה.
● זה בדיוק, אני חוששת שהיא מקנאה.

גד: ● אסתר, אנחנו הולכים.

אסי: ——אני נורא מקנאה.
● לא. דוקא בגלל זה לא. אני נורא מקנאה.

יאיר: ——שיש לך בשביל מה לקנאות.
——אני לא חושבת שיש לך בשביל מה לקנאות.
● את מקנאה באמת? אני לא חושבת שיש לך בשביל מה לקנאות.

אסי: ——לא אוהבת מסיבות כאלה.
● לא, אני באמת לא אוהבת מסיבות כאלה.
——ואנחנו מוכרחים להיות שם.
——אצל אמא של גד ואנחנו מוכרחים להיות שם.
● חוץ מזה שאנחנו מוזמנים לארוחת ערב אצל אמא של גד ואנחנו מוכרחים להיות שם.

גד: ——על פעם אחרת.
——אבל אנחנו לא מותרים על פעם אחרת.
——אז הפעם אנחנו לא נלך, אבל אנחנו לא מותרים על פעם אחרת.
● טוב, נו, אם אסתר עומדת על זה אז הפעם אנחנו לא נלך, אבל אנחנו לא מותרים על פעם אחרת.

III. Dialogue for Fluency

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16

יאיר: אוי, באמת טוב שפגשתי אותכם. רציתי
להזמין אותכם למסיבה טתיערך בביתי
במוצאי שבת.

גד: * * *

יאיר: יהיו... אני לא יודעת אם אתה מכיר
אותם. תהיה ציפי, זאת שעובדת בסוכנות;
ויהיה ראובן, שעבד פעם בלישכת המס
ועבר ל...

אסי: איזה אופי תישא המסיבה הזו? שוב
הבקורים והשתוללות ו...

גד: * * *

יאיר: זה לכבוד ט"ו בשבט.

גד: * * *

יאיר: ו... בכלל יהיה שמח. יהיה פטיפון
ותקליטים, ויהיה אוכל מזרחי, ובכלל
יהיה שמח.

אטי: אני לא רוצה.

גד: * * *

יאיר: כן, יהיו ריקודים.

אטי: אני לא אוהבת לרקוד כשיש כל כך הרבה
אנשים. אני אוהבת לרקוד לבד.

גד: * * *

יאיר: לומר לך את האמת, אני לא יודעת מה
לומר, אבל זה יהיה נחמד לדעתי, ותהיינה
הרבה חויות...

גד: * * *

יאיר: זה בדיוק, אני חוששת שהיא מקנאה.

גד: * * *

אסי: לא. דוקא בגלל זה לא. אני נורא מקנאה.

יאיר: את מקנאה באמת? אני לא חושבת שיש לך בשביל מה לקנאות.

אסי: לא, אני באמת לא אוהבת מסיבות כאלה. חוץ מזה שאנחנו מוזמנים לארוחת ערב אצל אמא של גד ואנחנו מוכרחים להיות שם.

גד: * * *

יאיר: * * *

גד: מי יהיה שם?

יאיר: * * *

אסי: איזה אופי תישא המסיבה הזו? שוב ריקודים והשתוללות ו...

גד: לא, בעצם לכבוד מה זה בכלל?

יאיר: * * *

גד: אהה! אוי, ט"ו בשבט! את רואה, אין לנו עוד ילדים, אז לא יודעים שזה ט"ו בשבט וצריך לטעת עצים.

יאיר: * * *

אסי: אני לא רוצה.

גד: יהיו ריקודים?

יאיר: * * *

אסי: אני לא אוהבת לרקוד כשיש כל כך הרבה אנשים. אני אוהבת לרקוד לבד.

גד: היא כבר לא אוהבת לרקוד. מה את אומרת על אשתי?

יאיר: * * *

גד: נשים אחרות תהיינה?

יאיר: * * *

גד: אסתר, אנחנו הולכים.

אסי: לא. דוקא בגלל זה לא. אני נורא מקנאה.

יאיר: * * *

אסי: לא, אני באמת לא אוהבת מסיבות כאלה. חוץ מזה שאנחנו מוזמנים לארוחת ערב אצל אמא של גד ואנחנו מוכרחים להיות שם.

גד: טוב, נו, אם אסתר עומדת על זה אז הפעם
אנחנו לא נלך, אבל אנחנו לא מותרים על
פעם אחרת.

1. Traveling back and forth twice a week gets on my nerves a little.
2. The trip back and forth gets on my nerves a little.
3. The trip there and back makes me nervous.
4. It makes me nervous to travel repeatedly back and forth.
5. I can't stand these frequent trips in both directions.

1. A place to live in Tel Aviv is preferable, in many ways, to a place to live in Jerusalem.
2. Living in Tel Aviv is preferable, in various ways, to living in Jerusalem.
3. It's better to live in Tel Aviv than in Jerusalem.
4. A suitable place to live is a prerequisite (lit. "a first condition") to a successful marriage.
5. A successful marriage does not primarily depend on the living quarters.

Lesson 34

DRILLS

See instructions for this section in Lesson 6, page 79.

Drill A

1. לנסוע הלוך וחזור פעמיים בשבוע עולה לי קצת על העצבים.
2. הנסיעה הלוך וחזור עולה לי קצת על העצבים.
3. הנסיעה לשם ובחזרה מעצבנת אותי.
4. מעצבן אותי לנסוע כל פעם הלוך וחזור.
5. אני לא יכול לסבול את הנסיעות התדירות האלה בשני הכיוונים.

Drill B

1. מקום מגורים בתל-אביב עדיף מכמה וכמה בחינות על מקום מגורים בירושלים.
2. מגורים בתל-אביב עדיפים מבחינות שונות על מגורים בירושלים.
3. יותר טוב לגור בתל-אביב מאשר לגור בירושלים.
4. מקום מגורים מתאים הוא תנאי ראשון לנישואים מוצלחים.
5. נישואים מוצלחים אינם תלויים במקום המגורים דווקא.

1. I find it hard to believe that an immature girl like you is about to get married. *
2. She finds it hard to believe that an immature fellow like him is about to get married.
3. I don't understand how an intelligent girl like her married an immature fellow like you (or: a fellow as immature as you are)
4. How did it happen that a fellow like him married a girl like her?
5. It's hard to picture (or: imagine) that he and she are both married; when did they get married?

1. How about (lit. "what is your opinion [of]") going over to him and asking him to buy us a ticket?
2. How about your going over to him and asking him to buy us a ticket?
3. How about our finding someone here whom we can go over to and ask?
4. What do you think? Shall we (lit."is it worth it to") try to find some person we know here, whom we could ask?
5. What do you think of the man we were talking to?

---

* Note that /le-hitxatén (im)/ "to get married (to)" can be used for men and women and is the more informal variant; there is a variant in FI style whereby /le-hinase/, past /hi nis'á/, is said of a woman, whereas /la-

Drill C

1. קשה לי להאמין שבחורה בלתי מבוגרת כמוך עומדת להינשא.
2. קשה לה להאמין שבחור בלתי מבוגר כמוהו עומד לשאת אשה.
3. אינני מבין איך בחורה נבונה כמוה נישאה לבחור בלתי מבוגר כמוך.
4. איך קרה שבחור כמוהו נשא בחורה כמוה?
5. קשה לתאר שגם הוא נשוי וגם היא נשואה; מתי הם התחתנו?

Drill D

1. מה דעתֵך לגשת אליו ולבקש ממנו שיקנה לנו כרטיס?
2. מה דעתֵך שתיגשי אליו ותבקשי ממנו שיקנה לנו כרטיס?
3. מה דעתֵך שנמצא פה מישהו שנוכל לגשת אליו ולבקש ממנו?
4. מה דעתֵך, כדאי לנסות למצוא פה איזה מכר שממנו נוכל לבקש?
5. מה דעתֵך על האיש שדברנו אתו?

1. I wanted to invite you to the party that'll take place at my house on Saturday night.

2. She invited us to the party that took place at her house Friday night.

3. The party we're invited to takes place tonight.

4. She got an invitation to a birthday party that'll take place the evening the holiday is over.

5. We invited the three of them to a party that was held on [Jewish] New Year's Eve *

---

set (le-išá)/, past /nasá (le-išá)/, is said of a man, the latter only with an object; "he got married" is /nasá išá/ or /hitxatén/; "she got married" is /nisá/ or /hitxatná/. The adjective "married" is /nasúy/, fem. /nesuá/.

* The term /roš ha-šaná/"head of the year" refers only to the Jewish New Year's Day; January 1st, not being celebrated, has no particular name.

Drill E

1. רציתי להזמין אתכם למסיבה שתיערך בביתי במוצאי שבת.

2. היא הזמינה אותנו למסיבה שנערכה בביתה בליל שישי.

3. הערב נערכת המסיבה שאנחנו מוזמנים אליה.

4. היא קיבלה הזמנה למסיבת יום-הולדת שתתקיים במוצאי החג.

5. הזמנו את שלושתם למסיבה שהתקיימה בערב ראש השנה.

Lessson 35

TEST

Test on Unit 5

See instructions for this section in Lesson 7, page 85.

Unit 6

Lessons 36-42

A: Yes, during the past five years we've done wonders in this cattle ranch* of mine.

B: Yes, what did you acquire, anything new?

A: Yes, we acquired a herd of twenty Hereford cows, which we got from Scotland. And, as you see, we've already got three mares, two horses, and one small donkey.

B: What about goats?

A: I've got a few sheep; goats I don't like, because they eat (lit. "lick") the grass too close to the ground.

---

* Lit. "cattle farm." Note that the speaker says /ba-xavát bakár/, following the common tendency of informal style to prefix the article to the first rather than to the second part of a construct, in cases where the construct is viewed as a single word. More formal usage, of course, requires /be-xavát ha-bakár/, and many speakers do use this form, even in informal style.

Lesson 36

CATTLE RANCH

I. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

א: כן, במשך חמש השנים האחרונות אנחנו עשינו
נפלאות בחוות בקר שלי.

ב: כן, מה רכשתם, דברים חדשים?

א: כן, רכשנו עדר של עשרים פרות הרפורד,
שקיבלנו אותם מסקוטלנד, וכמו שאתה רואה
כבר יש לנו שלוש סוסות, שני סוסים, וחמור
קטן אחד.

ב: מה בקשר לעזים?

א: יש לי כמה כבשים; עזים אני לא אוהב מפני
שהם מלחכות את הדשא יותר מדי קרוב לקרקע.

B: Do you have natural grazing grounds, or do you get fodder from somewhere?

A: Yes, we have natural grazing grounds, and we irrigate it three times a year with mobile sprinklers.

B: You mean you work by intensive irrigation?

A: That's more or less so. In addition, I buy fodder from the nearby kibúc. But since the price of fodder is too high (they want me to pay five pounds for one bundle of fodder) . . .

B: That's really expensive.

A: I'm planning to use only natural grazing and to give up fodder altogether.

B: I see.

A: Listen, Ehud, wouldn't you like to join the ranch? We'll be glad to have you any time you come.

ב: יש לך מרעה טבעי, או אתה משיג מיספוא
מאיזה מקום?

א: כן, יש לי מרעה טבעי, ואנחנו משקים אותו
שלוש פעמים בשנה עם ממטרות ניידות.

ב: זאת אומרת שאתה עובד על השקאה אינטנסיבית?

א: פחות או יותר, זה נכון. מחוץ לזה, אני
קונה מספוא מהקיבוץ הסמוך לכאן, מכיון
שמחיר המיספוא הוא יקר מדי. (הם רוצים
שאני אשלם להם חמש לירות בעד חבילת
מיספוא אחת).

ב: אהו:, זה באמת יקר.

א: אני מתכנן בשנה הבאה לרעות רק על מרעה
טבעי ולוותר על המיספוא לחלוטין.

ב: אהה, אני מבין.

א: תשמע, אהוד, האם לא היית מעונין להצטרף
לחווה? נשמח לקבל אותך בכל שעה.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

א: ---בחוות בקר שלי.
---אנחנו עשינו נפלאות בחוות בקר
שלי.

● כן, במשך חמש השנים האחרונות אנחנו עשינו
נפלאות בחוות בקר שלי.

ב: ——דברים חדשים?
● כן, מה רכשתם, דברים חדשים?

א: ——שקיבלנו אותם מסקוטנלד.
● כן, רכשנו עדר של עשרים פרות הרפורד,
שקיבלנו אותם מסקוטלנד.
——שני סוסים, וחמור קטן אחד.
——כבר יש לנו שלוש סוסות, שני
סוסים, וחמור קטן אחד.
● וכמו שאתה רואה כבר יש לנו שלוש סוסות,
שני סוסים, וחמור קטן אחד.

ב: ● מה בקשר לעזים?

א: ——יותר מדי קרוב לקרקע.
——מפני שהם מלחכות את הדשא יותר
מדי קרוב לקרקע.
——עזים אני לא אוהב מפני שהם
מלחכות את הדשא יותר מדי קרוב
לקרקע.
● יש לי כמה כבשים; עזים אני לא אוהב מפני
שהם מלחכות את הדשא יותר מדי קרוב לקרקע.

ב: ——אז אתה משיג מספוא מאיזה מקום?
● יש לי מרעה טבעי, אז אתה משיג מספוא
מאיזה מקום?

א: ---עם ממטרות ניידות.
---ואנחנו משקים אותו שלוש פעמים
בשנה עם ממטרות ניידות.
● כן, יש לי מרעה טבעי, ואנחנו משקים אותו
שלוש פעמים בשנה עם ממטרות ניידות.

ב: ---על השקאה אינטנסיבית?
● זאת אומרת שאתה עובד על השקאה
אינטנסיבית?

א: ---מהקיבוץ הסמוך לכאן.
---מחוץ לזה, אני קונה מספוא
מהקיבוץ הסמוך לכאן.
● פחות או יותר, זה נכון. מחוץ לזה, אני
קונה מספוא מהקיבוץ הסמוך לכאן.
---בעד חבילת מיספוא אחת.
---הם רוצים שאני אשלם להם חמש
לירות בעד חבילת מיספוא אחת.
● מכיון שמחיר המיספוא הוא יקר מדי. הם
רוצים שאני אשלם להם חמש לירות בעד
חבילת מיספוא אחת.

ב: ● אהה, זה באמת יקר.

א: ---ולוותר על המיספוא לחלוטין.
---לרעות רק על מרעה טבעי ולוותר
על המיספוא לחלוטין.
● אני מתכנן בשנה הבאה לרעות רק על מרעה
טבעי ולוותר על המיספוא לחלוטין.

ב: ● אהה, אני מבין.

א:	---נשמח לקבל אותך בכל שעה.
---האם לא היית מעונין להצטרף להווה?
נשמח לקבל אותך בכל שעה.
● תשמע, אהוד, האם לא היית מעונין להצטרף
לחווה? נשמח לקבל אותך בכל שעה.

III *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1 page 14.

IV. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. *Dialogue for Participation*

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

א:	כן, במשך חמש השנים האחרונות אנחנו עשינו
נפלאות בחוות בקר שלי.

ב:	* * *

א: כן, רכשנו עדר של עשרים פרות הרפורד,
שקיבלנו אותם מסקוטלנד, וכמו שאתה רואה
כבר יש לנו שלוש סוסות, שני סוסים, וחמור
קטן אחד.

ב: * * *

א: יש לי כמה כבשים; עזים אני לא אוהב מפני
שהם מלחכות את הדשא יותר מדי קרוב לקרקע.

ב: * * *

א: כן, יש לי מרעה טבעי, ואנחנו משקים אותו
שלוש פעמים בשנה עם ממטרות ניידות.

ב: * * *

א: פחות או יותר, זה נכון. מחוץ לזה, אני
קונה מיספוא מהקיבוץ הסמוך לכאן, מכיון
שמחיר המיספוא הוא יקר מדי. הם רוצים
שאני אשלם להם חמש לירות בעד חבילת
מיספוא אחת.

ב: * * *

א: אני מתכנן בשנה הבאה לרעות רק על מרעה
טבעי ולוותר על המיספוא לחלוטין.

ב: * * *

א: תשמע, אהוד, האם לא היית מעוניין להצטרף
לחווה? נשמח לקבל אותך בכל שעה.

Lesson 37

AT THE RESTAURANT

---

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

יאיר: שלום לכם. בבקשה להזמין.

גד: שלום. אסתר, מה אנחנו נאכל?

אסי: אפשר לקבל את התפרים?

יאיר: בבקשה, התפרים. או, דרך אגב, מה שלומכם?

גד: טוב, תודה. מרשים לעצמנו מדי פעם לצאת לארול. מה יש לך להציע לנו?

יאיר: אתם רוצים ארוחה שלמה או ארוחה חלקית?

גד: ארוחה טובה.

יאיר: ארוחה טובה? אני רואה שיש לכם חג היום.

גד: אנחנו תמיד חוגגים כשאנחנו יכולים.

יאיר: יפה מאוד. טוב, יש לי למנה ראשונה סלטים, מבחר של סלטים...

He: What kind of salads? A vegetable salad, I see . . .

Waitress: A vegetable salad, a . . .

She: Do you have eggplant salad?

Waitress: I'm awfully sorry. This isn't eggplant season, so we don't have any at the moment.

He: How about a Russian salad?

Waitress: That we have.

He: I'd like a Russian salad. Esther, what about you?

She: I don't know yet.

He: What kinds of meat have you got, until Esther makes up her mind?

Waitress: Perhaps you'd like some chopped liver salad [Madam]?

She: That would really be fine. Yes. I'll take a chopped liver salad.

He: Yes, she really has a blood deficiency. *

Waitress: And you, [sir]?

He: I'd like . . . What sorts of meat have you got?

---

* This is a pun, since in Hebrew "lacking blood" can also mean "lacking nerve"

גד: איזה סלט? סלט ירקות, אני רואה...

יאיר: סלט ירקות יש...

אסי: יש לכם סלט חצילים?

יאיר: אני מצטערת מאוד, עכשיו לא עונת החצילים, כך שאין לנו כרגע.

גד: מה עם סלט רוסי?

יאיר: סלט רוסי יש לנו.

גד: כן, אני הייתי רוצה סלט רוסי. אסתר, מה את רוצה?

אסי: אני עוד לא יודעת.

גד: איזה מיני בשר, אולי, עד שאסתר תחשוב?

יאיר: אולי את רוצה סלט כבד קצוץ?

אסי: או, זה יהיה באמת טוב. כן, אני אקח סלט כבד קצוץ.

גד: באמת חסר לה דם.

יאיר: ואתה?

גד: אני הייתי רוצה... איזה מיני בשר יש לך?

Waitress: As an appetizer, you've decided on a Russian salad? All right. I'll take it down: one Russian salad, one chopped liver salad. For the main course, we have all kinds of meat; we have šišlik, we have kabáb, we have steaks, we have meat loaves, we have . .

He: Is your steak tender?

Waitress: We can make it tender.

He: The last time I ate [here], it was like shoe leather (lit. sole).

She: Is it fresh?

Waitress: Of course it's fresh!

She: No, but you forget that a month ago he got a case of diarrhea here, because your meat wasn't fresh.

He: It was terrible.

Waitress: Are you sure?

She: Of course I'm sure.

Waitress: I'm sorry, I didn't know. Why didn't you make a complaint at the time?

She: We did, but it didn't do any good.

יאיר: אבל - מה, למנה ראשונה החלטת על סלט רוסי? בסדר, אני ארשום לי רק, סלט רוסי וסלט כבד קצוץ. מנה שניה יש לנו כל מיני בשר; יש לנו שישליק, יש לנו קבאב, יש לנו סטייקים, יש לנו קציצות.

גד: הסטייק רך אצלכם?

יאיר: אנחנו יכולים לעשות אותו רך.

גד: פעם אחרונה שאכלתי זה היה כמו סוליה.

אטי: האם זה טרי?

יאיר: בודאי שזה טרי!

אטי: לא, אבל את שכחת שלפני חודש הוא קיבל כאן שילשול בגלל שהבשר שלכם לא היה טרי.

גד: זה היה נורא.

יאיר: את בטוחה?

אטי: כמובן שאני בטוחה.

יאיר: אני מצטערת, אבל לא ידעתי. מדוע לא הגשתם תלונה בזמנו?

אטי: אנחנו הגשנו תלונה, אבל לא עזר לנו.

He: Anyway, let's try the steak this time. Do you have . . . any . . . I see you have "compote" [for dessert] . . .

Waitress: Just a minute, the lady hasn't decided yet what she'll have for her main course.

She: Do you have any chicken? *

Waitress: No.

She: No chicken. I see that whatever I ask for today, you haven't got.

He: For dessert . . . I see there's "compote" . . . Do you have watermelon?

Waitress: Sir, it's winter now.

He: Oh, right, I'm all mixed up. What about . . . So what shall we have?

Waitress: We've got compote, we have jello . . .

He: I think I'll just have a good cup of black coffee with some good cake.

She: OK, I'll have steak, too, with rice, please, and for dessert, a compote of prunes.

---

* /of/ literally means "poultry," but in practice usually refers to chicken; /šišlik/ refers to broiled pieces of spiced lamb usually served on a skewer, while /kabáb/ refers to ground lamb meatball.

גד: ננסה על כל פנים את הסטייק הפעם. אני רואה שיש לכם ליפתן.

יאיר: רגע, הגברת עוד לא החליטה מה ברצונה למנה שניה.

אסי: יש לכם בשר עוף?

יאיר: לא.

אסי: אין בשר עוף. אני רואה שמה שאני מבקשת היום אין.

גד: מנה שלישית? קמפוס, ליפתן יש אני רואה; אבטיח יש לכם?

יאיר: אדוני, עכשיו חורף.

גד: אוי, נכון, אני באמת מבולבל. אז מה אנחנו ניקח?

יאיר: יש לנו ליפתן, יש לנו ז'לה...

גד: אני חושב שאני אקח פשוט קפה שחור טוב עם עוגה טובה.

אסי: או-קיי, גם אני אבקש סטייק, ואורז בבקשה, ומנה אחרונה יהיה ליפתן של שזיפים יבשים.

He:	For my vegetables, please, put some fries and sour pickles.
She:	I want coffee, too, please.
Waitress.	Thank you.
She:	Thank you.

גד: בתוספות שלי תוכלי לשים צ'יפס ומלפפון חמוץ.

אסי: אני רוצה גם קפה בבקשה.

יאיר: תודה רבה לכם.

אסי: תודה.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

יאיר: ---בבקשה להזמין.
● שלום לכם. בבקשה להזמין.

גד: ● שלום. אסתר, מה אנחנו נאכל?

אסי: ● אפשר לקבל את התפרים?

יאיר: ---או, דרך אגב, מה שלומכם?
● בבקשה, התפרים. או, דרך אגב, מה שלומכם?

גד: ---מה יש לך להציע לנו?
---מרשים לעצמנו מדי פעם לצאת

לאכול. מה יש לך להציע
לנו.
● טוב, תודה. מרשים לעצמנו מדי פעם
לצאת לאכול. מה יש לך להציע לנו?

יאיר: ---או ארוחר חלקית?
● אתם רוצים ארוחה שלמה או ארוחה חלקית?

גד: ● ארוחה טובה.

יאיר: ---אני רואה שיש לכם חג היום.
● ארוחה טובה? אני רואה שיש לכם חג
היום.

גד: ---כשאנחנו יכולים.
● אנחנו תמיד חוגגים כשאנחנו יכולים.

יאיר: ---מבחר של סלטים...
---טוב, יש לי למנה ראשונה
סלטים, מבחר של סלטים...
● יפה מאוד. טוב, יש לי למנה ראשונה
סלטים, מבחר של סלטים...

יאיר: ● סלט ירקות יש...

אסי: ● יש לכם סלט חצילים?

יאיר: ---כך שאין לנו כרגע.
---עכשיו לא עונת החצילים, כך
שאין לנו כרגע.
● אני מצטערת מאוד, עכשיו לא עונת
החצילים, כך שאין לנו כרגע.

גד: ● מה עם סלט רוסי?

יאיר: ● סלט רוסי יש לנו.

גד: ---אסתר, מה את רוצה?
● כן, אני הייתי רוצה סלט רוסי. אסתר,
מה את רוצה?

אסי: ● אני עוד לא יודעת.

גד: ● איזה מיני בשר, אולי, עד שאסתר תחשוב?

יאיר: ● אולי את רוצה סלט כבד קצוץ?

אסי: ● או, זה יהיה באמת טוב.
● כן, אני אקח סלט כבד קצוץ.

גד: ● באמת חסר לה דם.

יאיר: ● ואתה?

גד: ● איזה מיני בשר יש לך?

יאיר: ———החלטת על סלט רוסי?
● אבל - מה, למנה ראשונה החלטת על סלט רוסי?
———סלט רוסי וסלט כבד קצוץ.
● בסדר, אני ארשום לי רק, סלט רוסי וסלט כבד קצוץ.
———יש לנו קציצות.
———יש לנו שישליק, יש לנו קבאב, יש לנו סטייקים, יש לנו קציצות.
● מנה שניה יש לנו כל מיני בשר; יש לנו שישליק, יש לנו קבאב, יש לנו סטייקים, יש לנו קציצות.

גד: ● הסטייק רך אצלכם?

יאיר: ● אנחנו יכולים לעשות אותו רך.

גד: ———זה היה כמו סוליה.
● פעם אחרונה שאכלתי זה היה כמו סוליה.

אטי: ● האם זה טרי?

יאיר: ● בודאי שזה טרי!

אסי: ---בגלל שהבקר שלכם לא היה טרי.
---הוא קיבל כאן שילשול בגלל
שהבקר שלכם לא היה טרי.
● לא, אבל אתה שכחת שלפני חודש הוא
קיבל כאן שילשול בגלל שהבקר שלכם לא
היה טרי.

גד: ● זה היה נורא.

יאיר: ● את בטוחה?

אסי: ● כמובן שאני בטוחה.

יאיר: ---מדוע לא הגשתם תלונה בזמנו?
---אני לא ידעתי. מדוע לא הגשתם
תלונה בזמנו?
● אני מצטערת, אני לא ידעתי. מדוע לא
הגשתם תלונה בזמנו?

אסי: ---אבל לא עזר לנו.
● אנחנו הגשנו תלונה, אבל לא עזר לנו.

גד: ---אני רואה שיש לכם ליפתן.
● ננסה על כל פנים את הסטייק הפעם.
אני רואה שיש לכם ליפתן.

יאיר: ---מה ברצונה למנה שניה.
● רגע, הגברת עוד לא החליטה מה ברצונה
למנה שניה.

אסי: ● יש לכם בשר עוף?

יאיר: ● לא.

אסי: ---אני רואה שמה שאני מבקשת היום אין.
● אין בשר עוף. אני רואה שמה שאני מבקשת היום אין.

גד: ---אבטיח יש לכם?
---ליפתן יש אני רואה, אבטיח יש לכם?
● מנה שלישית? ליפתן יש אני רואה, אבטיח יש לכם?

יאיר: ● אדוני, עכשיו חורף.

גד: ---אז מה אנחנו ניקח?
● אוי, נכון, אני באמת מבולבל. אז מה אנחנו ניקח?

יאיר: ---יש לנו ז׳לה...
● יש לנו ליפתן, יש לנו ז׳לה...

גד: ---קפה שחור טוב עם עוגה טובה.
● אני חושב שאני אקח פשוט קפה שחור טוב עם עוגה טובה.

אסי: ---ומנה אחרונה יהיה ליפתן של שזיפים יבשים.

● או-קיי, גם אני אבקש סטייק, ואורז בבקשה, ומנה אחרונה יהיה ליפתן של שזיפים יבשים.

גד: ● בתוספות שלי תוכלי לשים צ׳יפס ומלפפון חמוץ.

אסי: ● אני רוצה גם קפה בבקשה.

יאיר: ● תודה רבה לכם.

אסי: ● תודה.

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

יאיר. שלום לכם. בבקשה להזמין.

גד: * * *

אסי: אפשר לקבל את התפרים?

יאיר: בבקשה, התפרים. או, דרך אגב, מה שלומכם?

גד: * * *

יאיר: אתם רוצים ארוחה שלמה או ארוחה חלקית?

גד: * * *

יאיר: ארוחה טובה? אני רואה שיש לכם חג היום.

גד: * * *

יאיר: יפה מאוד. טוב, יש לי למנה ראשונה סלטים, מבחר של סלטים... סלט ירקות יש...

אסי: יש לכם סלט חצילים?

יאיר: אני מצטערת מאוד, עכשיו לא עונת החצילים, כך שאין לנו כרגע.

גד: * * *

יאיר: סלט רוסי יש לנו.

גד: * * *

אסי: אני עוד לא יודעת.

גד: * * *

יאיר: אולי את רוצה סלט כבד קצוץ?

אסי: או, זה יהיה באמת טוב. כן, אני אקח סלט כבד קצוץ.

גד: * * *

יאיר: ואתה?

גד: * * *

יאיר: אבל – מה, למנה ראשונה החלטת על סלט
רוסי? בסדר, אני ארשום לי רק, סלט
רוסי וסלט כבד קצוץ. מנה שניה יש לנו
כל מיני בשר; יש לנו שישליק, יש לנו
קבאב, יש לנו סטייקים, יש לנו קציצות.

גד: * * *

יאיר: אנחנו יכולים לעשות אותו רך.

גד: * * *

אסי: האם זה טרי?

יאיר: בודאי שזה טרי!

אסי: לא, אבל את שכחת שלפני חודש הוא קיבל
כאן שילשול בגלל שהבשר שלכם לא היה
טרי.

גד: * * *

יאיר: את בטוחה?

אסי: כמובן שאני בטוחה.

יאיר: אני מצטערת, אני לא ידעתי. מדוע לא
הגשתם תלונה בזמנו?

אסי: אנחנו הגשנו תלונה, אבל לא עזר לנו.

גד: * * *

יאיר: רגע, הגברת עוד לא החליטה מה ברצונה
למנה שניה.

אסי: יש לכם בשר עוף?

יאיר: לא.

אסי: אין בשר עוף. אני רואה שמה שאני
מבקשת היום אין.

גד: * * *

יאיר: אדוני, עכשיו חורף.

גד: * * *

יאיר: יש לנו ליפתן, יש לנו ז'לה...

גד: * * *

אסי: או-קיי, גם אני אבקש סטייק, ואורז
בבקשה, ומנה אחרונה יהיה ליפתן של
שזיפים יבשים.

גד: * * *

אסי: אני רוצה גם קפה בבקשה.

יאיר: תודה רבה לכם.

אסי: תודה.

יאיר: * * *

גד: שלום. אסתר, מה אנחנו נאכל?

אסי: אפשר לקבל את התפרים?

יאיר: * * *

גד: טוב, תודה. מרשים לעצמנו מדי פעם
לצאת לאכול. מה יש לך להציע לנו?

יאיר: * * *

גד: ארוחה טובה.

יאיר: * * *

גד: אנחנו תמיד חוגגים כשאנחנו יכולים.

יאיר: * * *

אסי: יש לכם סלט חצילים?

יאיר: * * *

גד: מה עם סלט רוסי?

יאיר: * * *

גד: כן, אני הייתי רוצה סלט רוסי. אסתר,
מה את רוצה?

אסי: אני עוד לא יודעת.

גד: איזה מיני בשר, אולי, עד שאסתר תחשוב?

יאיר: * * *

אסי: או, זה יהיה באמת טוב. כן, אני אקח
סלט כבד קצוץ.

גד: באמת חסר לה דם.

יאיר: * * *

גד: איזה מיני בשר יש לך?

יאיר: * * *

גד: הסטייק רק אצלכם?

יאיר: * * *

גד: פעם אחרונה שאכלתי זה היה כמו סוליה.

אסי: האם זה טרי?

יאיר: * * *

אסי: לא, אבל את שכחת שלפני חודש הוא קיבל כאן שילשול בגלל שהבשר שלכם לא היה טרי.

גד: זה היה נורא.

יאיר: * * *

אסי: כמובן שאני בטוחה.

יאיר: * * *

אסי: אנחנו הגשנו תלונה, אבל לא עזר לנו.

גד: ננסה על כל פנים את הסטייק הפעם. אני רואה שיש לכם ליפתן.

יאיר: * * *

אסי: יש לכם בשר עוף?

יאיר: * * *

אסי: אין בשר עוף. אני רואה שמה שאני מבקשת היום אין.

גד: מנה שלישית? ליפתן יש אני רואה; אבטיח יש לכם?

יאיר: * * *

גד: אוי, נכון, אני באמת מבולבל. אז מה אנחנו ניקח?

יאיר: * * *

גד: אני חושב שאני אקח פשוט קפה שחור טוב עם עוגה טובה.

אסי: או-קיי, גם אני אבקש סטייק, ואורז בבקשה, ומנה אחרונה יהיה ליפתן של שזיפים יבשים.

גד: בתוספות שלי תוכלי לשים צ'יפס ומלפפון חמוץ.

אסי: אני רוצה גם קפה בבקשה.

יאיר: * * *

אסי: תודה.

Barber: Hello, Mr. Moše. How are you?*

Customer: Ah, hello, Mr. Kohen. And how are you?

Barber: I'm well, thank God. How is your lady?

Customer: Fine, thank God.**

Barber: How shall I shave you, sir?

---

* The barber addresses his customer in the third person and calls him by his first name preceded by /adón/; this is common among many shopkeepers.
** Lit. "blessed be the Name," a formula which, like the barber's /todá la-él/ "thanks to God," are commonly used by pious or tradition-oriented persons when stating that they are in good health and the like.

Lesson 38

AT THE BARBER'S

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

א: שלום, אדון משה. מה שלומו?

ב: אה, שלום ארון כהן. תודה, טוב. מה שלומך?

א: טוב, תודה לאל. מה שלום גבירתו?

ב: בסדר גמור, ברוך השם.

א: איך לגלח את אדוני?

Customer: This time, I'd like a short haircut. But be careful to leave a few hairs on my head.

Barber. You've got lots of hair, Mr. Moše. Have no fear.

Customer: Yes, but when one reaches my age . . . I would also like to have a shave, but, Mr. Kohen, be careful this time not to shave my mustache.

Barber: Mr. Moše, of course, I won't touch your mustache. You're laughing (or: joking), sir. This isn't the first time I'm shaving you, sir.

Customer: Right. I've been coming to you regularly every month for the past ten years.

Barber: How are your children, Mr. Moše?

Customer: Very well, thank you. I'm sending one this year to a work camp, and the other has decided to work a little this summer; he wants to be independent financially.

Barber: Very fine; it's a good education.

Customer: How much do I owe you?

Barber: One pound.

Customer: What's this? Have you decided to raise prices?

ב: אני הייתי מעונין הפעם בתיספורת קצרה, אבל תיזהר להשאיר לי כמה שערות על הראש.

א: אדון משה יש לו הרבה שערות. אין צורך לפחד.

ב: כן, אבל כשמגיעים לגיל הזה... אני הייתי גם מעונין בגילוח, אבל אדון כהן, תיזהר הפעם לא לגלח לי את השפם.

א: אדון משה, כמובן שלא אגע בשפמו של אדוני. אדוני צוחק. אין זו הפעם הראשונה שאני מגלח את אדוני.

ב: כן, נכון, אני נוהג לבוא אליך כל חודש כבר במשך עשר השנים האחרונות.

א: מה שלום הילדים של אדון משה?

ב: אה, תודה, טוב. אני שולח השנה אחד מהם למחנה עבודה, והשני החליט שהוא יעבוד קצת בקיץ. הוא רוצה לעמוד ברשות עצמו מבחינה כספית.

א: יפה מאוד. זה חינוך טוב.

ב: כמה מגיע לך?

א: לירה.

ב: אה, החלטת להעלות את המחיר?

Barber:	That's how it is. One has to live. Thank you, Mr. Moše.
Customer:	Thank you.

א: ככה זה, צריך לחיות. תודה רבה, אדון משה.

ב: תודה רבה לך.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

א: ——מה שלומו?
● שלום, אדון משה. מה שלומו?

ב: ——תודה, טוב. מה שלומך?
● אה, שלום אדון כהן. תודה, טוב. מה שלומך?

א: ——מה שלום גבירתו?
● טוב, תודה לאל. מה שלום גבירתו?

ב: ● בסדר גמור, ברוך השם.

א. ● איך לגלח את אדוני?

ב: ——אבל תיזהר להשאיר לי כמה שערות על הראש.

● אני הייתי מעונין הפעם בתיספורת קצרה, אבל תיזהר להשאיר לי כמה שערות על הראש.

א: ---אין צורך לפחד.

● אדון משה יש לו הרבה שערות. אין צורך לפחד.

ב: ---תיזהר הפעם לא לגלח לי את השפם.

---אבל אדון כהן, תיזהר הפעם לא לגלח לי את השפם.

---אני הייתי מעונין גם בגילוח, אבל אדון כהן, תיזהר הפעם לא לגלח לי את השפם.

● כן, אבל כשמגיעים לגיל הזה... אני הייתי גם מעונין גם בגילוח, אבל אדון כהן, תיזהר הפעם לא לגלח לי את השפם.

א: ---אין זו הפעם הראשונה שאני מגלח את אדוני.

---אדוני צוחק. אין זו הפעם הראשונה שאני מגלח את אדוני.

● אדון משה, כמובן שלא אגע בשפמו של אדוני. אדוני צוחק. אין זו הפעם הראשונה שאני מגלח את אדוני.

ב: ---כל חודש כבר במשך עשר השנים האחרונות.

● כן, נכון, אני נוהג לבוא אליך כל חודש כבר במשך עשר השנים האחרונות.

א: ● מה שלום הילדים של אדון משה?

ב: ---הוא רוצה לעמוד ברשות עצמו
מבחינה כספית.
---והשני החליט שהוא יעבוד קצת
בקיץ. הוא רוצה לעמוד ברשות
עצמו מבחינה כספית.
---אני שולח השנה אחד מהם למחנה
עבודה, והשני החליט שהוא
יעבוד קצת בקיץ. הוא רוצה
לעמוד ברשות עצמו מבחינה
כספית.
● אה, תודה, טוב. אני שולח השנה אחד מהם
למחנה עבודה, והשני החליט שהוא יעבוד
קצת בקיץ. הוא רוצה לעמוד ברשות עצמו
מבחינה כספית.

א: ● יפה מאוד. זה חינוך טוב.

ב: ● כמה מגיע לך?

א: ● לירה.

ב: ● אה, החלטת להעלות את המחיר?

א: ---תודה רבה, אדון משה.
● ככה זה, צריך לחיות. תודה רבה, אדון
משה.

ב: ● תודה רבה לך.

III. Dialogue for Fluency

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

א: שלום, אדון משה. מה שלומו?

ב: * * *

א: טוב, תודה לאל. מה שלום גבירתו?

ב: * * *

א: איך לגלח את אדוני?

ב: * * *

א: אדון משה יש לו הרבה שערות. אין צורך לפחד.

ב: * * *

א: אדון משה, כמובן שלא אגע בשפמו של אדוני. אדוני צוחק. אין זו הפעם הראשונה שאני מגלח את אדוני.

ב: * * *

א: מה שלום הילדים של אדון משה?

ב: * * *

א: יפה מאוד. זה חינוך טוב.

ב: * * *

א: לירה.

ב: * * *

א: ככה זה, צריך לחיות. תודה רבה, אדון משה.

ב: * * *

א: * * *

ב: אה, שלום אדון כהן. תודה, טוב. מה שלומך?

א: * * *

ב: בסדר גמור, ברוך השם.

א: * * *

ב: אני הייתי מעונין הפעם בתיספורת קצרה, אבל תיזהר להשאיר לי כמה שערות על הראש.

א: * * *

ב: כן, אבל כשמגיעים לגיל הזה... אני הייתי גם מעונין בגילוח, אבל אדון כהן, תיזהר הפעם לא לגלח לי את השפם.

א: * * *

ב: כן, נכון, אני נוהג לבוא אליך כל חודש כבר במשך עשר השנים האחרונות.

א: * * *

ב: אה, תודה, טוב. אני שולח השנה אחד מהם למחנה עבודה, והשני החליט שהוא יעבוד קצת בקיץ. הוא רוצה לעמוד ברשות עצמו מבחינה כספית.

א: * * *

ב: כמה מגיע לך?

א: * * *

ב: אה, החלטת להעלות את המחיר?

א: * * *

ב: תודה רבה לך.

She. He was always an unlikeable fellow; I never did like him. You?

He: I don't know. I don't know. I don't know him so well. He didn't make the greatest impression on me, but I can't say, I don't like him. But there's no doubt that he isn't the most pleasant person in the world.

She: I think he's dishonest.

He: Do you have reason to believe he's dishonest?

She: I have a reason, but I don't want to say what it is, because I'm not a hundred percent sure.

He: But there was a time when you were friendly with [this] Imánuel.

She: Never! Never. I never had anything to do with him. On the contrary, I always kept away from him. I didn't even talk to him.

Lesson 39

GOSSIP

---

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

אסי: הוא היה תמיד טיפוס לא סימפטי. אני אף פעם לא סימפטתי אותו. אתה?

עמי: אני לא יודע. אני לא מכיר אותו כל כך טוב. הוא לא עשה עלי רושם הכי טוב בעולם, אבל אני לא יכול להגיד שאני לא מסמפט אותו, אבל ללא כל ספק הוא לא הטיפוס הכי נעים בעולם.

אסי: אני חושבת שהוא לא ישר.

עמי: יש לך סיבה להניח שהוא לא ישר?

אסי: כן, אבל אני לא רוצה לומר אותה. כי אני לא בטוחה במאת האחוזים.

עמי: אבל בזמנו את התחברת קצת עם עמנואל.

אסי: מעולם לא! מעולם לא. אף פעם לא היו לי אתו שום ענינים. להפך, אני תמיד התרחקתי ממנו, אפילו לא דיברתי אתו.

He. As a matter of fact, Šúla told me, you were friends with him.

She: That's not true. Then she didn't . . . No, I'll tell you. I asked him to fix my radio a couple of times; so I had to be nice to him, you know.

He: Uhuh. So what did you do for him?

She: Nothing.

He: What did he do for you?

She: He fixed my radio. But do you think he fixed it? He made it worse!

He: Really?

She: Yes.

He: Then it would seem as though Šúla was just gossiping. She's a terrific gossip.

She: They're all gossips. We, too.

He: I, for one, think that gossiping gives you a funny feeling (lit. "is not pleasant"), especially since we don't know the people we gossip about all that well. So I think it's unjust.

She: In general, who does one gossip about? About

עמי: דוקא שולה סיפרה לי שאת מתחברת אתו.

אסי: זה לא נכון, אז היא לא... לא, אני - אני אגיד לך מה; אני בעצם ביקשתי ממנו כמה פעמים לתקן לי את הרדיו. אז הייתי צריכה להתיחס אליו יפה, אתה יודע.

עמי: אהה, אז מה עשית בשבילו?

אסי: שום דבר.

עמי: מה הוא עשה בשבילך?

אסי: הוא תיקן לי את הרדיו. אבל אתה חושב שהוא תיקן? הוא קילקל אותו יותר.

עמי: באמת?

אסי: כן.

עמי: אז כנראה ששולה סתם ריכלה. היא רכלנית נורא גדולה.

אסי: כולם רכלנים. גם אנחנו.

עמי: אני דוקא חושב שלרכל זה לא נעים, בעיקר האנשים שאנחנו מרכלים עליהם אנחנו לא מכירים כל כך טוב. אז אני חושב שזה לא צודק.

אסי: בדרך כלל על מי מרכלים? על אנשים שלא

people one knows nothing about. You imagine all kinds of things about them (lit. "dress them up in all kinds of things").

He: But Imánuel, I think . . . there are people who think Imánuel is a very fine fellow.

She. I don't think they think [that]. At any rate, if they [once] thought so, today they don't think [so] any more, after everything that's happened.

יודעים עליהם שום דבר. מלבישים עליהם
כל מיני דברים.

עמי: אבל מה, עמנואל - אני חושב ש - יש
אנשים שחושבים שעמנואל בחור מאוד טוב.

אסי: אני לא חושבת שחושבים. בכל אופן אם
חשבו, אז היום כבר לא חושבים יותר,
אחרי כל מה שהיה.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

אסי: ---אתה?
---אני אף פעם לא סימפטתי אותו.
אתה?
---טיפוס לא סימפטי. אני אף פעם
לא סימפטתי אותו. אתה?
● הוא היה תמיד טיפוס לא סימפטי. אני אף
פעם לא סימפטתי אותו. אתה?

עמי: ---הוא לא הטיפוס הכי נעים בעולם.
---אבל ללא כל ספק הוא לא הטיפוס
הכי נעים בעולם.
---שאני לא מסמפט אותו, אבל ללא
כל ספק הוא לא הטיפוס הכי
נעים בעולם.
---אבל אני לא יכול להגיד שאני
לא מסמפט אותו, אבל ללא כל
ספק הוא לא הטיפוס הכי נעים
בעולם.

---רושם הכי טוב בעולם, אבל אני
לא יכול להגיד שאני לא
מסמפט אותו, אבל ללא כל ספק
הוא לא הטיפוס הכי נעים
בעולם.
---הוא לא עשה עלי רושם הכי טוב
בעולם, אבל אני לא יכול
להגיד שאני לא מסמפט אותו,
אבל ללא כל ספק הוא לא
הטיפוס הכי נעים בעולם.
---אני לא מכיר אותו כל כך טוב.
הוא לא עשה עלי רושם הכי
טוב בעולם, אבל אני לא יכול
להגיד שאני לא מסמפט אותו,
אבל ללא כל ספק הוא לא
הטיפוס הכי נעים בעולם.
● אני לא יודע. אני לא מכיר אותו כל כך
טוב. הוא לא עשה עלי רושם הכי טוב
בעולם, אבל אני לא יכול להגיד שאני לא
מסמפט אותו, אבל ללא כל ספק הוא לא
הטיפוס הכי נעים בעולם.

אסי: ● אני חושבת שהוא לא ישר.

עמי: ---שהוא לא ישר?
● יש לך סיבה להניח שהוא לא ישר?

אסי: ---במאת האחוזים.
---כי אני לא בטוחה במאת האחוזים.
● כן, אבל אני לא רוצה לומר אותה. כי
אני לא בטוחה במאת האחוזים.

עמי· ---את התחברת קצת עם עמנואל.
● אבל בזמנו את התחברת קצת עם עמנואל.

אסי: ---אפילו לא דיברתי אתו.
---אני תמיד התרחקתי ממנו, אפילו לא דיברתי אתו.
---שום ענינים. להפך, אני תמיד התרחקתי ממנו, אפילו לא דיברתי אתו.
---אף פעם לא היו לי אתו שום ענינים. להפך, אני תמיד התרחקתי ממנו, אפילו לא דיברתי אתו.
● מעולם לא! מעולם לא. אף פעם לא היו לי אתו שום ענינים. להפך, אני תמיד התרחקתי ממנו, אפילו לא דיברתי אתו.

עמי: ---שאת מתחברת אתו.
● דוקא שולה סיפרה לי שאת מתחברת אתו.

אסי: ---אתה יודע.
---אז הייתי צריכה להתיחס אליו יפה, אתה יודע.
---לתקן לי את הרדיו. אז הייתי צריכה להתיחס אליו יפה, אתה יודע.
---אני בעצם ביקשתי ממנו כמה פעמים לתקן לי את הרדיו. אז הייתי צריכה להתיחס אליו יפה, אתה יודע.
● לא, אני אגיד לך מה; אני בעצם ביקשתי ממנו כמה פעמים לתקן לי את הרדיו. אז הייתי צריכה להתיחס אליו יפה, אתה יודע.

עמי: ● אהה, אז מה עשית בשבילו?

אסי: ● שום דבר.

עמי: ● מה הוא עשה בשבילך?

אטי: ---הוא קילקל אותו יותר.
---אבל אתה חושב שהוא תיקן? הוא
קילקל אותו יותר.
● הוא תיקן לי את הרדיו. אבל אתה חושב
שהוא תיקן? הוא קילקל אותו יותר.

עמי: ● באמת?

אטי: ● כן.

עמי: ---היא רכלנית נורא גדולה.
● אז כנראה ששולה סתם ריכלה. היא
רכלנית נורא גדולה.

אטי: ● כולם רכלנים. גם אנחנו.

עמי: ---אז אני חושב שזה לא צודק.
---אנחנו לא מכירים כל כך טוב.
אז אני חושב שזה לא צודק.
---בעיקר האנשים שאנחנו מרכלים
עליהם אנחנו לא מכירים כל
כך טוב. אז אני חושב שזה
לא צודק.
● אני דוקא חושב שלרכל זה לא נעים,
בעיקר האנשים שאנחנו מרכלים עליהם
אנחנו לא מכירים כל כך טוב. אז אני
חושב שזה לא צודק.

אטי:

---מלבישים עליהם כל מיני דברים.

---שום דבר. מלבישים עליהם כל מיני דברים.

---על אנשים שלא יודעים עליהם שום דבר. מלבישים עליהם כל מיני דברים.

● בדרך כלל על מי מרכלים? על אנשים שלא יודעים עליהם שום דבר. מלבישים עליהם כל מיני דברים.

עמי:

---שחושבים שעמנואל בחור מאוד טוב.

---אני חושב ש - יש אנשים שחושבים שעמנואל בחור מאוד טוב.

● אבל מה, עמנואל - אני חושב ש - יש אנשים שחושבים שעמנואל בחור מאוד טוב.

אטי:

---אחרי כל מה שהיה.

---אז היום כבר לא חושבים יותר, אחרי כל מה שהיה.

---בכל אופן אם חשבו, אז היום כבר לא חושבים יותר, אחרי כל מה שהיה.

● אני לא חושבת שחושבים. בכל אופן אם חשבו, אז היום כבר לא חושבים יותר, אחרי כל מה שהיה.

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

אסי: הוא היה תמיד טיפוס לא סימפטי. אני אף
פעם לא סימפטתי אותו. אתה?

עמי: * * *

אסי: אני חושבת שהוא לא ישר.

עמי: * * *

אסי: כן, אבל אני לא רוצה לומר אותה. כי אני
לא בטוחה במאת האחוזים.

עמי: * * *

אסי: מעולם לא! מעולם לא. אף פעם לא היו
לי אתו שום ענינים. להפך, אני תמיד
התרחקתי ממנו, אפילו לא דיברתי אתו.

עמי: * * *

אסי: לא, אני אגיד לך מה; אני בעצם ביקשתי
ממנו כמה פעמים לתקן לי את הרדיו. אז
הייתי צריכה להתיחס אליו יפה, אתה יודע.

עמי: * * *

אסי: שום דבר.

עמי: * * *

אסי: הוא תיקן לי את הרדיו. אבל אתה חושב
שהוא תיקן? הוא קילקל אותו יותר.

עמי: * * *

אסי: כן.

עמי: * * *

אסי: כולם רכלנים. גם אנחנו.

עמי: * * *

אסי: בדרך כלל על מי מרכלים? על אנשים שלא
יודעים עליהם שום דבר. מלבישים עליהם
כל מיני דברים.

עמי: * * *

אסי: אני לא חושבת שחושבים. בכל אופן אם חשבו, אז היום כבר לא חושבים יותר, אחרי כל מה שהיה.

אסי: * * *

עמי: אני לא יודע. אני לא מכיר אותו כל כך טוב. הוא לא עשה עלי רושם הכי טוב בעולם, אבל אני לא יכול להגיד שאני לא מסמפס אותו, אבל ללא כל ספק הוא לא הטיפוס הכי נעים בעולם.

אסי: * * *

עמי: יש לך סיבה להניח שהוא לא ישר?

אסי: * * *

עמי: אבל בזמנו את התחברת קצת עם עמנואל.

אסי: * * *

עמי: דוקא שולה סיפרה לי שאת מתחברת אתו.

אסי: * * *

עמי: אהה, אז מה עשית בשבילך?

אסי: * * *

עמי: מה הוא עשה בשבילך?

אטי: * * *

עמי: באמת?

אטי: * * *

עמי: אז כנראה ששולה סתם ריכלה. היא רכלנית
נורא גדולה.

אטי: * * *

עמי: אני דוקא חושב שלרכל זה לא נעים, בעיקר
האנשים שאנחנו מרכלים עליהם אנחנו לא
מכירים כל כך טוב. אז אני חושב שזה לא
צודק.

אטי: * * *

עמי: אבל מה, עמנואל - אני חושב ש - יש
אנשים שחושבים שעמנואל בחור מאוד טוב.

אטי: * * *

She: I'm very fond of Yónatan.

He: Why?

She: Well, he's not stupid at all, and very good-looking.

He: But I heard that his grandmother . . .

She: He has a good sense of humor . . .

He: That his grandmother fixed him up in his job. That's how he got his job. To my mind, it's unbecoming for people to get work this way.

She: If you had a chance like that, you would have taken advantage of it, too. Don't come around with that kind of story. You're just plain jealous, all of you, very jealous.

He: I know why you say that, too.

Lesson 40

MORE GOSSIP

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1 page 3.

אטי: אני מאוד מסמפטת את יונתן.

עמי: מדוע?

אטי: אני יודעת. הוא בחור לא טיפש, ובעל
הופעה נאה מאוד.

עמי: שמעתי אבל שהסבתא שלו -

אטי: עם חוש הומור טוב.

עמי: שהסבתא שלו סידרה לו את העבודה. אז ע"י
זה הוא קיבל את העבודה ולדעתי זה מאוד
לא יפה שאנשים מקבלים עבודה בצורה כזו.

אטי: אם לך היתה אפשרות כזו היית גם מנצל
אותה, כך שאל תבוא עם סיפורים כאלה.
אתם סתם קנאים כולכם.

עמי: אני יודע גם למה את אומרת את זה.

She: Why?

He: Methinks the lady doth protest too much.* A word to the wise is sufficient.** Change the subject, quick!

She: I didn't have any pull!

He: Quick! Change the subject!

She: OK. Let's gossip about Gad.

He: Gad? Gad, as a matter of fact, I think, is a very likeable fellow. I don't think many people find him not likeable. What do you think?

She: There are those who . . .

He: Don't like him?

She: Yes, certainly.

---

* Lit. "the hat burns on the thief's head," a proverbial expression applied to persons who give themselves away unwittingly, either by protesting too much or in some other way.

** Lit. "and a hint to the wise man is sufficient." This proverb is always said in the original Aramaic version, which is quite close to the Hebrew equivalent /ve-dáy le-xaxám be-rémez/.

אטי: למה?

עמי: על ראש הגנב בוער הכובע. ודי לחכימא
ברמיזא. תעברי לנושא אחר, מהר.

אטי: לי לא היתה שום פרוטקציה.

עמי: מהר, לנושא אחר.

אטי: או-קיי, בוא נרכל על גד.

עמי: גד? גד דוקא לדעתי בחור מאוד סימפטי.
אני לא חושב שיש הרבה שחושבים שהוא לא
סימפטי. מה דעתך?

אטי: יש כאלה ש-

עמי: לא אוהבים אותו?

אטי: כן. בהחלס.

He: I think, first of all, he's a very good-looking fellow. He has a fine appearance. Besides, he also seems to be a rather smart fellow.

She: Yes, that's right, he's certainly smart. But he's a great show-off (or: very conceited), and that's why he's not liked.

He: He's conceited? I, for one, think he's probably gifted, although, in my opinion, he doesn't know English well enough to go ahead and talk. His English is rather lousy, as a matter of fact.

She: I don't think, for instance, that Dálya Zehávi knows English any better.

He: That's not the point. Just because there are a number of people like that, doesn't mean there should be another one.

She: I think that's enough gossiping, Ami, really. It's not nice. I don't like to gossip all that much. I'm sure they're sitting there on the other side gossiping about us, too.

He: You sound exactly like every other girl. I mean, you gossip and gossip, and then you say, you don't like to gossip. So I also suggest we stop it, and I'll say goodbye for now, and next week, I think I'll come to see you. Then let's hear some news; this time, less gossip and more constructive things. O.K.? Goodbye, Eti.

עמי: לדעתי קודם כל הוא בחור מאוד נאה. יש לו הופעה יפה, וחוץ מזה הוא גם עושה רושם של בחור די פיקח.

אסי: כן, הוא בחור בהחלט פיקח, אבל הוא שחצן גדול, ולכן לא כל כך אוהבים אותו.

עמי: הוא שחצן? אני דוקא חושב שהוא יכול להיות מוכשר, למרות שהוא לא יודע אנגלית לדעתי במידה מספקת ללכת לדבר. האנגלית שלו היא דוקא די מחורבנת.

אסי: אני לא חושבת שהאנגלית של, למשל, דליה זהבי טובה משלו.

עמי: זה לא השאלה, מכיון שיש כמה כאלה טיפוסים עדיין לא סימן שצריך להיות עוד אחד כזה.

אסי: אני חושבת שמספיק לרכל, עמי, באמת, זה לא יפה. אני לא אוהבת לרכל כל כך. אני משוכנעת גם שיושבים מהצד השני ומרכלים עלינו גם.

עמי: את נשמעת בדיוק כמו כל בחורה אחרת. זאת אומרת, את מרכלת ומרכלת, ואחר כך את אומרת שאת לא אוהבת לרכל. לכן אני גם כן מציע שנפסיק לרכל, ואני אגיד שלום הפעם, ובשבוע הבא, אני חושב שאני אבוא לבקר אותך, ונשמע קצת חדשות, הפעם פחות רכילות, ויותר דברים קונסטרוקטיביים. טוב? שלום, אסי.

She: All right. Goodbye.

223

אסי: טוב. שלום, עמי.

II. Dialogue for Memorization

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

אסי: ● אני מאוד מסמפטת את יונתן.

עמי: ● מדוע?

אסי·
---ובעל הופעה נאה מאוד.
---הוא בחור לא טיפש, ובעל הופעה נאה מאוד.
● ·אני יודעת. הוא בחור לא טיפש, ובעל הופעה נאה מאוד.

עמי:
---שאנשים מקבלים עבודה בצורה כזו.
---ולדעתי זה מאוד לא יפה שאנשים מקבלים עבודה בצורה כזו.
---אז ע"י זה הוא קיבל את העבודה ולדעתי זה מאוד לא יפה שאנשים מקבלים עבודה בצורה כזו.
---סידרה לו את העבודה. אז ע"י זה הוא קיבל את העבודה ולדעתי זה מאוד לא יפה שאנשים מקבלים עבודה בצורה כזו.

● שמעתי אבל שהסבתא שלו סידרה לו את
העבודה. אז ע"י זה הוא קיבל את העבודה
ולדעתי זה מאוד לא יפה שאנשים מקבלים
עבודה בצורה כזו.

אסי: ---אתם סתם קנאים כולכם.
---כך שאל תבוא עם סיפורים כאלה.
אתם סתם קנאים כולכם.
---היית גם מנצל אותה, כך שאל תבוא
עם סיפורים כאלה. אתם סתם
קנאים כולכם.
● אם לך היתה אפשרות כזו היית גם אתה מנצל
אותה, כך שאל תבוא עם סיפורים כאלה.
אתם סתם קנאים כולכם.

עמי: ---את אומרת את זה.
● אני יודע גם למה את אומרת את זה.

עמי: ---תעברי לנושא אחר, מהר.
---ודי לחכימא ברמיזא. תעברי
לנושא אחר, מהר.
● על ראש הגנב בוער הכובא. ודי לחכימא
ברמיזא. תעברי לנושא אחר, מהר.

אסי: ● לי לא היתה שום פרוסקציה.

אסי: ● או-קיי, בוא נרכל על גד.

עמי: ---שחושבים שהוא לא סימפטי. מה דעתך?

---אני לא חושב שיש הרבה שחושבים שהוא לא סימפטי. מה דעתך?

● גד? גד דוקא לדעתי בחור מאוד סימפטי. אני לא חושב שיש הרבה שחושבים שהוא לא סימפטי. מה דעתך?

אסי: ● כן. בהחלט.

עמי: ---של בחור די פיקח.

---וחוץ מזה הוא גם עושה רושם של בחור די פיקח.

---יש לו הופעה יפה, וחוץ מזה הוא גם עושה רושם של בחור די פיקח.

● לדעתי קודם כל הוא בחור מאוד נאה. יש לו הופעה יפה, וחוץ מזה הוא גם עושה רושם של בחור די פיקח.

אסי: ---ולכן לא כל כך אוהבים אותו.

---אבל הוא שחצן גדול, ולכן לא כל כך אוהבים אותו.

● כן, הוא בחור בהחלט פיקח, אבל הוא שחצן גדול, ולכן לא כל כך אוהבים אותו.

עמי: ---לדעתי במידה מספקת ללכת לדבר.

---למרות שהוא לא יודע אנגלית לדעתי במידה מספקת ללכת לדבר.

---שהוא יכול להיות מוכשר, למרות שהוא לא יודע אנגלית לדעתי במידה מספקת ללכת לדבר.

● הוא שחצן? אני דוקא חושב שהוא יכול
להיות מוכשר, למרות שהוא לא יודע
אנגלית לדעתי במידה מספקת ללכת לדבר.

אמי: ---של, למשל, דליה זהבי סובה משלו.
● אני לא חושבת שהאנגלית של, למשל, דליה
זהבי סובה משלו.

עמי: ---שצריך להיות עוד אחד כזה.
---עדיין לא סימן שצריך להיות
עוד אחד כזה.
---מכיון שיש כמה כאלה טיפוסים
עדיין לא סימן שצריך להיות
עוד אחד כזה.
● זה לא השאלה, מכיון שיש כמה כאלה
טיפוסים עדיין לא סימן שצריך להיות
עוד אחד כזה.

אמי: ---שיושבים מהצד השני ומרכלים
עלינו גם.
---אני משוכנעת גם שיושבים מהצד
השני ומרכלים עלינו גם.
---אני לא אוהבת לרכל כל כך. אני
משוכנעת גם שיושבים מהצד
השני ומרכלים עלינו גם.
---עמי, באמת, זה לא יפה. אני
לא אוהבת לרכל כל כך. אני
משוכנעת גם שיושבים מהצד
השני ומרכלים עלינו גם.
● אני חושבת שמספיק לרכל, עמי, באמת, זה
לא יפה. אני לא אוהבת לרכל כל כך.
אני משוכנעת גם שיושבים מהצד השני
ומרכלים עלינו גם.

עמי: ---שאת לא אוהבת לרכל.
---ואחר כך את אומרת שאת לא
אוהבת לרכל.
---זאת אומרת, את מרכלת ומרכלת,
ואחר כך את אומרת שאת לא
אוהבת לרכל.
● את נשמעת בדיוק כמו כל בחורה אחרת.
זאת אומרת, את מרכלת ומרכלת, ואחר כך
את אומרת שאת לא אוהבת לרכל.
---ונשמע קצת חדשות,
---שאני אבוא לבקר אותך, ונשמע
קצת חדשות,
---ובשבוע הבא, אני חושב שאני
אבוא לבקר אותך, ונשמע קצת
חדשות,
---ואני אגיד שלום הפעם, ובשבוע
הבא, אני חושב שאני אבוא
לבקר אותך, ונשמע קצת חדשות.
● לכן אני גם כן מציע שנפסיק לרכל, ואני
אגיד שלום הפעם, ובשבוע הבא, אני חושב
שאני אבוא לבקר אותך, ונשמע קצת חדשות.
---טוב? שלום, אסי.
---ויותר דברים קונסטרוקטיביים.
טוב? שלום, אסי.
● הפעם פחות רכילות, ויותר דברים
קונסטרוקטיביים. טוב? שלום, אסי.

אסי: ● טוב. שלום, עמי.

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

אסי: אני מאוד מסמפטת את יונתן.

עמי: * * *

אסי: אני יודעת. הוא בחור לא סיפש, ובעל
הופעה נאה מאוד.

עמי: * * *

אסי: אם לך היתה אפשרות כזו היית גם מנצל
אותה, כך שאל תבוא עם סיפורים כאלה.
אתם סתם קנאים כולכם.

עמי: * * *

אסי: לי לא היתה שום פרוטקציה. או-קיי, בוא
נרכל על גד.

עמי: * * *

אסי: כן. בהחלט.

עמי: * * *

אסי: כן, הוא בחור בהחלט פיקח, אבל הוא שחצן
גדול, ולכן לא כל כך אוהבים אותו.

עמי: * * *

אסי: אני לא חושבת שהאנגלית של, למשל, דליה
זהבי טובה משלו.

עמי: * * *

אסי: אני חושבת שמספיק לרכל, עמי, באמת, זה
לא יפה. אני לא אוהבת לרכל כל כך. אני
משוכנעת גם שיושבים מהצד השני ומרכלים
עלינו גם.

עמי: * * *

אסי: טוב. שלום, עמי.

אסי: * * *

עמי: מדוע?

אטי: * * *

עמי: שמעתי אבל שהסבתא שלו סידרה לו את העבודה. אז ט"י זה הוא קיבל את העובדה ולדעתי זה מאוד לא יפה שאנשים מקבלים עבודה בצורה כזו.

אטי: * * *

עמי: אני יודע גם למה את אומרת את זה. על ראש הגנב בוער הכובע. ודי לחכימא ברמיזא. תעברי לנושא אחר, מהר.

אטי: * * *

עמי: גד? גד דוקא לדעתי בחור מאוד סימפטי. אני לא חושב שיש הרבה שחושבים שהוא לא סימפטי. מה דעתך?

אטי: * * *

עמי: לדעתי קודם כל הוא בחור מאוד נאה. יש לו הופעה יפה, וחוץ מזה הוא גם עושה רושם של בחור די פיקח.

אטי: * * *

עמי: הוא שחצן? אני דוקא חושב שהוא יכול להיות מוכשר, למרות שהוא לא יודע אנגלית לדעתי במידה מספקת ללכת לדבר.

אטי: * * *

עמי: זה לא השאלה, מכיון שיש כמה כאלה
טיפוסים עדיין לא סימן שצריך להיות עוד
אחד כזה.

אטי: * * *

עמי: את נשמעת בדיוק כמו כל בחורה אחרת.
זאת אומרת, את מרכלת ומרכלת, ואחר כך
את אומרת שאת לא אוהבת לרכל. לכן אני
גם כן מציע שנפסיק לרכל, ואני אגיד
שלום הפעם, ובשבוע הבא, אני חושב שאני
אבוא לבקר אותך, ונשמע קצת חדשות, הפעם
פחות רכילות, ויותר דברים קונסטרוקטיביים.
טוב? שלום, אטי.

אטי: * * *

1. I see that what [ever] I ask for today isn't [available].
2. She saw that what [ever] she wanted that day wasn't [available].
3. You'll see that what [ever] you ask for today won't be [available].
4. No matter what you ask for, he'll tell you it isn't [available].
5. She asked for various things, but he said that what she was asking for he didn't have.

1. He wants to be independent (or: be his own master) financially.
2. She wanted to be economically independent.
3. The sums I had at my disposal made it possible for me to be independent.

233

Lesson 41

DRILLS

See instructions for this section in Lesson 6, page 79.

Drill A

1. אני רואה שמה שאני מבקשת היום אין.

2. היא ראתה שמה שהיא רצתה באותו יום לא היה.

3. תראי שמה שתבקשי היום לא יהיה.

4. מה שׁלא תבקשי, הוא יגיד לך שאין.

5. היא ביקשה דברים שונים, אבל הוא אמר שֶׁמָּה
שהיא מבקשת אין לו.

Drill B

1. הוא רוצה לעמוד ברשות עצמו מבחינה כספית.

2. היא רצתה לעמוד ברשות עצמה מבחינה כלכלית.

3. הסכומים שעמדו לרשותי איפשרו לי לעמוד
ברשות עצמי.

4. He put his money and his talents at the disposal of his party.
5. With your permission, I'll take you there in the car that is at my disposal.

1. If they thought so, today they don't think so any more.
2. Once I may have thought so, but today I don't think so any more.
3. I was once certain of it, and today I'm even more certain.
4. Even if they thought of it then, today they don't think of it any more.
5. If she thought of it as far back as two years ago, she's certainly still thinking of it today.

1. He also seems to be a fairly smart (or: clever) fellow.
2. She also seems to be a rather smart girl.
3. They gave me the impression of [being] rather smart fellows.
4. I didn't get the impression he was such a smart fellow.
5. I get the impression he's fairly smart, but he likes to give himself airs, and that's too bad.

4. הוא העמיד את כספו ואת כשרונותיו לרשות מפלגתו.

5. ברשותך, אקח אותך לשם במכונית העומדת לרשותי.

Drill C

1. אם חשבו כך, אז היום לא חושבים כך יותר.

2. פעם אולי חשבתי ככה, אבל היום אני לא חושב ככה יותר.

3. פעם הייתי בטוח בזה, והיום אני עוד יותר בטוח.

4. אפילו אם חשבו על זה אז, הרי היום כבר לא חושבים על זה.

5. אם היא חשבה על זה עוד לפני שנתיים, בודאי שהיא עדיין חושבת על זה.

Drill D

1. הוא גם עושה רושם של בחור די פיקח.

2. היא גם עושה רושם של בחורה די פיקחית.

3. עלי הם עשו רושם של בחורים די פיקחים.

4. לא קיבלתי את הרושם שהוא בחור כל כך פיקח.

5. יש לי רושם שהוא פיקח למדי, אבל הוא אוהב לעשות רושם, וזה חבל.

1. I don't think her English is better than his.
2. I think her English is no better than his.
3. I get the impression your Hebrew is superior to mine.
4. There's no doubt your Hebrew is worse than mine.
5. Mine is worse than yours, but yours isn't better than theirs.

Drill E

1. אני לא חושבת שהאנגלית שלה טובה משלו.
2. נדמה לי שהאנגלית שלה לא יותר טובה משלו.
3. יש לי רושם שהעברית שלך עולה על שלי.
4. אין ספק שהעברית שלך גרועה משלה.
5. שלי גרועה משלך אבל שלך לא טובה משלהם.

Lesson 42

TEST

Test on Unit 6

See instructions for this section in Lesson 7, page 85.

TEST ANSWERS

Lesson 7

Test on Unit 1

Write the English equivalent.

1. אני אעמוד כאן ואבלבל לך קצת את המוח.

1. I'll stand here and bother you a little bit.

2. אולי תשתדלו לשכור דירה במקום לא מרכזי.

2. Try to rent an apartment that's not centrally located.

3. מה בדבר מגורים עם ההורים לזמן מה?

3. What about living with your parents for a while?

4. אתם קיבלתם בזמנו חשבון ולא שילמתם.

4. You got a bill some time ago (or: at the time) and didn't pay.

5. את העניינים האלה בעלי מסדר.

5. It's my husband who takes care of these things.

6. אני חושבת שישנה פה בכל זאת טעות.

6. I still think there's some mistake here.

7. אני לא מתמצא פה כל כך.

7. I don't know my way around here so well.

8. באיזה שעה מתקיימת ההרצאה?

8. At what time does the lecture take place?

9. בהחלט אשמח לשמור לך מקום ולהחזיר לך
כגמולך.

9. I'll certainly be glad to save a place for you and return the favor.

10. יש לי פגישה דחופה ופשוט לא שמתי לב.

10. I have an urgent appointment and I simply didn't notice (or: pay attention).

11. במהירות כזאת גם היית יכולה לדרוס מישהו.

11. At this speed you could have run someone over, too.

12. תשתדלי לא לעשות את זה עוד פעם.

12. Try not to do it again.

13. אני מוכרחה לדעת אם נקבעה לך פגישה.

13. I have to know whether you have an appointment (lit. "whether an appointment has been set up for you").

14. אני כבר עומד פה איזה עשר דקות ומתוכח אתך.

14. I've been standing here for about ten minutes arguing with you.

15. אטלפן לו ישירות הביתה וגם אתלונן על המזכירה שלו.

15. I'll call him up directly at home and complain about his secretary, too.

Lesson 14

Test on Unit 2

Write the English equivalent.

1. יש כל כך הרבה אנשים שפשוט הרמה מוכרחה לרדת.

1. There are so many people that the standards simply have to go down.

2. אצלנו באוניברסיטה, החברה לומדים קשה מאד.

2. At the university, where we are, the guys work very hard.

3. בשנה הבאה בטח אני אעשה את זה כי חבל על הזמן.

3. Next year, I'll certainly do it, because I'm wasting my time.

4. יש כל מיני דברים אחרים לחשוב עליהם.

4. There are all sorts of other things to think about.

5. זה לא יזיק ללכת לצבא בסיכומו של דבר.

5. All in all, it won't do [you] any harm to go to the army.

6. ברור, אבל אפשר לעשות את זה גם אחרי כן.

6. Of course (or: that's clear), but that can be done afterwards as well.

7. לנו יש הרבה דברים שלהם אין.

7. We have many things they don't have.

8. לאותם האנשים שיושבים בספר זה היה מוסיף המון.

8. For those people who are sitting on the border, it would be a great boon (lit. "it would add a lot").

9. אני לא רוצה להתוכח על זה מכיון שזה עדיין לא פרקטי.

9. I don't want to argue about that, since it's not yet a practical matter.

10. הייתי מעונין להזמין אצלך הדפסה של כרטיסי ביקור.

10. I'd like to have you print (lit. "order from you a printing of") some calling cards.

11. אני חושב שאתה צודק, כדאי לגוון.

11. I think you're right; we ought to have (lit. "it's worthwhile having") some variety.

12. אם ברצונך להזמין למעלה מחמש מאות, אתן לך מחיר מוזל.

12. If you wish to order over 500, I'll charge you a reduced price.

13. בחיי שאני מקנאה בך.

13. I swear, I envy you (or: am jealous of you).

14. את תתרמי לפיתוח המולדת בזמן שאני אעדר.

14. You will contribute to the development of the country (or: the homeland, the motherland) during my absence (or: while I'm away).

15. אני לא רואה כל סיכויים כאלה באופק.

15. I see no (or: I don't see any) such prospects on the horizon.

Test on Unit 3

Write the English equivalent.

1. אפשר לבצע זאת ע"י מברק.

1. It can be done by telegram.

2. אודה לך אם תוכל להחיש את זה.

2. I'd be grateful to you if you could hurry it.

3. כל אחד עשוי לעשות טעות.

3. Anyone may make a mistake.

4. את רואה את הבית מצד ימין עם הכניסה
הירוקה?

4. Do you see that house on the right with the green entrance?

5. אני לא יודע איך קוראים לכיכר, אבל זו
כיכר כזו עגולה עם עצים.

5. I don't know what the square's called, but it's a round square with trees on it.

6. ברגע שתעלי בשדרה, אז תראי את בית הבימה.

6. As soon as you go up on the Boulevard, you'll see the Ha-bíma building.

7. בהזדמנות זו הייתי מציע שאסביר לך קצת
על פעולות הבנק.

7. I'd like to suggest I take this opportunity to tell you a little about the activities of the bank.

8. אני חושב שכדאי להתחיל מיד.

8. I think we might as well start right away.

9. אדם המקבל את משכורתו מפקיד את הכסף בבנק.

9. A person who gets his salary deposits the money in the bank.

10. שמעת שהיו יריות שוב בשטח המפורז?

10. Did you hear that there was shooting again in the demilitarized zone?

11. במזרח התיכון תפרוץ מלחמת עולם שלישית.

11. A third World War will break out in the Middle East.

12. אנחנו נועדנו לחיים טובים.

12. We were meant for a good life.

13. אני יודע שאתה מכונאי מאז ומתמיד.

13. I know you're a mechanic from 'way back.

14. אמנם ב"אגד" די נוח, אבל זה גוזל לי זמן.

14. It's sure that going by Eged is pretty convenient, but it makes me waste time.

15. אני לא מוצא שום הבדל בזה.

15. I don't see that it makes any difference.

Lesson 28

Test on Unit 4

Write the English equivalent.

1. כמה זמן אתה כבר מחכה פה?

1. How long have you been waiting here?

2. יש משחק כדורגל טוב ומשדרים אותו ברדיו.

2. There's a good soccer game, and they're broadcasting it on the air.

3. השמים מעוננים ועומד לרדת גשם.

3. The sky is overcast, and it's going to rain.

4. זה החוק הראשון שמקנה זכות לכל יהודי לקבל את אזרחות המדינה.

4. It's the first law that entitles every Jew to get Israeli citizenship.

5. מן הדין הוא שידונו בו בכל כובד הראש.

5. It ought to be treated with all [possible] seriousness.

6. ללא כל ספק המצב כיום מחמיר והולך.

6. The situation today is undoubtedly growing worse and worse.

7. זהו חבר שחזר לא מזמן מבית החולים.

7. That's a friend who has recently come back from the hospital.

8. לא הייתי רוצה לבוא בידיים ריקות.

8. I wouldn't like to come empty-handed.

9. אני מקווה שזה ינעם לו.

9. I hope he'll find it agreeable (or: that it'll please him).

10. אין לי כל טענות לבועז ביחס ללימודים.

10. I have no complaints about Bóaz so far as his studies are concerned.

11. אני מתארת לעצמי שהוא בן-יחיד.

11. I imagine he's an only child.

12. אני רוצה שהוא יבוא במגע עם ילדים בני גילו.

12. I want him to come in contact with children his own age.

13. אשתי הרה וכל יום מצפה לילד.

13. My wife is pregnant and is expecting a baby any day.

14. נותנים לי תמיד עבודה גופנית קשה.

14. They always give me hard physical labor.

15. ישנה עכשיו דרישה גדולה מאוד לבעלי מקצוע.

15. There's a great demand now for professional (or: skilled) workers.

Lesson 35

Test on Unit 5

Write the English equivalent.

1. לנסוע הלוך וחזור פעמיים בשבוע עולה לי קצת על העצבים.

1. Traveling back and forth twice a week gets on my nerves a little.

2. אתה יודע יפה מאוד שאין כל טעם לגור בתל-אביב.

2. You know very well there's no point in living in Tel Aviv.

3. אתה בכל זאת עומד על שלך.

3. You're sticking to your guns (or: your point of view), anyway.

4. אם נראה שאת כל כך מתה לנסוע לירושלים,
נוכל לדבר על זה.

4. If we see that you're so eager to go to Jerusalem, we can talk about it.

5. הנישואים בדרך כלל בנויים על פשרה.

5. Marriage is, in general, built on compromise.

6. היא צריכה לדעת שהחיים הם לא סוגים
בשושנים.

6. She should (or: must) know that life is not a bed of roses.

7. הרי אתה יודע שזה מקום כל כך איום שאני
בטח לא אסכים.

7. Why, you know it's such a terrible place that I certainly won't agree [to it].

8. אין לזה את הרעש ואת החיים השוקקים שיש
בתל-אביב.

8. It doesn't have the noise and the bustle (lit. "the bustling life") that there is in Tel Aviv.

9. השתגעת לעמוד בתור כזה?

9. You don't mean, you seriously intend (lit. "are you out of your mind") to stand in a line like this one?

10. תארו לעצמכם שכל אחד היה מחליט לבקש
ממישהו אחר.

10. Imagine [what would happen if] everyone decided to ask someone else.

11. אני קצת יותר מוסרי ממך ואני אעמוד בתור.

11. I am a little more ethical than you are, and I'll stand in line.

12. למה לנו להרטב? אין לנו מיטריות.

12. Why should we get wet? We have no umbrellas.

13. איזה אופי תישא המסיבה הזו?

13. What sort of party will it be (lit. "What character will this party bear?")?

14. יהיה פטיפון ותקליטים, ובכלל יהיה שמח.

14. There'll be a phonograph and records, and, all in all, it'll be fun.

15. אם אסתר עומדת על זה, אז הפעם אנחנו לא
נלך.

15. If Esther insists on it, then we won't go this time.

Lesson 42

Test on Unit 6

Write the English equivalent.

1. אנחנו תמיד חוגגים כשאנחנו יכולים.

1. We always celebrate when we can.

2. יש לי למנה ראשונה מבחר של סלטים.

2. For the first course (or: appetizer) I have a selection of salads.

3. בפעם האחרונה הסטייק שלכם היה כמו סוליה.

3. Last time, your steak was like shoe-leather (lit. "a sole").

4. מדוע לא הגשתם תלונה בזמנו.

4. Why didn't you make a complaint at the time?

5. אני הייתי מעונין הפעם בתיספורת קצרה.

5. This time, I'd like a short haircut.

6. תיזהר הפעם לא לגלח לי את השפם.

6. Be careful not to shave my mustache this time.

7. אני נוהג לבוא אליך כל חודש כבר במשך עשר
שנים.

7. I've been coming to you regularly every month for ten years.

8. השני החליט לעמוד ברשות עצמו מבחינה כספית.

8. The second (or: the other) one decided to be financially independent (or: stand on his two feet, financially).

9. יש לך סיבה להניח שהוא לא ישר?

9. Do you have any reason to suppose (or: assume) that he's dishonest?

10. להפך, אני תמיד התרחקתי ממנו; אפילו לא
דיברתי אתו.

10. On the contrary, I always kept away from him; I didn't even speak to him.

11. הוא תיקן לי את הרדיו, אז הייתי צריכה
להתיחס אליו יפה.

11. He fixed my radio, so I had to be nice to him.

12. אז כנראה ששולה היא רכלנית נורא גדולה.

12. It looks as though Šúla is an awfully big gossip.

13. זה מאוד לא יפה שאנשים מקבלים עבודה בצורה כזו.

13. It's not very nice for people to get work like that.

14. ודי לחכימא ברמיזא.

14. "A word to the wise is sufficient."

15. אני לא חושב שיש הרבה שחושבים שהוא לא סימפסי.

15. I don't think there are many people who find him unlikeable.

End of Book III
Intermediate-Advanced
Israeli Hebrew Refresher Course

AN INTERMEDIATE ADVANCED LEVEL

ISRAELI HEBREW REFRESHER COURSE

BOOK III

PART ONE

with
Pre-Recorded Tapes 1-21

AN INTERMEDIATE-ADVANCED LEVEL

ISRAELI HEBREW REFRESHER COURSE

Book III

PART ONE

with

Pre-Recorded Tapes 1-21

5-80-38 FL011530

English Language Services, Inc.
919 Eighteenth Street, N.W.
Washington 6, D.C.

Copyright, 1960, by
English Language Services, Inc.

The publisher has granted permission to the United States Army for the reproduction and use of these text materials and pre-recorded tapes at United States Army installations

All pre-recorded tapes of this course have been prepared for use on dual-track, language-instruction tape recorders, so that the student can record his voice on tape where required.

However, these instructional materials may also be used with single-track tape recorders or on unmodified dual-track tape recorders almost as effectively, in that the student can always repeat, if not actually record, where required.

PREFACE

Book III of an "Intermediate-Advanced Level Israeli Hebrew Course" consists of 42 lessons in the text material and 42 pre-recorded tapes of approximately 20 minutes in length to accompany the text. The 42 lessons and tapes are further divided into a total of 6 units containing 7 lessons and tapes per unit.

A typical unit of 7 lessons and tapes is made up of the following instructional materials:

I. Spontaneous Dialogues
II. Drills
III. Tests

The spontaneous dialogues are contained on the first 5 tapes and in the first 5 lessons of each unit. The drills appear on each 6th tape and in each 6th lesson. Similarly, the tests for each unit appear on each 7th tape, with test answers appearing at the end of the Book.

Organization of the Lesson and Tapes

I. Spontaneous Dialogues

The 5 dialogues of each unit, each appearing on one full tape of approximately 20 minutes, are in 5 sections:

- Dialogue for Listening
- Dialogue for Memorization
- Dialogue for Fluency
- Dialogue for Listening (again)
- Dialogue for Participation

- The Dialogue for Listening is a short, *spontaneously created conversation* between educated and imaginative speakers of Israeli Hebrew. No scripts were used in recording the Dialogue for Listening section. It was originally and spontaneously created and recorded under minimum control conditions, to afford the student of Israeli Hebrew an opportunity to hear generous and authentic segments of spoken Israeli Hebrew.

Thus, from the moment the student hears the opening line of the Dialogue for Listening, he is eavesdropping on an Israeli Hebrew conversation spoken naturally and effortlessly by native Israeli Hebrew speakers, with none of the usual artificialities to be found in previously written-out textbook dialogues. Read instructions for this and all other sections carefully in Lesson 1 of the text.

- The Dialogue for Memorization is a repetition of the Dialogue for Listening with certain pedagogical features to facilitate student memorization of the material. The longer utterances of the dialogue are divided into *partials.* The student will hear the native speaker repeat the partials, beginning at the end of the utterance and working cumulatively toward the beginning. The student repeats on tape all partials, building up to whole utterances.

- The Dialogue for Fluency is a further step in facilitating student memorization of the dialogue. The student now repeats on tape whole utterances after the native speaker, no longer building up to them by means of the partials.

- The Dialogue for Listening permits the student to hear the original, spontaneous dialogue once again. Having completely memorized the dialogue, this time he listens to improve his pronunciation and to hear the intonation of the native Israeli Hebrew speakers.

- The Dialogue for Participation is an informal check-up. The student himself can now gauge the degree of his control over the material, as he tests his ability to perform each of the two roles on tape from memory.

II. Drills

Based on the previous 5 dialogue tapes, each 6th tape contains drills designed to give the student fluency in controlling on tape the dialogue sentences with additional variations provided by substitution elements. The student's goal in performing these drills is to be able to say the sentences with their substitution elements without hesitation and with acceptable pronunciation.

III. Tests

The final tape of each unit is a short check-up containing fifteen sentences taken from the previous 5 dialogues. The student is asked to listen, and to provide a suitable written English translation in the time allotted. The test tape tests the student's comprehension of certain dialogue sentences and grammar points.

English equivalents are provided for all dialogues and drills throughout the text. These are meant to be contextual equivalents rather than literal translations.

The teaching techniques used on tape are the result of the application of modern linguistic theory to language learning. The dialogues and drills have been designed to give the student maximum utilization of the materials provided. The student participates in using these materials in various ways, until he gains active control over the forms presented.

Organization of the Course as a Whole

Book III with its accompanying tapes is the third Book of an Israeli Hebrew course consisting of four Books and 164 pre-recorded tapes. The materials of Book III are considered to be advanced.

Detailed descriptions of Books I, II and IV will be found in the Prefaces to those three volumes.

Acknowledgments

"An Intermediate-Advanced Level Israeli Hebrew Refresher Course" with its accompanying four Books and 164 pre-recorded tapes was prepared by the distinguished scholar, Haim Blanc.

The following participated in the preparation of Book III with its 42 pre-recorded tapes:

Nitza Artziel
Esther Ben-Zur
Yaron Fidler
Avigdor Levy
Amichai Shavit
Gad Soffer

All pre-recorded tapes were prepared in the studios of English Language Services, Inc., by Hartley Jones, assisted by Isiah Fidler. Composition was carried out under the direction of Oliver Rice. Special thanks are due Mr. Jones, Mrs. Hannah Henkin and Miss Miriam Peer for scrupulous attention to details too numerous to mention.

H. JEFFREY BINDA, Director
Materials Development Division

English Language Services, Inc.
919 Eighteenth Street, N.W.
Washington 6, D.C.
June 1, 1960

AUTHOR'S FOREWORD

This course on Israeli Hebrew is part of a series and is, therefore, constructed on a more or less set pattern. One important consequence of this fact is that emphasis is placed on the language of everyday conversation rather than on the language of literature or of the press; the sort of Hebrew presented in this course is described more fully in the "Note on Israeli Hebrew" in Book I. Another consequence is the general presentation itself, which depends primarily on a profusion of short texts (Books I and II), dialogues, sentences and drills designed for intensive student participation, repetition and memorization. Correspondingly, little emphasis is placed on explanation or explicit statements of rules: the grammatical rules appended to each unit of Books I and II, for example, are skeletal, and cover only a fraction of the material presented.

Students desiring further grammatical explanation and guidance, since none is given in Book III, should make as much use as possible of the existing reference works and textbooks. Regrettably, these are not completely adequate, and even the best of them deal with formal or literary Hebrew only, not with the idiom of everyday conversation. However, the differences are not so great as to make these works entirely useless, and a good deal of valuable information on such matters as verb conjugations, noun patterns, idioms, etc., can be obtained from these works, a few of which are listed below.

(1) Many graded texts from the press, radio and literature, as well as grammatical tables and notes, may be found in *Élef Milím*, by A. Rozén and Y. Ben-Šéfer, and its sequels, *Élef Milím ve-od Alpáim* and *Elef Milím ve-od Revavá.* These are entirely in Hebrew (though the first has an "English Companion," by H. Shachter, consisting mostly of vocabularies) but are not difficult to follow and are well worth the effort.

(2) A brief mimeographed booklet, "Notes and Exercises for the Study of Modern Hebrew," by S. Morag and M. Milson, is obtainable only from the Harvard University Summer Session Office, Cambridge 38, Mass.

(3) A good part of the traditional grammar is covered by M. Naor's *Hebrew Language and Grammar* and, for that matter, by any of the textbooks in use in the high schools in this country.

In the present course all texts, dialogues and drills are accompanied by a full English translation. This is not a word-for-word translation; it tries to render the tone as well as the meaning of the original. In most cases, however, a literal translation is supplied in parentheses and is marked by the abbreviation "lit."; English words necessary in the translation but not appearing in the original are added in square brackets. Thus the expression /xavál al-ha-zmán/ חבל על הזמן might be rendered by "let's not waste any time," followed by some such addition as: (lit."[it's] a pity on [wasting one's] time"). Students should definitely make as much use as possible of any available dictionary, though here again there is nothing that can be recommended wholeheartedly. A reasonably useful Hebrew-English dictionary is the Compendious Dictionary of the Hebrew Language, by Grossman, revised by Segal; for English-Hebrew there is, as yet, nothing that can be called even "reasonable useful," so the student will, perforce have to use whatever he finds with the greatest possible circumspection.

Though the courses in this series are primarily intended for use without a teacher, the student should be encouraged to look for help and guidance from a qualified person, preferably a native Israeli with teaching experience. Teachers who are not native speakers of Hebrew may, of course, often provide valuable assistance, too, but it should be remembered that they tend to find colloquial Israeli usage unfamiliar, disconcerting and unfit to be taught in the classroom. This, incidentally, is partly true of some Israelis as well. A qualified teacher can always, however, be of great help in elucidating questions of more formal usage.

Scattered here and there throughout the material, the student will find proverbs and expressions from the Old Testament and the Talmud. In most cases, the exact source has been indicated in the translation or in a footnote, and the expression itself is always given in quotation marks. The student should, therefore, not be unduly mystified by the sudden appearance of such items as, "Man doth not live by bread alone," accompanied by a cryptic note stating "Deut. 10:7," i.e., the seventh verse of the tenth chapter of the Book of Deuteronomy. This is not intended as a somewhat incongruous injection of religion into a language course, but rather as a glimpse into the practice, common in educated speech and in writing, of seasoning modern usage with such bits from the classical literature.

It is desirable, especially if one wishes some day to tackle those classics, to commit these quotations to memory and note in what ways they differ from, and in what ways they resemble, contemporary Israeli usage.

Haim Blanc

Center for Middle Eastern Studies
Harvard University
May, 1960

287

TABLE OF CONTENTS

Tape No.		Page No.
1	Lesson 1: The Loan	3
	I. Dialogue for Listening	3
	II. Dialogue for Memorization	9
	III. Dialogue for Fluency	14
	IV. Dialogue for Listening	15
	V. Dialogue for Participation	16
2	Lesson 2: Electricity	23
	I. Dialogue for Listening	23
	II. Dialogue for Memorization	28
	III. Dialogue for Fluency	33
	IV. Dialogue for Listening	33
	V. Dialogue for Participation	33
3	Lesson 3: In the Bus	41
	I. Dialogue for Listening	41
	II. Dialogue for Memorization	44
	III. Dialogue for Fluency	46
	IV. Dialogue for Listening	47
	V. Dialogue for Participation	47
4	Lesson 4: No Parking	53
	I. Dialogue for Listening	53
	II. Dialogue for Memorization	56

III. Dialogue for Fluency 59
IV. Dialogue for Listening 59
V. Dialogue for Participation 60

5 Lesson 5: The Secretary 65

I. Dialogue for Listening 65
II. Dialogue for Memorization 69
III. Dialogue for Fluency 72
IV. Dialogue for Listening 73
V. Dialogue for Participation 73

6 Lesson 6: Drills 79

7 Lesson 7: Test 85

8 Lesson 8: Studies 89

I. Dialogue for Listening 89
II. Dialogue for Memorization 95
III. Dialogue for Fluency 100
IV. Dialogue for Listening 100
V. Dialogue for Participation 100

9 Lesson 9: Studies and the Army 107

I. Dialogue for Listening 107
II. Dialogue for Memorization 111
III. Dialogue for Fluency 114
IV. Dialogue for Listening 115
V. Dialogue for Participation 115

10 Lesson 10: Television 121

I. Dialogue for Listening 121
II. Dialogue for Memorization 125
III. Dialogue for Fluency 129
IV. Dialogue for Listening 129
V. Dialogue for Participation 130

11 Lesson 11: Calling Cards 135
I. Dialogue for Listening 135
II. Dialogue for Memorization 138
III. Dialogue for Fluency 140
IV. Dialogue for Listening 141
V. Dialogue for Participation 141

12 Lesson 12: Travel 145
I. Dialogue for Listening 145
II. Dialogue for Memorization 149
III. Dialogue for Fluency 152
IV. Dialogue for Listening 153
V. Dialogue for Participation 153

13 Lesson 13: Drills 159

14 Lesson 14: Test 165

15 Lesson 15: Foreign Exchange 169
I. Dialogue for Listening 169
II. Dialogue for Memorization 172
III. Dialogue for Fluency 174
IV. Dialogue for Listening 175
V. Dialogue for Participation 175

16 Lesson 16: Directions 181
I. Dialogue for Listening 181
II. Dialogue for Memorization 185
III. Dialogue for Fluency 190
IV. Dialogue for Listening 190
V. Dialogue for Participation 190

17 Lesson 17: A Visit to the Bank 197
I. Dialogue for Listening 197
II. Dialogue for Memorization 199

III. Dialogue for Fluency 201
IV. Dialogue for Listening 202
V. Dialogue for Participation 202

18 Lesson 18: Border Incident 207
I. Dialogue for Listening 207
II. Dialogue for Memorization 211
III. Dialogue for Fluency 215
IV. Dialogue for Listening 216
V. Dialogue for Participation 216

19 Lesson 19: Buying a Car 221
I. Dialogue for Listening 221
II. Dialogue for Memorization 223
III. Dialogue for Fluency 226
IV. Dialogue for Listening 226
V. Dialogue for Participation 226

20 Lesson 20: Drills 231

21 Lesson 21: Test 237

Unit 1

Lessons 1-7

He: Tóva, it's one o'clock. Are you going out to lunch?

She: Yes, I'll go out to eat. Just wait five minutes till I fix things up.

He: Oh, five minutes? All right, actually, I'll stand here and bother you a little bit. I've got a lot of problems now.

She: What's the problem?

Lesson 1

THE LOAN

I. *Dialogue for Listening*

This is a spontaneous conversation between educated and imaginative speakers of Israeli Hebrew. No scripts were used in recording. The result is natural spoken Israeli Hebrew.

Thus, the Dialogue for Listening is always an authentic sample of Israeli Hebrew as it is spoken, not written, by well-educated native speakers of Israeli Hebrew.

This section is for oral comprehension. The student should follow this dialogue in his text as he listens to it on tape, until such time as he can dispense with the text and understand everything from the tape alone.

הוא: טובה, השעה אחת. את הולכת לאכול
צהריים?

היא: כן, אני אלך לאכול. חכה רק חמישה רגעים
עד שאגמור לסדר את הדברים.

הוא: חמישה רגעים? טוב, בעצם אני אעמוד כאן
ואבלבל לך קצת את המוח. יש לי המון
בעיות עכשיו.

היא: מה הבעיה?

He: Oh, money worries. Money, money, money, you know.

She: What happened now (lit. "again")?

He: Well, you know, I'm about to get married, and the situation is pretty bad. It's a question of money. You know, a married couple nowadays.

She. Yes, I'm very familiar with the problem. I had to face it two years ago.

He: Of course, the most serious problem is an apartment. Today, to rent an apartment or to buy one* runs into exorbitant sums.

She: How about living with the parents for a while?

He: Oh, nonsense (lit. "vanities"). Live with [our] parents? Why, that creates very uncomfortable situations.

She: It depends. With people who are mature and know how to get along, it's not so bad. I wouldn't say that it's the most ideal situation.

He: Besides, they have a small house. Won't be too cosy. And if there's a baby in a year's time, you know, it isn't worth it.

---

*In Israel apartments are often bought and owned by the tenants.

הוא: אה, דאגות כספיות. כסף, כסף, כסף, את
יודעת.

היא: מה קרה שוב?

הוא: את יודעת, אני עומד להתחתן הרי, ו...
מצב די ביש. הבעיה היא בעיה כספית. את
יודעת, זוג נשוי היום.

היא: כן, אני מכירה את הבעיה היטב. עמדתי
בפניה לפני שנתיים.

הוא: כמובן שהבעיה הרצינית ביותר היא דירה.
היום לשכור דירה או לקנות דירה, זה הון
תועפות.

היא: מה בדבר מגורים עם ההורים לזמן מה?

הוא: אך, הבלים! מה, לגור עם הורים הרי זה
יוצר מצבים מאוד לא נעימים.

היא: זה תלוי, אם האנשים מבוגרים ויודעים
להסתדר ולהתנהג, זה לא נורא. אני לא
אומר שזה המצב האידיאלי ביותר.

הוא: חוץ מזה, הבית שלהם הוא קטן, ולא יהיה
נעים. ואם יהיה ילד תוך שנה, אה יודעת,
זה לא כדאי.

She: You might try to rent a small apartment, not centrally located, so that you could manage on less.

He: I'll tell you. We're really looking for a small apartment, but it's really a question of [getting] a loan. I wanted to have a talk with the boss; maybe the office will make me a loan.

She: Could be. What sum did you have in mind?

He. About five thousand. Do you think that's reasonable? (lit. "Do you think there's room [for such a request]?")

She: That's a very large sum, but I'll see what can be done. Do you want me to talk to him?

He: Yes. Drop a hint to him and let me know tomorrow. By the way, how did you manage?

She: At first I lived with [my] parents for a year, and then we moved into a place of our own.

He: Great!

She: And we got settled down little by little. I'll talk to the boss and let you know tomorrow.

He: O. K. Close up the filing cabinet and let's go have lunch.

היא: אולי תשתדלו לשכור דירה קטנה, במקום לא מרכזי, כך שתוכלו להסתדר בפחות.

הוא: אני אגיד לך, אנחנו באמת מחפשים דירה קטנה, אבל הבעיה היא באמת בעיה של הלואה רציתי באמת לדבר עם המנהל, אולי המשרד יתן לי.

היא: יתכן, על איזה סכום חשבת?

הוא: חמשת אלפים בערך. את חושבת שיש מקום?

היא: סכום זה גדול מאוד, אבל אני אראה מה שאפשר לעשות. אתה רוצה שאני אדבר אתו?

הוא: כן, תני לו איזה רמז ותגידי לי מחר. אגב, איך את הסתדרת?

היא: בתחילה גרתי עם ההורים שנה, אחר כך עברנו לדירה משלנו.

הוא: יופי.

היא: והסתדרנו לאט לאט. אני אדבר עם המנהל ואודיע לך מחר.

הוא: או-קיי. אז תסגרי את התיקיה ובואי נלך לאכול צהריים.

She: All right. I'm through.

He: Fine.

היא: בסדר. הנה כבר גמרתי.

הוא: יופי.

II. Dialogue for Memorization

Now begin memorizing the dialogue you have just heard by repeating it on tape in the build-up section that follows. You will observe that the longer utterances of the dialogue are now divided into partials. These partials are then built up cumulatively. Shorter utterances are repeated without being divided into partials.

An important pedagogical feature of the build-up section that follows is that in the longer utterances, the ones divided by the speaker into partials, the student will hear the speaker beginning his build-up with the last partial and working, always cumulatively, toward the first one.

Let us build up one of the longer utterances of a Hebrew dialogue as an example of what the student will hear and do on tape. This utterance contains three partials. The speaker begins, and the student repeats on tape:

--- עד שאגמור לסדר את הדברים.

The speaker continues, and the student repeats:

--- חכה רק חמישה רגעים עד שאגמור
לסדר את הדברים.

The speaker continues, and the student repeats:

כן, אני אלך לאכול. חכה רק חמישה
רגעים עד שאגמור לסדר את הדברים.

The speaker now gives the complete utterance again, and the student repeats:

כן, אני אלך לאכול. חכה רק חמישה
רגעים עד שאגמור לסדר את הדברים.

The student will observe that this repetition of the complete utterance on tape does not appear in the text the second time.

Repeat this section on tape until you are able to build up all the partials to whole utterances without using your text.

הוא: ● סובה, השעה אחת. את הולכת לאכול
צהריים?

היא: ---עד שאגמור לסדר את הדברים.
---חכה רק חמישה רגעים עד שאגמור
לסדר את הדברים.
● כן, אני אלך לאכול. חכה רק חמישה
רגעים עד שאגמור לסדר את הדברים.

הוא: ---יש לי המון בעיות עכשיו.
---ואבלבל לך קצת את המוח. יש לי
המון בעיות עכשיו.

---בעצם אני אעמוד כאן ואבלבל לך
קצת את המוח. יש לי המון
בעיות עכשיו.
● חמישה רגעים? טוב, בעצם אני אעמוד כאן
ואבלבל לך קצת את המוח. יש לי המון
בעיות עכשיו.

היא: ● מה הבעיה?

הוא: ---כסף, כסף, כסף, את יודעת.
● אה, דאגות כספיות. כסף, כסף, כסף,
את יודעת.

היא: ● מה קרה שוב?

הוא: ---את יודעת, זוג נשוי היום.
---הבעיה היא בעיה כספית. את
יודעת, זוג נשוי היום.
● את יודעת, אני עומד להתחתן הרי ו...
מצב די ביש. הבעיה היא בעיה כספית.
את יודעת, זוג נשוי היום.

היא: ---עמדתי בפניה לפני שנתיים.
● כן, אני מכירה את הבעיה היטב. עמדתי
בפניה לפני שנתיים.

הוא: ---זה הון תועפות.
---היום לשכור דירה או לקנות דירה,
זה הון תועפות.

● כמובן שהבעיה הרצינית ביותר היא דירה.
היום לשכור דירה או לקנות דירה, זה
הון תועפות.

היא: ● מה בדבר מגורים עם ההורים לזמן מה?

הוא: ---הרי זה יוצר מצבים מאוד לא
נעימים.
● אך, הבלים! מה, לגור עם הורים הרי זה
יוצר מצבים מאוד לא נעימים.

היא: ---שזה המצב האידיאלי ביותר.
---זה לא נורא. אני לא אומר שזה
המצב האידיאלי ביותר.
---ויודעים להסתדר ולהתנהג, זה
לא נורא. אני לא אומר שזה
המצב האידיאלי ביותר.
● זה תלוי, אם האנשים מבוגרים ויודעים
להסתדר ולהתנהג, זה לא נורא. אני לא
אומר שזה המצב האידיאלי ביותר.

הוא: ---את יודעת, זה לא כדאי.
---ואם יהיה ילד תוך שנה, את
יודעת, זה לא כדאי.
● חוץ מזה, הבית שלהם הוא קטן, ולא יהיה
נעים. ואם יהיה ילד תוך שנה, את
יודעת, זה לא כדאי.

היא: ---כך שתוכלו להסתדר בפחות.
---במקום לא מרכזי, כך שתוכלו

להסתדר בפחות.

● אולי תשתדלו לשכור דירה קטנה, במקום לא
מרכזי, כך שתוכלו להסתדר בפחות.

הוא: ——אולי המשרד יתן לי.
——רציתי באמת לדבר עם המנהל,
אולי המשרד יתן לי.
——אבל הבעיה היא באמת בעיה של
הלואה. רציתי באמת לדבר עם
המנהל, אולי המשרד יתן לי.
● אני אגיד לך, אנחנו באמת מחפשים דירה
קטנה, אבל הבעיה היא באמת בעיה של
הלואה. רציתי באמת לדבר עם המנהל,
אולי המשרד יתן לי.

היא: ● יתכן. על איזה סכום חשבת?

הוא: ——את חושבת שיש מקום?
● חמשת אלפים בערך. את חושבת שיש מקום?

היא: ——אתה רוצה שאני אדבר אתו?
——אבל אני אראה מה שאפשר לעשות.
אתה רוצה שאני אדבר אתו?
● סכום זה גדול מאוד, אבל אני אראה מה
שאפשר לעשות. אתה רוצה שאני אדבר אתו?

הוא: ——אגב, איך את הסתדרת?
——ותגידי לי מחר. אגב, איך את
הסתדרת?
● כן, תני לו איזה רמז ותגידי לי מחר.
אגב, איך את הסתדרת?

היא: ---אחר כך עברנו לדירה משלנו.
● בהתחילה גרתי עם ההורים שנה, אחר כך
עברנו לדירה משלנו.

הוא: ● יופי.

היא: ---ואודיע לך מחר.
---אני אדבר עם המנהל ואודיע לך
מחר.
● והסתדרנו לאט לאט. אני אדבר עם המנהל
ואודיע לך מחר.

הוא: ---ובואי נלך לאכול צהריים.
● או-קיי, אז תסגרי את התיקיה ובואי נלך
לאכול צהריים.

היא: ● בסדר. הנה כבר גמרתי.

הוא: ● יופי.

III. *Dialogue for Fluency*

The section that follows is a further step in helping you memorize the dialogue. By now, you should be ready to repeat the longer utterances of the dialogue completely, without building up to each whole sentence Do not

attempt this step in learning the dialogue until the Dialogue for Memorization has been mastered.

Turn back in your Text to the Dialogue for Memorization. You will observe that those utterances marked by the large dots (●) are the complete utterances. In the section that follows, you will hear and repeat on tape each of these complete utterances.

Repeat this section on tape until you can repeat complete utterances without using you text.

IV. *Dialogue for Listening*

This is the same dialogue heard at the beginning of the tape. First, you listened for comprehension as you followed it in your text. Now that you have memorized the dialogue, in addition to having been provided with English contextual equivalents, there should be no further oral comprehension difficulties.

Therefore, listen this time for intonation - that is, the music of the utterances. Try to retain the intonation patterns in performing the speakers' roles in the next section, the Dialogue for Participation.

By now, you should be able to listen to this section without using your text.

V. Dialogue for Participation

Having completely memorized the dialogue by repeating over and over again the previous sections, you should now be ready to enjoy testing your own ability to perform the roles of the two speakers in this section.

With each Dialogue for Participation throughout this Book, there will be two readings of the dialogue on tape. In the first reading, you will play the role of the second speaker. In the second reading that immediately follows, you will take the part of the first speaker. However, in certain dialogues there are three speakers; in these cases, the student takes the parts of the two most important speakers, in turn. The tape will indicate, in each instance, which role the student will take.

As soon as you are able to perform on tape both speaking parts of the dialogue without referring to the Book, and with acceptable pronunciation, you may consider that you have achieved control of the material, and that you are ready for the next dialogue tape lesson.

Do not forget that achieving control of the dialogue can mean many things more than merely the ability to memorize and perform the speakers' roles. Once you have completely memorized the dialogue and can successfully perform the roles of the speakers without using your Book, you can work toward perfecting your pronunciation and intonation.

הוא: טובה, השעה אחת. את הולכת לאכול
צהריים?

היא: * * *

הוא: חמישה רגעים? טוב, בעצם אני אעמוד כאן
ואבלבל לך קצת את המוח. יש לי המון
בעיות עכשיו.

היא: * * *

הוא: אר, דאגות כספיות. כסף, כסף, כסף, את
יודעת.

היא: * * *

הוא: את יודעת, אני עומד להתחתן הרי, ו...
מצב די ביש. הבעיה היא בעיה כספית.
את יודעת, זוג נשוי כיום.

היא: * * *

הוא: כמובן שהבעיה הרצינית ביותר היא דירה.
דיום לשכור דירה או לקנות דירה, זה הון
תועפות.

היא: * * *

הוא: אך, הבלים! מה, לגור עם הורים הרי זה
יוצר מצבים מאוד לא נעימים.

היא: * * *

הוא: חוץ מזה, הבית שלהם הוא קטן, ולא יהיה
נעים. ואם יהיה ילד תוך שנה, את יודעת,
זה לא כדאי.

היא: * * *

הוא: אני אגיד לך, אנחנו באמת מחפשים דירה
קטנה, אבל הבעיה היא באמת בעיה של
הלואה. רציתי באמת לדבר עם המנהל, אולי
המשרד יתן לי.

היא: * * *

הוא: חמשת אלפים בערך. את חושבת שיש מקום?

היא: * * *

הוא: כן, תני לו איזה רמז ותגידי לי מחר.
אגב, איך את הסתדרת?

היא: * * *

הוא: יופי.

היא: * * *

הוא: או-קיי. אז תסגרי את הטיקיה ובואי נלך
לאכול צהריים.

היא: * * *

הוא: יופי.

הוא: * * *

היא: כן, אני אלך לאכול. חכה רק חמישה רגעים
עד שאגמור לסדר את הדברים.

הוא: * * *

היא: מה הבעיה?

הוא: * * *

היא: מה קרה שוב?

הוא: * * *

היא: כן, אני מכירה את הבעיה היטב. עמדתי
בפניה לפני שנתיים.

הוא: * * *

היא: מה בדבר מגורים עם ההורים לזמן מה?

הוא: * * *

היא: זה תלוי, אם האנשים מבוגרים ויודעים
להסתדר ולהתנהג, זה לא נורא. אני לא
אומר שזה המצב האידיאלי ביותר.

הוא: * * *

היא: אולי תשתדלו לשכור דירה קטנה, במקום לא מרכזי, כך שתוכלו להסתדר בפחות.

הוא: * * *

היא: יתכן. על איזה סכום חשבת?

הוא: * * *

היא: סכום זה גדול מאוד, אבל אני אראה מה שאפשר לעשות. אתה רוצה שאני אדבר אתו?

הוא: * * *

היא: בתחילה גרתי עם ההורים שנה, אחר כך עברנו לדירה משלנו.

הוא: * * *

היא: והסתדרנו לאט לאט. אני אדבר עם המנהל ואודיע לך מחר.

הוא: * * *

היא: בסדר. הנה כבר גמרתי.

הוא: * * *

He: Hello, Mrs. Avrahámi. I'm from the Electric Company. You got a bill some time ago and didn't pay, so I came to cut off the current (lit. "to close the line").

She: What do you mean, cut off the current? We pay every month.

He: Look, Mrs. Avrahámi. I sent this bill to you several times, and no one answered. I still think it's about time you paid, or I'll cut off the current, so I came to cut off the current. I won't accept any excuses.

She: Sir, since when haven't we paid?

He: Three months you haven't paid.

She: Three months?

He. Yes.

Lesson 2

ELECTRICITY

Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, age 3.

הוא: שלום גברת אברהמי. אני בא מחברת החשמל. אתם קיבלתם בזמנו חשבון, ולא שילמתם. לכן באתי לסגור את הקו.

היא: מה זאת אומרת לסגור את הקו? אנחנו משלמים כל חודש.

הוא: תראי גברת אברהמי. אני את החשבון הזה שלחתי כבר כמה פעמים, ואף אדם לא שלח לי בחזרה תשובה. ואני בכל זאת חושב שהגיע הזמן שתשלמו, או שאני אסגור את הקו. ולכן באתי לסגור את הקו, ואינני מוכן לקבל שום התנצלות.

היא: אדוני, ממתי לא שילמנו?

הוא: כבר שלושה חודשים לא שילמתם.

היא: שלושה חודשים?

הוא: כן.

She: Impossible.

He: It's a fact. The meter shows it, and the bill is correct, and there's no room for argument.

She: I'm really very sorry, but it's my husband who takes care of these matters.

He: It doesn't matter whether it's your husband or not your husband. The point is, the company has to get the money, and I have to cut the current.

She: But look, sir, I — I really don't know what to do.

He: There's nothing to do. I just came to cut the current. There's nothing to be done about it. I just wanted to let you know that I'm cutting it off.

She: Maybe my husband forgot to pay, or something happened . . .

He: For three months?

She: How much is the bill?

He: The bill? Fifty pounds.

She: Fifty pounds?

He: Yes, fifty pounds.

היא: זה לא יתכן.

הוא: זו עובדה. המונה מראה והחשבון נכון,
ואין פה מקום להתוכח.

היא: אני באמת מצטערת מאוד, אבל את העניינים
האלה בעלי מסדר.

הוא: לא חשוב, בעל או לא בעל. העניין הוא
שחברת החשמל צריכה לקבל את הכסף ואני
מוכרח לסגור את הקו.

היא: אבל תראה אדוני. אני באמת לא יודעת מה
לעשות.

הוא: אין פה מה לעשות. פשוט באתי לסגור את
הקו ואין פה מה לעשות. ואני רק רציתי
להודיע לך שאני סוגר את הקו.

היא: אולי בעלי שכח לשלם, או משהו קרה?...

הוא: שלושה חודשים?

היא: מהו החשבון?

הוא: החשבון חמישים לירות.

היא: חמישים לירות?

הוא: כן, חמישים לירות.

She: That can't be, sir.

He: What do you mean, that can't be? It's a fact.

She: Look, sir, I – during one month we weren't even here at all. We were on vacation.

He: Then the kids played with the electricity. I don't know what exactly, but the meter shows the amount, and the meter is right, and there's nothing to argue about.

She: Look, sir. The house was closed up, and the children weren't here.

He: My dear lady. The meter always shows what the amount is, and there's nothing to argue about.

She: I still think there's a mistake somewhere. I'm willing to pay you a part of it now if you can accept it, and we'll settle the account afterwards.

He: If you're willing to pay forty pounds now and the balance next month, I'll agree not to cut off the current.

She: Look, I'll pay you twenty pounds now, and I'll clear up the matter at the Electric Company [office], and I'll pay you tomorrow or the next day.

He: All right. I'll ask the boss in the office, and then I'll let you know what's what.

היא: זה לא יכול להיות, אדוני.

הוא: מה זה לא יכול להיות? זו עובדה.

היא: תראה אדוני, חודש אחד בכלל לא היינו פה, היינו בחופש.

הוא: אז הילדים שיחקו בחשמל; אינני יודע מה בדיוק. המונה מראה, והמונה הוא צודק, ואין פה מה להתווכח.

היא: תראה אדוני. הבית היה סגור, והילדים לא היו פה.

הוא: גברתי הנכבדה. המונה מראה תמיד כמה החשבון. ואין פה מה להתווכח.

היא: אני חושבת שישנה פה בכל זאת טעות. אני מוכנה לשלם כרגע חלק, אם אתה יכול לקחת, ואחר כך נסדר את החשבון.

הוא: במידה ואת יכולה לשלם לי עכשיו ארבעים לירות ואת היתרה בחודש הבא, אני מוכן להמשיך את הקו.

היא: תראה, אני אשלם לך עכשיו עשרים לירות, ואני אברר בחברת החשמל את החשבון, ואני אתן לך, מחר או מחרתיים.

הוא: טוב, אני אשאל את הבוס שלי במשרד ואז אנחנו נגיד לך בדיוק.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

הוא: ---לכן באתי לסגור את הקו.

---אתם קיבלתם בזמנו חשבון, ולא שילמתם. לכן באתי לסגור את הקו.

---אני בא מחברת החשמל. אתם קיבלתם בזמנו חשבון, ולא שילמתם. לכן באתי לסגור את הקו.

● שלום גברת אברהמי. אני בא מחברת החשמל. אתם קיבלתם בזמנו חשבון, ולא שילמתם. לכן באתי לסגור את הקו.

היא: ---אנחנו משלמים כל חודש.

● מה זאת אומרת לסגור את הקו? אנחנו משלמים כל חודש.

הוא: ---או שאני אסגור את הקו.

---ואני בכל זאת חושב שהגיע הזמן שתשלמו, או שאני אסגור את הקו.

---ואף אדם לא שלח לי בחזרה תשובה. ואני בכל זאת חושב שהגיע הזמן שתשלמו, או שאני אסגור את הקו.

---אני את החשבון הזה שלחתי כבר כמה פעמים, ואף אדם לא שלח לי בחזרה תשובה. ואני בכל זאת חושב שהגיע הזמן שתשלמו, או שאני אסגור את הקו.

● תראי גברת אברהמי. אני את החשבון הזה שלחתי כבר כמה פעמים, ואף אדם לא שלח לי בחזרה תשובה. ואני בכל זאת חושב

שהגיע הזמן שתשלמו, או שאני אסגור את
הקו.
---ואינני מוכן לקבל שום התנצלות.
● ולכן באתי לסגור את הקו, ואינני מוכן
לקבל שום התנצלות.

היא: ● אדוני, ממתי לא שילמנו?

הוא: ---לא שילמתם.
● כבר שלושה חודשים לא שילמתם.

היא: ● שלושה חודשים?

הוא: ● כן.

היא: ● זה לא יתכן.

הוא: ---ואין פה מקום להתוכח.
---המונה מראה והחשבון נכון, ואין
פה מקום להתוכח.
● זו עובדה. המונה מראה והחשבון נכון,
ואין פה מקום להתוכח.

היא: ---בעלי מסדר.
---אבל את הענינים האלה בעלי מסדר.
● אני באמת מצטערת מאוד, אבל את הענינים
האלה בעלי מסדר.

הוא: ---ואני מוכרח לסגור את הקו.
---צריכה לקבל את הכסף ואני מוכרח לסגור את הקו.
---הענין הוא שחברת החשמל צריכה לקבל את הכסף ואני מוכרח לסגור את הקו.
● לא חשוב, בעל או לא בעל. הענין הוא שחברת החשמל צריכה לקבל את הכסף ואני מוכרח לסגור את הקו.

היא: ---אני באמת לא יודעת מה לעשות.
● אבל תראה אדוני. אני באמת לא יודעת מה לעשות.

הוא: ---להודיע לך שאני סוגר את הקו.
---ואין פה מה לעשות. ואני רק רציתי להודיע לך שאני סוגר את הקו.
---פשוט באתי לסגור את הקו ואין פה מה לעשות. ואני רק רציתי להודיע לך שאני סוגר את הקו.
● אין פה מה לעשות. פשוט באתי לסגור את הקו ואין פה מה לעשות. ואני רק רציתי להודיע לך שאני סוגר את הקו.

היא: ---או משהו קרה?
● אולי בעלי שכח לשלם, או משהו קרה?

הוא: ● שלושה חודשים?

היא: ● מהו החשבון?

הוא: ● החשבון חמישים לירות.

היא: ● חמישים לירות?

הוא: ● כן, חמישים לירות.

היא: ● זה לא יכול להיות, אדוני.

הוא: ● מה זה לא יכול להיות? זו עובדה.

היא: ——בכלל לא היינו פה, היינו בחופש.
● תראה אדוני, חודש אחד בכלל לא היינו פה, היינו בחופש.

הוא: ——ואין פה מה להתוכח.
——המונה מראה, והמונה הוא צודק, ואין פה מה להתווכח.
——אינני יודע מה בדיוק. המונה מראה, והמונה הוא צודק, ואין פה מה להתווכח.
● אז הילדים שיחקו בחשמל; אינני יודע מה בדיוק. המונה מראה, והמונה הוא צודק, ואין פה מה להתוכח.

היא: ——והילדים לא היו פה.
——הבית היה סגור, והילדים לא היו פה.
● תראה אדוני. הבית היה סגור, והילדים לא היו פה.

הוא:

---ואין פה מה להתוכח.
---המונה מראה תמיד כמה החשבון.
ואין פה מה להתוכח.

- גברתי הנכבדה. המונה מראה תמיד כמה החשבון. ואין פה מה להתוכח.

היא:

---ואחר כך נסדר את החשבון.
---אם אתה יכול לקחת, ואחר כך
נסדר את החשבון.
---אני מוכנה לשלם כרגע חלק, אם
אתה יכול לקחת, ואחר כך
נסדר את החשבון.

- אני חושבת שישנה פה בכל זאת טעות. אני מוכנה לשלם כרגע חלק, אם אתה יכול לקחת, ואחר כך נסדר את החשבון.

הוא:

---אני מוכן להמשיך את הקו.
---ואת היתרה בחודש הבא, אני מוכן
להמשיך את הקו.
---לשלם לי עכשיו ארבעים לירות ואת
היתרה בחודש הבא, אני מוכן
להמשיך את הקו.

- במידה ואת יכולה לשלם לי עכשיו ארבעים לירות ואת היתרה בחודש הבא, אני מוכן להמשיך את הקו.

היא:

---ואני אתן לך, מחר או מחרתיים.
---ואני אברר בחברת החמשל את
החשבון, ואני אתן לך, מחר
או מחרתיים.

- תראה, אני אשלם לך עכשיו עשרים לירות, ואני אברר בחברת החשמל את החשבון, ואני אתן לך, מחר או מחרתיים.

הוא:

---ואז אנחנו נגיד לך בדיוק.

- טוב, אני אשאל את הבוס שלי במשרד ואז אנחנו נגיד לך בדיוק.

III. Dialogue for Fluency

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

הוא: שלום גברת אברהמי. אני בא מחברת החשמל.
אתם קיבלתם בזמנו חשבון, ולא שילמתם.
לכן באתי לסגור את הקו.

היא: * * *

הוא: תראי גברת אברהמי. אני את החשבון הזה
שלחתי כבר כמה פעמים, ואף אדם לא שלח לי
בחזרה תשובה. ואני בכל זאת חושב שהגיע
הזמן שתשלמו, או שאני אסגור את הקו.
ולכן באתי לסגור את הקו, ואינני מוכן
לקבל שום התנצלות.

היא: * * *

הוא: כבר שלושה חודשים לא שילמתם.

היא: * * *

הוא: כן.

היא: * * *

הוא: זו עובדה. המונה מראה והחשבון נכון,
ואין פה מקום להתווכח.

היא: * * *

הוא: לא חשוב, בעל או לא בעל. הענין הוא
שחברת החשמל צריכה לקבל את הכסף ואני
מוכרח לסגור את הקו.

היא: * * *

הוא: אין פה מה לעשות. פשוט באתי לסגור את
הקו ואין פה מה לעשות. ואני רק רציתי
להודיע לך שאני סוגר את הקו.

היא: * * *

הוא: שלושה חודשים?

היא: * * *

הוא: החשבון חמישים לירות.

היא: * * *

הוא: כן, חמישים לירות.

היא: * * *

הוא: מה זה לא יכול להיות? זו עובדה.

היא: * * *

הוא: אז הילדים שיחקו בחשמל; אינני יודע מה בדיוק. המונה מראה, והמונה הוא צודק, ואין פה מה להתווכח.

היא: * * *

הוא: גברתי הנכבדה. המונה מראה תמיד כמה החשבון. ואין פה מה להתווכח.

היא: * * *

הוא: במידה ואת יכולה לשלם לי עכשיו ארבעים לירות ואת היתרה בחודש הבא, אני מוכן להמשיך את הקו.

היא: * * *

הוא: טוב, אני אשאל את הבוס שלי במשרד ואז אנחנו נגיד לך בדיוק.

הוא: * * *

היא: מה זאת אומרת לסגור את הקו? אנחנו
משלמים כל חודש.

הוא: * * *

היא: אדוני, ממתי לא שילמנו?

הוא: * * *

היא: שלושה חודשים?

הוא: * * *

היא: זה לא יתכן.

הוא: * * *

היא: אני באמת מצטערת מאוד, אבל את העניינים
האלה בעלי מסדר.

הוא: * * *

היא: אבל תראה אדוני. אני באמת לא יודעת מה
לעשות.

הוא: * * *

היא: אולי בעלי שכח לשלם, או משהו קרה?...

הוא: * * *

היא: מהו החשבון?

הוא: * * *

היא: חמישים לירות?

הוא: * * *

היא: זה לא יכול להיות, אדוני.

הוא: * * *

היא: תראה אדוני, חודש אחד בכלל לא היינו פה, היינו בחופש.

הוא: * * *

היא: תראה אדוני. הבית היה סגור, והילדים לא היו פה.

הוא: * * *

היא: אני חושבת שישנה פה בכל זאת טעות. אני מוכנה לשלם כרגע חלק, אם אתה יכול לקחת, ואחר כך נסדר את החשבון.

הוא: * * *

היא: תראה, אני אשלם לך עכשיו עשרים לירות, ואני אברר בחברת החשמל את החשבון, ואני אתן לך, מחר או מחרתיים.

הוא: * * *

He: Excuse me, ma'am. Is this seat vacant?

She: Yes, I'll just take my briefcase off.

He: Thank you. Excuse me for bothering you, but I don't know my way around here so well. How do I get to Axad Ha-am Street?

She: This bus will take you right to it. There's a stop at the corner.

He: Are you getting off [there], too?

She: Yes, I'll get off at the same stop.

He: That's excellent. I don't know the number of [the house called] Bet Šalóm.

She: Oh, I'll show you. It's not far from the stop. What's going on there tonight?

Lesson 3

IN THE BUS

---

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

הוא: סליחה, גברת, המקום הזה פנוי?

היא: כן, אני רק אוריד את התיק.

הוא: תודה רבה. תסלחי לי שאני מפריע לך, אבל אני לא מתמצא פה כל כך. כיצד אני מגיע לרחוב אחד העם?

היא: האוטו הזה יביא אותך עד לשם. ישנה תחנה בפינת הרחוב.

הוא: את יורדת גם כן?

היא: כן, אני ארד באותה תחנה.

הוא: או, זה מצוין. אני לא יודע את המספר של "בית שלום".

היא: אני אראה לך. הוא לא נמצא רחוק מהתחנה. מה מתקיים שם הערב?

He: There's a lecture there tonight by Yaakov Šim'oni on the situation of Rumanian Jewry.

She: Very interesting. I didn't know. What time does the lecture take place?

He: At eight-thirty.

She: Eight-thirty? I have seven o'clock now. I might be able to make it to the lecture.

He: If so, I shall certainly be happy to keep a place for you and to return the favor.

She: Do you mean that?

He: I certainly do. I see that . . . I think that this is the corner of Axad Ha-Am.

She: Yes, we have to get off here. The third house from the left is Bet Šalóm.

He: Thank you, ma'am, and I'll see you.

She: I'll see you.

הוא: הערב מתקיימת שם הרצאה של יעקב שמעוני
על מצב היהדות ברומניה.

היא: או, מאוד מעניין, לא ידעתי. באיזה שעה
מתקיימת ההרצאה?

הוא: בשמונה ושלושים.

היא: שמונה שלושים. עכשיו אצלי שבע. יתכן
שאספיק לבוא להרצאה.

הוא: אם כך אני בהחלט אשמח לשמור לך מקום
ולהחזיר לך כגמולך.

היא: ברצינות?

הוא: בכל הרצינות. אני רואה שכבר... נדמה לי
שזו פינת אחד העם.

היא: כן, אנחנו צריכים לרדת כאן. הבית
השלישי משמאל הוא "בית שלום".

הוא: תודה רבה לך, גברת, ולהתראות.

היא: להתראות.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

הוא: ---המקום הזה פנוי?
● סליחה, גברת, המקום הזה פנוי?

היא: ● כן, אני רק אוריד את התיק.

הוא: ---כיצד אני מגיע לרחוב אחד העם?
---אבל אני לא מתמצא פה כל כך.
כיצד אני מגיע לרחוב אחד העם?
---תסלחי לי שאני מפריע לך, אבל אני לא מתמצא פה כל כך.
כיצד אני מגיע לרחוב אחד העם?
● תודה רבה. תסלחי לי שאני מפריע לך, אבל אני לא מתמצא פה כל כך. כיצד אני מגיע לרחוב אחד העם?

היא: ---ישנה תחנה בפינת הרחוב.
● האוטו הזה יביא אותך עד לשם. ישנה תחנה בפינת הרחוב.

הוא: ● את יורדת גם כן?

היא: ● כן, אני ארד באותה תחנה.

הוא: ———אני לא יודע את המספר של "בית שלום".
● או, זה מצוין. אני לא יודע את המספר של "בית שלום".

היא: ———מה מתקיים שם הערב?
———הוא לא נמצא רחוק מהתחנה. מה מתקיים שם הערב?
● אני אראה לך. הוא לא נמצא רחוק מהתחנה. מה מתקיים שם הערב?

הוא: ———על מצב היהדות ברומניה.
● הערב מתקיימת שם הרצאה של יעקב שמעוני על מצב היהדות ברומניה.

היא: ———באיזה שעה מתקיימת ההרצאה?
● או, מאוד מעניין, לא ידעתי. באיזה שעה מתקיימת ההרצאה?

הוא: ● בשמונה ושלושים.

היא: ———יתכן שאספיק לבוא להרצאה.
———עכשיו אצלי שבע. יתכן שאספיק לבוא להרצאה.
● שמונה שלושים. עכשיו אצלי שבע. יתכן שאספיק לבוא להרצאה.

הוא: ———לשמור לך מקום ולהחזיר לך כגמולך.
● אם כך אני בהחלט אשמח לשמור לך מקום ולהחזיר לך כגמולך.

היא: ● ברצינות?

הוא: ——אני רואה שכבר... נדמה לי שזו
פינת אחד העם.
● בכל הרצינות. אני רואה שכבר... נדמה
לי שזו פינת אחד העם.

היא: ——הבית השלישי משמאל הוא בית
שלום.
● כן, אנחנו צריכים לרדת כאן. הבית
השלישי משמאל הוא בית שלום.

הוא: ——גברת, ולהתראות.
● תודה רבה לך, גברת ולהתראות

היא: ● להתראות.

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

הוא: סליחה, גברת, המקום הזה פנוי?

היא: * * *

הוא: תודה רבה. תסלחי לך שאני מפריע לך,
אבל אני לא מתמצא פה כל כך. כיצד אני
מגיע לרחוב אחד העם?

היא: * * *

הוא: את יורדת גם כן?

היא: * * *

הוא: או, זה מצוין. אני לא יודע את המספר
של "בית שלום".

היא: * * *

הוא: הערב מתקיימת שם הרצאה של יעקב שמעוני
על מצב היהדות ברומניה.

היא: * * *

הוא: בשמונה ושלושים.

היא: * * *

הוא: אם כך אני בהחלט אשמח לשמור לך מקום
ולהחזיר לך כגמולך.

היא: * * *

הוא: בכל הרצינות. אני רואה שכבר... נדמה לי
שזו פינת אחד העם.

היא: * * *

הוא: תודה רבה לך, גברת, ולהתראות.

היא: * * *

הוא: * * *

היא: כן, אני רק אוריד את התיק.

הוא: * * *

היא: האיטו הזה יביא אותך עד לשם. ישנה תחנה בפינת הרחוב.

הוא: *

היא: כן, אני ארד באותה תחנה.

הוא: * * *

ינ א אה וא ל מצא רח ק מרתחנה
מה מתקי ם שם הערב?

הוא: * * *

היא: או, מאוד מענין, לא ידעתי. באיזה שעה מתקיימת ההרצ ר

הוא: * * *

היא: שמונר שלושים. עכשיו אצלי שבע. יתכן שאספיק לבוא להרצאר.

הוא: * * *

היא: ברצינות?

הוא: * *

היא: כן, אנחנו צריכים לרדת כאן. הבית השלישי משמאל הוא "בית שלום".

הוא: * * *

היא: להתראות.

He: Can you read Hebrew?

She: Of course I can read Hebrew!

He: Could you read this sign here?

She: Which sign?

He: Look, over here, this sign a few meters from you.

She: Oh, I didn't see it. I'm really sorry.

He: This sign says you can't park here anytime during the day.

She: I'm really sorry. I was in a great rush. I have an urgent appointment, and I simply didn't notice.

Lesson 4

NO PARKING

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

הוא: את יודעת לקרוא עברית?

היא: ברור שאני יודעת לקרוא עברית!

הוא: היית יכולה לקרוא את השלט כאן?

היא: איזה שלט?

הוא: תסתכלי כאן, השלט, במרחק מטרים ספורים ממך.

היא: או, לא ראיתי אותו. אני באמת מצטערת.

הוא: על השלט הזה כתוב שאסור להחנות את המכונית במשך כל היום.

היא: אני באמת מצטערת אבל מיהרתי מאוד. יש לי פגישה דחופה, ופשוט לא שמתי לב.

He: Madam, I understand your being in a hurry, but in your hurry you could [just as well] have driven on the road and run someone over. You're in the wrong (lit. "that's not all right"), lady. I think I'll have to give you a ticket (lit. "a fine").

She: A ticket?

He: I can't accept such excuses (lit. "reasons"). You were in a hurry? The ambassador could have waited, or whoever it is you were going to . . .

She: I don't know if he could have waited. It was a very important meeting.

He: But you could have wasted another half minute in order to read the sign.

She: That may be. I am truly sorry I did this.

He: All right, I'm very sorry, lady, but it's against the law, and I'll have to take down your name. What sort of car have you got? A 1955 Ford, number Kaf-33464 . . .

She: Excuse me, officer. Do you think this really has to be done? Can't you understand the reason?

He: All right, lady. This time I'll forgive you, and I hope you won't do it again. Try not to do it again.

She: Thank you very much.

הוא: גברתי, אני מבין שמיהרת, אבל במהירות כזאת גם היית יכולה לסוע על הכביש ולדרוס מישהו. זה לא בסדר, גבירתי, את יודעת את זה, אני חושב שאני אצטרך לתת לך קנס.

היא: קנס?!

הוא: אני לא יכול לקבל כאלה סיבות. מיהרת, זה... השבריר היה יכול לחכות, או מי שאת הלכת ל...

היא: אני לא יודעת אם הוא יכול היה לחכות... זו היתה פגישה מאוד חשובה.

הוא: אבל את היית יכולה לבזבז עוד חצי רגע בשביל לקרוא את השלט.

היא: יכול להיות. אני באמת מצטערת שעשיתי את זה.

הוא: טוב, אני מצטער מאוד גבירתי, אבל זה נגד החוק, ואני אצטרך לקחת את שמך. איזה מכונית יש לך? מכונית פורד מודל 1955, מספר כ-33464.

היא: תסלח לי, שוטר. אתה חושב שבאמת צריך לעשות את זה? אתה לא יכול להבין את הסיבה?

הוא: טוב, גבירתי, הפעם אני אסלח לך, ואני מקווה שלא תעשי את זה עוד פעם. תשתדלי לא לעשות את זה עוד פעם.

היא: רוב תודות.

II. Dialogue for Memorization

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

הוא: ● את יודעת לקרוא עברית?

היא: ● ברור שאני יודעת לקרוא עברית!

הוא: ● היית יכולה לקרוא את השלט כאן?

היא: ● איזה שלט?

הוא: ——במרחק מטרים ספורים ממך.
● תסתכלי כאן, השלט, במרחק מטרים
ספורים ממך.

היא: ——אני באמת מצטערת.
● או, לא ראיתי אותו. אני באמת מצטערת.

הוא: ——להחנות את המכונית במשך כל
היום.
● על השלט הזה כתוב שאסור להחנות את
המכונית במשך כל היום.

היא: ——ופשוט לא שמתי לב.

---יש לי פגישה דחזפה, ופשוט לא
שמתי לב.
• אני באמת מצטערת אבל מיהרתי מאוד.
יש לי פגישה דחופה, ופשוט לא שמתי לב.

---לסוע על הכביש ולדרוס מישהו.
---אבל במהירות כזאת גם היית
יכולה לסוע על הכביש
ולדרוס מישהו.
• גבירתי, אני מבין שמיהרת, אבל במהירות
כזאת גם היית יכולה לסוע על הכביש
ולדרוס מישהו.

הוא: ---אני חושב שאני אצטרך לתת לך
קנס.
---את יודעת את זה, אני חושב
שאני אצטרך לתת לך קנס.
• זה לא בסדר, גבירתי, את יודעת את זה,
אני חושב שאני אצטרך לתת לך קנס.

היא: • קנס?

הוא: ---או מי שאת הלכת ל...
---מיהרת, זה... השגריר היה יכול
לחכות, או מי שאת הלכת ל...
• אני לא יכול לקבל כאלה סיבות. מיהרת,
זה... השגריר היה יכול לחכות, או מי
שאת הלכת ל...

היא: ---זו היתה פגישה מאד חשובה.
---אם הוא יכול היה לחכות...
זו היתה פגישה מאד חשובה.
• אני לא יודעת אם הוא יכול היה לחכות...
זו היתה פגישה מאד חשובה.

הוא: ---בשביל לקרוא את השלם.
---לבזבז עוד חצי רגע בשביל
לקרוא את השלט.
● אבל את היית יכולה לבזבז עוד חצי רגע
בשביל לקרוא את השלט.

היא: ---אני באמת מצטערת שעשיתי את זה.
● יכול להיות. אני באמת מצטערת שעשיתי
את זה.

הוא: ---מכונית פורד מודל 1955, מספר
כ-33464.
---איזה מכונית יש לך? מכונית
פורד מודל 1955, מספר
כ-33464.
---ואני אצטרך לקחת את שמך. איזה
מכונית יש לך? מכונית פורד
מודל 1955, מספר כ-33464.
---אבל זר נגד החוק, ואני אצטרך
לקחת את שמך. איזה מכונית
יש לך? מכונית פורד מודל
1955, מספר כ 33464.
● טוב, אני מצטער מאוד גבירתי, אבל זה
נגד החוק, ואני אצטרך לקחת את שמך.
איזה מכונית יש לך? מכונית פורד מודל
1955, מספר כ-33464.

היא: ---אתה לא יכול להבין את הסיבה?
---אתה חושב שבאמת צריך לעשות את
זה? אתר לא יכול להבין את
הסיבה?
● תסלח לי, שוטר. אתה חושב שבאמת צריך
לעשות את זה? אתר לא יכול להבין את
הסיבה?

הוא: ---תשתדלי לא לעשות את זה עוד פעם.
---ואני מקווה שלא תעשי את זה עוד
פעם. תשתדלי לא לעשות את זה
עוד פעם.
---הפעם אני אסלח לך, ואני מקווה
שלא תעשי את זה עוד פעם.
תשתדלי לא לעשות את זה עוד
פעם.
● טוב, גבירתי, הפעם אני אסלח לך, ואני
מקווה שלא תעשי את זה עוד פעם. תשתדלי
לא לעשות את זה עוד פעם.

היא: ● רוב תודות.

III. Dialogue for Fluency

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

הוא: את יודעת לקרוא עברית?

היא: * * *

הוא: היית יכולה לקרוא את השלט כאן?

היא: * * *

הוא: תסתכלי כאן, השלט, במרחק מטרים ספורים ממך.

היא: * * *

הוא: על השלט הזה כתוב שאסור להחנות את המכונית במשך כל היום.

היא: * * *

הוא: גברתי, אני מבין שמיהרת, אבל במהירות כזאת גם היית יכולה לסוע על הכביש ולדרוס מישהו. זה לא בסדר, גבירתי, את יודעת את זה, אני חושב שאני אצטרך לתת לך קנס.

היא: * * *

הוא: אני לא יכול לקבל כאלה סיבות. מיהרת,
זה... השגריר היה יכול לחכות, או מי שאת
הלכת ל...

היא: * * *

הוא: אבל את היית יכולה לבזבז עוד חצי רגע
בשביל לקרוא את השלט.

היא: * * *

הוא: ~~טוב~~, אני מצטער מאוד גבירתי, ~~אבל זה נגד~~
~~החוק~~, ואני אצטרך ~~לקחת את שמך~~. איזה
מכונית יש לך? ~~מכונית חברה~~ מודל ~~1955~~ ב
מספר כ-33464.

היא: * * *

הוא: טוב, גבירתי, ~~הפעם אני אסלח לך~~, ~~ואני~~
מקוה שלא תעשי את זה עוד פעם. תשתדלי
לא לעשות את זה עוד פעם.

היא: * * *

הוא: * * *

היא: ברור שאני ~~[illegible] עברית~~.

הוא: * * *

היא: איזה שלט?

הוא: * * *

היא: או, לא ראיתי אותו. אני באמת מצטערת

הוא: * * *

היא: אני באמת מצטערת אבל מיהרתי מאוד. יש לי פגישה דחופה, ופשוט לא שמתי לב.

הוא: * * *

היא: קנס?!

הוא: * * *

היא: אני לא יודעת אם הוא יכול היה לחכות... זו היתה פגישה מאוד חשובה.

הוא: * * *

היא: יכול להיות. אני באמת מצטערת שעשיתי את זה.

הוא: * * *

היא: תסלח לי, שוטר. אתה חושב שבאמת צריך לעשות את זה? אתה לא יכול להבין את הסיבה?

330

הוא: * * *

היא: רוב תודות.

331

He: Are you Mr. Alóni's secretary?

She: Yes. What can I do for you?

He: Oh, I would very much like to see the department head.

She: May I have your name, sir? And was an appointment made for you?

He: My name is Gad Sófer. Tell him the name; he certainly knows who I am.

She: I'm sorry, I must know whether you have an appointment. You're not on the list.

He: That's true, I didn't ask for an appointment with him, but if you tell him the name he will certainly receive me.

Lesson 5

THE SECRETARY

I. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

הוא: את המזכירה של מר אלוני?

היא: כן, מה אפשר לעשות בשבילך?

הוא: או, אני הייתי מאוד מעונין לראות את מנהל המדור.

היא: מה שמך, אדוני, והאם נקבעה לך פגישה?

הוא: שמי גד סופר. תאמרי לו את השם. הוא מכיר אותי, בודאי.

היא: אני מצטערת, אני מוכרחה לדעת אם נקבעה לך פגישה. אתה אינך מופיע ברשימה.

הוא: זה נכון, לא ביקשתי פגישה אתו, אבל אם תאמרי לו בהחלט את השם, הוא בודאי יקבל אותי לראיון.

She: I'm not certain of that. On what business do you wish to see him? Perhaps I'll be able to help you.

He: I don't believe you'll be able to help in the matter itself, only in that you'll announce me, and then the interview will certainly take place.

She: I'm sorry, sir. I must know what business you have. I cannot let [just] anybody in.

He: Look, this situation is exceptional. You don't have to look into the matter; I want to see Mr. Alóni and I'm asking for a meeting with him.

She. Excuse me, but there are no exceptions so far as I am concerned, and I must know what your business is. If you can't tell me, I'm sorry, I'll be unable to help you.

He: Look, I want to explain once more. I have known Mr. Alóni for a long time. And Mr. Alóni knows me. It goes back to the days of the Haganá. See? All I ask is for you to go over and look at my file - he has a file on me - and tell him I'm waiting for him.

She: I'm sorry. I don't believe he'll do it. There's a long line of people waiting to see him.

He: I think I'll call him up directly at home, and

היא: אני אינני בטוחה בזאת. במה הענין? יתכן שאני אוכל לעזור לך.

הוא: אינני חושב שתוכלי לעזור לי בענין עצמו, רק בזה שתאמרי לו את שמי, ואז הראיון ודאי יהיה.

היא: אדוני, אני מצטערת, אני חייבת לדעת במה הענין. אינני יכולה להכניס אליו כל אחד.

הוא: תראי, המצב הזה הוא מצב יוצא מן הכלל, ו.. אני רוצה לראות את מר אלוני ואני מבקש פגישה אתו.

היא: סלח לי, אין אצלי יוצאים מן הכלל, ואני חייבת לדעת במה הענין. אם אינך יכול לומר לי, אני מצטערת, לא אוכל לעזור לך.

הוא: תראי, אני רוצה להסביר לך שנית. אני מכיר זה זמן רב את מר אלוני, ומר אלוני מכיר אותי, עוד מימי ההגנה. את מבינה? אני רק מבקש ממך שתגשי, ותראי את התיק שלי - יש לי תיק אצלו - ותאמרי לו שאני מחכה לו.

היא: אני מצטערת, אני לא חושבת שהוא יעשה זאת, יש תור ארוך של אנשים המחכים לראותו.

הוא: אני חושב שאני אטלפן לו ישירות הביתה,

what's more, I'll complain to him about his secretary Goodbye.

She: Please, go right ahead.

ואני גם אוולרנן על המזכירה שלו. שלום.

היא: בבקשה.

II. Dialogue for Memorization

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

הוא: ● את המזכירה של מר אלוני?

היא: ● כן, מה אפשר לעשות בשבילך?

הוא: ---לראות את מנהל המדור.
● או, אני הייתי מאוד מעונין לראות את
מנהל המדור.

היא: ---והאם נקבעה לך פגישה?
● מה שמך, אדוני, והאם נקבעה לך פגישה?

הוא: ---הוא מכיר אותי, בודאי.
---תאמרי לו את השם. הוא מכיר
---אותי, בודאי.
● שמי אדספר. תאמרי לו את השם. הוא
מכיר אותי, בודאי.

היא: ---אתה אינך מופיע ברשימה.
---אם נקבעה לך פגישה. אתה אינך מופיע ברשימה.
● אני מצטערת, אני מוכרחה לדעת אם נקבעה לך פגישה. אתה אינך מופיע ברשימה.

הוא: ---הוא בודאי יקבל אותי לראיון.
---אבל אם תאמרי לו בהחלט את השם, הוא בודאי יקבל אותי לראיון.
● זה נכון, לא ביקשתי פגישה אתו, אבל אם תאמרי לו בהחלט את השם, הוא בודאי יקבל אותי לראיון.

היא: ---במה הענין? יתכן שאני אוכל לעזור לך.
● אני אינני בטוחה בזאת. במה הענין? יתכן שאני אוכל לעזור לך.

הוא: ---ואז הראיון ודאי יהיה.
---רק בזה שתאמרי לו את שמי, ואז הראיון ודא יהיה.
● אינני חושב שתוכלי לעזור לי בענין עצמו, רק בזה שתאמרי לו את שמי, ואז הראיון ודאי יהיה.

היא: ---אינני יכולה להכניס אליו כל אחד.
---אני חייבת לדעת במה הענין. אינני יכולה להכניס אליו כל אחד.
● אדוני, אני מצטערת, אני חייבת לדעת במה הענין. אינני יכולה להכניס אליו כל אחד.

הוא: ---ואני מבקש פגישה אתו.
---ו.. אני רוצה לראות את מר
אלוני ואני מבקש פגישה אתו.
● תראי, המצב הזה הוא מצב יוצא מן הכלל,
ו.. אני רוצה לראות את מר אלוני ואני
מבקש פגישה אתו.

היא: ---ואני חייבת לדעת במה הענין.
● סלח לי, אין אצלי יוצאים מן הכלל,
ואני חייבת לדעת במה הענין.
---אני מצטערת, לא אוכל לעזור לך.
● אם אינך יכול לומר לי, אני מצטערת, לא
אוכל לעזור לך.

הוא: ---ותאמרי לו שאני מחכה לו.
---יש לי תיק אצלו - ותאמרי לו
שאני מחכה לו.
---ותראי את התיק שלי - יש לי
תיק אצלו - ותאמרי לו שאני
מחכה לו.
---את מבינה? אני רק מבקש ממך
שתגשי, ותראי את התיק שלי -
יש לי תיק אצלו - ותאמרי לו
שאני מחכה לו.
---ומר אלוני מכיר אותי. עוד
מימי ההגנה. את מבינה? אני
רק מבקש ממך שתגשי, ותראי
את התיק שלי - יש לי תיק
אצלו - ותאמרי לו שאני מחכה
לו.
---אני מכיר זה זמן רב את מר
אלוני, ומר אלוני מכיר אותי.
עוד מימי ההגנה. את מבינה?
אני רק מבקש ממך שתגשי,
ותראי את התיק שלי - יש לי
תיק אצלו - ותאמרי לו שאני
מחכה לו.

● תראי, אני רוצה להסביר לך שנית. אני
מכיר זה זמן רב את מר אלוני, ומר אלוני
מכיר אותי. עוד מימי ההגנה. את מבינה?
אני רק מבקש ממך שתגשי, ותראי את התיק
שלי - יש לי תיק אצלו - ותאמרי לו שאני
מחכה לו.

היא: ---יש תור ארוך של אנשים המחכים
לראותו.
● אני מצטערת, אני לא חושבת שהוא יעשה
זאת, יש תור ארוך של אנשים המחכים
לראותו.

הוא: ---ואני גם אתלונן על המזכירה
שלו. שלום.
● אני חושב שאני אטלפן לו ישירות הביתה,
ואני גם אתלונן על המזכירה שלו. שלום.

היא: ● בבקשה.

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

הוא: את המזכירה של מר אלוני?

היא: * * *

הוא: או, אני הייתי מאוד מעונין לראות את מנהל המדור.

היא: * * *

הוא: שמי גד סופר. תאמרי לו את השם. הוא מכיר אותי, בודאי.

היא: * * *

הוא: זה נכון, לא ביקשתי פגישה אתו, אבל אם תאמרי לו בהחלט את השם, הוא בודאי יקבל אותי לראיון.

היא: * * *

הוא: אינני חושב שתוכלי לעזור לי בענין עצמו, רק בזה שתאמרי לו את שמי, ואז הראיון ודאי יהיה.

היא: * * *

הוא: תראי, המצב הזה הוא מצב יוצא מן הכלל, ו.. אני רוצה לראות את מר אלוני ואני מבקש פגישה אתו.

היא: * * *

הוא: תראי, אני רוצה להסביר לך שנית. אני מכיר זה זמן רב את מר אלוני, ומר אלוני מכיר אותי. עוד מימי ההגנה. את מבינה? אני רק מבקש ממך שתגשי, ותראי את התיק שלי - יש לי תיק אצלו - ותאמרי לו שאני מחכה לו.

היא: * * *

הוא: אני חושב שאני אטלפן לו ישירות הביתה, ואני גם אתלונן על המזכירה שלו. שלום.

היא: * * *

הוא: * * *

היא: כן, מה אפשר לעשות בשבילך?

הוא: * * *

היא: מה שכך, אדוני, והאם נקבעה לך פגישה?

הוא: * * *

היא: אני מצטערת, אני מוכרחה לדעת אם נקבעה לך פגישה. אתה אינך מופיע ברשימה.

הוא: * * *

היא: אני אינני בטוחה בזאת. במה הענין? יתכן שאני אוכל לעזור לך.

הוא: * * *

היא: אדוני, אני מצטערת, אני חייבת לדעת במה הענין. אינני יכולה להכניס אליו כל אחד.

הוא: * * *

היא: סלח לי, אין אצלי יוצאים מן הכלל, ואני חייבת לדעת במה הענין. אם אינך יכול לומר לי, אני מצטערת, לא אוכל לעזור לך.

הוא: * * *

היא: אני מצטערת, אני לא חושבת שהוא יעשה זאת, יש תור ארוך של אנשים המחכים לראותו.

הוא: * * *

היא: בבקשה.

To buy or rent an apartment today costs a fortune.

Lesson 6

Drills

Each of the following drills is composed of forms and vocabulary items drawn from the various dialogues of the unit. They are here employed in new combinations, or with the partial substitution of suitable new items.

Each drill will take two forms on tape. First, it will be read through by the native speaker so that you may familiarize yourself with the content, as you follow the drill in the text. Then the native speaker will read through the drill again, this time leaving space for you to repeat each phrase after him. Try to imitate the native speaker as much as possible. You are asked to repeat each utterance twice.

You should go through these drills frequently. They are designed to give you fluency in controlling sentences of the dialogues with variations provided by the substituted elements.

Use your Book in the beginning, but, as in everything you do throughout this course, learn as soon as possible to do what is required without your Book.

Drill A

היום לשכור דירה או לקנות דירה עולה הון
תועפות.

2. If you're thinking of buying or renting a house, let me tell you (lit."know for yourself") that it costs a fortune.
3. He would like to let the apartment, not to sell it.

4. She's interested in letting her apartment, not in selling it.
5. My salary is barely sufficient to pay for the rent.

1. You haven't paid what you owe us (lit."what's coming to us") for three months.
2. It's time (lit. "the time has arrived") you paid what you owe us.
3. When the time comes, you'll get what's due you.
4. I've already paid 20 pounds, so you have another 30 coming to you.
5. I'll pay you as soon as you tell me how much we owe you.

1. I may not be able to make it to the lecture.

2. You might make it, but only if you hurry.

3. Maybe we'll still make it to the lecture.
4. I'm afraid that we won't make it to the lecture this evening.
5. I think you'll make it, though you may be a little late.

1. Of course she knows how to read Hebrew.
2. She knows how to read, but she can't read the sign.

2. אם אתה חושב על שכירת דירה או על קניית דירה, דע לך שזה עולה הון תועפות.

3. הוא מעונין להשכיר את הדירה, לא למכור אותה.
4. היא מעונינת בהשכרת דירתה ולא במכירתה.

5. המשכורת שלי מספיקה בקושי לתשלום שכר הדירה

Drill B

1. כבר שלושה חודשים לא שילמתם מה שמגיע לנו.

2. כבר הגיע הזמן שתשלמו מה שמגיע לנו.

3. כשיגיע הזמן, תקבלו מה שמגיע לכם.
4. כבר שילמתי עשרים לירות, אז מגיע לך עוד שלושים.
5. אשלם לכם ברגע שתאמרו לי כמה מגיע לכם.

Drill C

1. יתכן שלא אספיק לבוא להרצאה.

2. יכול להיות שתספיקי אבל רק אם תמהרי.

3. אולי עוד נספיק לבוא להרצאה.
4. אני מפחד שהערב כבר לא נספיק להרצאה.

5. אני חושב שתספיקו, אם כי יתכן שתאחרו קצת.

Drill D

1. מובן מאליו שהיא יודעת לקרוא עברית.
2. היא יודעת לקרוא, אבל איננה יכולה לקרוא את השלם.

3. Although he knows how to read, he wasn't able* to read the sign.

4. These children can neither read nor write.

5. They are barely literate, though they can count very well.

1. There's a long line of people here waiting to see him (FF).
2. (Same as above, FI)

3. (Same as above, I)

4. Every one of those waiting in line has an appointment (lit. "has had a meeting arranged") with him.
5. Every one of the persons waiting in line has made an appointment with him.

---

* Note that /hu yaxól/ can mean either "he can, is able to," or "he could, was able to," but to avoid the ambiguity, the past tense is (in the "he" -form) usually rendered by adding /hayá/ either before or after /yaxól/, as here.

3. אם כי הוא יודע לקרוא, הוא לא יכול היה
לקרוא את השלם.

4. ילדים אלה אינם יודעים לא לקרוא ולא לכתוב.

5. הם בקושי יודעים קרוא וכתוב, אם כי לספור
הם יודעים יפה מאוד.

Drill E

1. יש כאן תור ארוך של אנשים המחכים לראותו.

2. יש כאן תור ארוך של אנשים המחכים לראות
אותו.

3. יש כאן תור ארוך של אנשים שמחכים לראות
אותו.

4. לכל אחד מאלה שמחכים בתור נקבעה פגישה אתו.

5. כל אחד מהאנשים שמחכים בתור קבע אתו פגישה.

Lesson 7

TEST

Test on Unit 1

The test tape consists of fifteen sentences taken from the dialogues of the unit. This is a test for comprehension.

Have pencil and paper ready. Listen to the sentences and write an English equivalent in the time allotted.

Each sentence is read through once. Immediately afterwards, the first part of the sentence is read with a pause, then the second or third part with a pause, and finally the whole sentence again with a pause.

The test tape tests only your comprehension of dialogue sentences and grammar points. Your ability to handle the dialogues orally is tested in the participation sections of each dialogue lesson.

For answers to the test tape, see end of Book 3, page 477. The English provided in these answers is an equivalent and not a literal translation. Any parallel English sentence would be acceptable. There are, almost invariably, several ways of saying one thing, b[redacted] Israeli Hebrew and in English.

Unit 2

Lessons 8-14

He: Hello, Šúla. How are you?

She: Fine. Hello, Yánkel.

He: How are the studies [going]?

She: What shall I tell you? It's child's play. I never thought it would be so easy.

He: Really? Where are you studying? At the [Teachers'] Seminary, right?

She: A seminary? It's more like (lit."I think it's") a kindergarten. *

He: Is that so? How about the exams? Were they hard?

---

* The term /gan/ "garden" is a common abbreviation of /gan yeladím/ "children's garden, i.e. kindergarten." The diminutive /ganón/ means "nursery school".

Lesson 8

STUDIES

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

הוא: שלום, שולה. מה שלומך?

היא: אה, מצוין, שלום יענקל.

הוא: שולה, איך הלימודים?

היא: מה אומר לך, זה צחוק ילדים. אני אף פעם לא חשבתי שזה יהיה כל כך קל.

הוא: באמת? איפה את לומדת? את לומדת בסמינר, נכון?

היא: סמינר? אני חושבת שזה גן.

הוא: כן? איך הבחינות? היו קשות?

She: They were nothing (lit. "zero").

He. Really? Why do they make it so easy for you?

She: I really don't know why. It's so easy. Either I'm an exceptional student, or it's really just easy. I simply didn't study

He: You're no genius, that's for sure. But that you should have it so easy, I'm really surprised. *

She: I'll tell you, they may have lowered the standards, because so many people go to teachers' seminary now that the standards just have to go down.

He: At the university, where we are, the guys work very hard.

She Do they?

He· Really. Very tough exams and . . . What are you . . . Are you studying something special, or are you just taking teaching?

She: [Just] teaching.

He: You also take psychology and pedagogy?

---

* The term /épes/ or /eps/ which the speaker says before the words /še-holéx-lax kol-káx kál/ "that you have it so easy" is used (in II-style only) to add a connotation of doubt, uncertainty, scepticism and the like.

היא: אפס.

הוא: באמת? למה נותנים לכם את זה כל כך קל?

היא: אני לא יודעת למה באמת. זה כל כך קל! או שאני תלמידה יוצאת מהכלל, או שזה באמת קל. אני פשוט לא למדתי.

הוא: נו, גאון את בטח שלא. אבל שהולך לך כל כך קל אני באמת מתפלא.

היא: אני אגיד לך, יכול להיות שהורידו את הרמה, כי כל כך הרבה אנשים הולכים עכשיו לסמינר למורים שפשוט הרמה מוכרחה לרדת.

הוא: אצלנו באוניברסיטה, החברה עובדים קשה מאוד.

היא: כן?

הוא: באמת. הבחינות נורא קשות. מה את לומדת, משהו מיוחד או שאת רק לומדת הוראה?

היא: הוראה.

הוא: אתם לומדים גם פסיכולוגיה ופדגוגיה?

She: Yes. All right, that's interesting, so you have to study. But the rest, Bible studies, history - that's almost like in high school.

He: All right, maybe you'll come some day to visit the university, and you'll see what real studying is. I study philosphy. Is that ever hard! There's one professor there works our heads off.*

She: What's his name?

He: Róten̆strayx (Rotenstreich).

She: Ah! I've heard of him, as a matter of fact.

He: A very fine professor, indeed. But very tough. There's also Bérgman, Bar-Hilél - really tough profs, and the standards are very high. Come and visit some time. See you, Šúla.

She: See you. I'm really thinking about transferring to the university.

He: You're really thinking about transferring to the university? When?

---

* The phrase /mešagéa pilím/ "he drives elephants crazy" is a colloquialism at the present widely current among the youth. It is an expression of general emphasis and underscoring, and, taken by itself, can refer to any number of things, something like the English phrases "it's out of this world" or "it slays me." Here the reference seems to be to the toughness of the professor.

היא: כן. טוב, זה מעניין, אז מוכרחים ללמוד.
אבל השאר, לימודי תנ"ך או היסטוריה. זה
כמעט כמו בית ספר תיכוני.

הוא: טוב, אולי תבואי פעם לבקר באוניברסיטה
אז תראי מה זה באמת לומדים. אני לומד
פילוסופיה. מה זה קשה!? יש שם פרופסור
אחד שהוא משגע פילים.

היא: איך קוראים לו?

הוא: רוסנשטרייך.

היא: אה, שמעתי עליו באמת.

הוא: באמת פרופסור יוצא מהכלל. אבל הוא קשה
מאוד. וגם ברגמן, ובר-הלל, באמת
פרופסורים קשים מאוד והרמה מאוד גבוהה.
תבואי פעם לבקר. אז, להתראות, שולה.

היא: להתראות, ובאמת אני חושבת לעבור
לאוניברסיטה.

הוא: את באמת חושבת לעבור לאוניברסיטה? מתי?

She: This year I don't know if they'll admit me, but next year, I really think I'll do it. It's a waste of time.

He. Great.

היא: השנה אני לא יודעת אם יקבלו אותי, אבל בשנה הבאה בטח אני אעשה את זה כי חבל על הזמן.

הוא: יופי.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

הוא: ● שלום, שולה. מה שלומך?

היא: ● אה, מצוין, שלום יענקל.

הוא: ● שולה, איך הלימודים?

היא: ---שזה יהיה כל כך קל.
---אני אף פעם לא חשבתי שזה יהיה כל כך קל.
---זה צחוק ילדים. אני אף פעם לא חשבתי שזה יהיה כל כך קל.
● מה אומר לך, זה צחוק ילדים. אני אף פעם לא חשבתי שזה יהיה כל כך קל.

הוא: ---את לומדת בסמינר, נכון?
● באמת? איפה את לומדת? את לומדת בסמינר, נכון?

היא: ● סמינר? אני חושבת שזה גן.

הוא: -היו קשות?
● כן? איך הבחינות? היו קשות?

היא: ● אפס.

הוא: ---כל כך קל?
● באמת? למה נותנים לכם את זה כל כך קל?

היא: ---אני פשוט לא למדתי.
---או שזה באמת קל. אני פשוט לא למדתי.
---תלמידה יוצאת מהכלל, או שזה באמת קל. אני פשוט לא למדתי.
---או שאני תלמידה יוצאת מהכלל, או שזה באמת קל. אני פשוט לא למדתי.
---זה כל כך קל! או שאני תלמידה יוצאת מהכלל, או שזה באמת קל אני פשוט לא למדתי
● אני לא יודעת למה באמת. זה כל כך קל! או שאני תלמידה יוצאת מהכלל, או שזה באמת קל. אני פשוט לא למדתי.

הוא: ---אני באמת מתפלא.
---אבל שהולך לך כל כך קל אני באמת מתפלא.
● נו, גאון את בטח שלא. אבל שהולך לך כל כך קל אני באמת מתפלא.

היא: ---שפשוט הרמה מוכרחה לרדת.
---הולכים עכשיו לסמינר למורים
שפשוט הרמה מוכרחה לרדת.
---כי כל כך הרבה אנשים הולכים
עכשיו לסמינר למורים שפשוט
הרמה מוכרחה לרדת.
● אני אגיד לך, יכול להיות שהורידו את
הרמה, כי כל כך הרבה אנשים הולכים
עכשיו לסמינר למורים שפשוט הרמה
מוכרחה לרדת.

הוא: ---החברה עובדים קשה מאוד.
● אצלנו באוניברסיטה, החברה עובדים קשה
מאוד.

היא: ● כן?

הוא: ---או שאת רק לומדת הוראה?
---מה את לומדת, משהו מיוחד או
שאת רק לומדת הוראה?
● באמת. הבחינות נורא קשות. מה את
לומדת, משהו מיוחד או שאת רק לומדת
הוראה?

היא: ● הוראה.

הוא: ● אתם לומדים גם פסיכולוגיה ופדגוגיה?

היא: ---זה כמעט כמו בית ספר תיכוני.
---אבל השאר, לימודי תנ"ך או

היסטוריה, זה כמעט כמו בית
ספר תיכוני.
● כן. טוב, זה מענין, אז מוכרחים ללמוד.
אבל השאר, לימודי תנ"ך או היסטוריה,
זה כמעט כמו בית ספר תיכוני.

הוא: ---יש שם פרופסור אחד שהוא משגע
פילים.
---אני לומד פילוסופיה. מה זה
קשה!? יש שם פרופסור אחד
שהוא משגע פילים.
---אז תראי מה זה באמת לומדים.
אני לומד פילוסופיה. מה
זה קשה!? יש שם פרופסור
אחד שהוא משגע פילים,
● טוב, אולי תבואי פעם לבקר באוניברסיטה
אז תראי מה זה באמת לומדים. אני לומד
פילוסופיה. מה זה קשה!? יש שם
פרופסור אחד שהוא משגע פילים.

היא: ● איך קוראים לו?

הוא: ● רוטנשטרייך.

היא: ● אה, שמעתי עליו באמת.

הוא: ---תבואי פעם לבקר. אז, להתראות,
שולה.
---והרמה מאוד גבוהה. תבואי
פעם לבקר. אז, להתראות,
שולה.

---וגם ברגמן, ובר-הלל, באמת
פרופסורים קשים מאוד והרמה
מאוד גבוהה. תבואי פעם
לבקר. אז, להתראות, שולה.

● באמת פרופסור יוצא מהכלל. אבל הוא קשה מאוד. וגם ברגמן, ובר-הלל, באמת פרופסורים קשים מאוד והרמה מאוד גבוהה. תבואי פעם לבקר. אז, להתראות, שולה.

היא: ---לעבור לאוניברסיטה.

● להתראות, ובאמת אני חושבת לעבור לאוניברסיטה.

הוא: ---לעבור לאוניברסיטה? מתי?

● את באמת חושבת לעבור לאוניברסיטה? מתי?

היא: ---בטח אני אעשה את זה כי חבל
על הזמן.
---אם יקבלו אותי, אבל בשנה הבאה
בטח אני אעשה את זה כי חבל
על הזמן.

● השנה אני לא יודעת אם יקבלו אותי, אבל בשנה הבאה בטח אני אעשה את זה כי חבל על הזמן.

הוא: ● יופי.

III Dialogue for Fluency

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

הוא: שלום, שולה. מה שלומך?

היא: * * *

הוא: שולה, איך הלימודים?

היא: * * *

הוא: באמת? איפה את לומדת? את לומדת בסמינר, נכון?

היא: * * *

הוא: כן? איך הבחינְות? היו קשות?

היא: * * *

הוא: באמת? לְמה נותנים לכם את זה כל כך קל?

היא: * * *

הוא: נו, גאון אתּ בטח שלא. אבל שהולך לך כל
כך קל אני באמת מתפלא.

היא: * * *

הוא: אצלנו באוניברסיטה, החברה עובדים קשה
מאוד.

היא: * * *

הוא: באמת. הבחינות נורא קשות. מה את לומדת,
משהו מיוחד או שאת רק לומדת הוראה?

היא: * * *

הוא: אתם לומדים גם פסיכולוגיה ופדגוגיה?

היא: * * *

הוא: טוב, אולי תבואי פעם לבקר באוניברסיטה
אז תראי מה זה באמת לומדים. אני לומד
פילוסופיה. מה זה קשה!? יש שם פרופסור
אחד שהוא משגע פילים.

היא: * * *

הוא: רוסנשטרייך.

היא: * * *

הוא: באמת פרופסור יוצא מהכלל. אבל הוא קשה מאוד. וגם ברגמן, ובר-הלל, באמת פרופסורים קשים מאוד והרמה מאוד גבוהה. תבואי פעם לבקר. אז, להתראות, שולה.

היא: * * *

הוא: את באמת חושבת לעבור לאוניברסיטה? מתי?

היא: * * *

הוא: יופי.

הוא: * * *

היא: אה, מצוין, שלום יענקל.

הוא: * * *

היא: מה אומר לך, זה צחוק ילדים. אני אף פעם לא חשבתי שזה יהיה כל כך קל.

הוא: * * *

היא: סמינר? אני חושבת שזה גן.

הוא: * * *

היא: אפס.

הוא: * * *

היא: אני לא יודעת למה באמת. זה כל כך קל!
או שאני תלמידה יוצאת מהכלל, או שזה
באמת קל. אני פשוט לא למדתי.

הוא: * * *

היא: אני אגיד לך, יכול להיות שהורידו את
הרמה, כי כל כך הרבה אנשים הולכים עכשיו
לסמינר למורים שפשוט הרמה מוכרחה לרדת.

הוא: * * *

היא: כן?

הוא: * * *

היא: הוראה.

הוא: * * *

היא: כן. טוב, זה מענין, אז מוכרחים ללמוד.
אבל השאר, לימודי תנ"ך או היסטוריה, זה
כמעט כמו בית ספר תיכוני.

הוא: * * *

היא: איך קוראים לו?

הוא: * * *

היא: אה, סמעתי עליו באמת.

הוא: * * *

היא: להתראות, ובאמת אני חושבת לעבור
לאוניברסיטה.

הוא: * * *

היא: השנה אני לא יודעת אם יקבלו אותי, אבל
בשנה הבאה בטח אני אעשה את זה כי חבל
על הזמן.

הוא: * * *

He: Támi, I heard you're being inducted into the army soon.

She: Yes, in another two or three months I think I'll get my call-up order, and I'll have to go. It's a great problem here in this country, this army [business], in that the fellows and girls (lit. "the gang") want to go on studying, but they have to go to the army.

He: Well, anyway, you can go on with that after the army.

She: After the army, you know, there are all kinds of other things to be thought about. And besides, after spending two years in the army, you sort of get out of the habit of (lit. "the field of") studying.

He: I heard that the army is the best school [there is]. You get a lot out of the army.

She: A school for what?

He: A school for learning [about] life.

Lesson 9

STUDIES AND THE ARMY

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

הוא: תמי, שמעתי שאת מתגייסת לצבא בקרוב.

היא: כן, עוד חודשיים שלושה אני חושבת שאני אקבל את צו הקריאה ואני אצטרך ללכת. זו בעיה גדולה פה בארץ עם הצבא הזה, שהחברה רוצים להמשיך ללמוד וצריכים ללכת לצבא.

הוא: בכל אופן, את יכולה להמשיך את זה אחרי הצבא.

היא: אחרי הצבא, אתה יודע, יש כל מיני דברים אחרים לחשוב עליהם. וחוץ מזה אחרי שנמצאים שנתיים בצבא, אז ככה יוצאים מהתחום של הלימודים.

הוא: אני שמעתי שהבית-ספר הכי טוב זה הצבא. את מקבלת הרבה מהצבא.

היא: בית-ספר למה?

הוא: בית-ספר ללימוד החיים.

She: Aha! Studying about life, that's something else [again]. Besides, I heard that in the army you can take courses in a [teacher's] seminary.

He: It's something like this: it's like a seminary, and afterwards you have to . . . Say, you want to study to become a teacher?

She: Yes.

He: You must afterward serve for a year in border settlements.

She: You mean, after two years of study in the army, I have to teach for another year in border settlements?

He: No, a year in the army and a year in a border settlement. And that makes exactly two years.

She: No! A seminary is two years.

He: All right, all things considered, it won't do you any harm to go to the army.

She: Yes, it won't do any harm. But anyway, [being] a teacher is not like [having had] two years at the University.

He: Of course, but you can do that afterwards, too. Time won't run away. You're only twenty after you're through with the army. That's not . . .

She: Well, twenty for a girl . . . Let's hope everything will turn out all right, anyway.

היא: אהה. לימוד החיים זה דבר אחר. חוץ
מזה, בצבא שמעתי שאפשר ללמוד בסמינר.

הוא: זה משהו כזה: זה כמו סמינר, ואחרי כן, את
צריכה, נניח את רוצה ללמוד מורה?

היא: כן.

הוא: את צריכה אבל אחרי כן לשרת שנה בקיבוצי
הספר.

היא: זאת אומרת שאחרי שנתיים שאני לומדת בצבא
אני צריכה עוד שנה ללמד בקיבוצי ספר?

הוא: לא, שנה בצבא ושנה בקיבוץ ספר. וזה
בדיוק שנתיים.

היא: לא! הסמינר זה שנתיים!

הוא: טוב, זה לא יזיק ללכת לצבא בסיכומו של
דבר.

היא: כן, זה לא יזיק. אבל בכל אופן, מורה
זה לא כמו שנתיים באוניברסיטה.

הוא: ברור, אבל אפשר לעשות את זה גם אחרי כן.
הזמן לא בורח. את רק בת עשרים כשאת
גומרת את הצבא.

היא: נו, נקוה שהכל יהיה בסדר. בכל אופן.

He: Yes, I have to go now. Some friends are waiting for me. OK, goodbye.

374

הוא: כן, אני מוכרח ללכת עכשיו בדיוק. מחכים
לי חברים. טוב, תהיי בריאה.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

הוא: ● חמי, שמעתי שאת מתגייסת לצבא בקרוב.

היא: ---ואני אצטרך ללכת.
---אני חושבת שאני אקבל את צו
הקריאה ואני אצטרך ללכת.

● כן, עוד חודשיים שלושה אני חושבת
שאני אקבל את צו הקריאה ואני אצטרך
ללכת.

---וצריכים ללכת לצבא.
---שהחברה רוצים להמשיך ללמוד
וצריכים ללכת לצבא.

● זה בעיה גדולה פה בארץ עם הצבא הזה,
שהחברה רוצים להמשיך ללמוד וצריכים
ללכת לצבא.

הוא: ---את יכולה להמשיך את זה אחרי

הצבא.
● בכל אופן, את יכולה להמשיך את זה אחרי
הצבא.

היא: ---אז ככה יוצאים מהתחום של
הלימודים.
---וחוץ מזה אחרי שנמצאים שנתיים
בצבא, אז ככה יוצאים מהתחום
של הלימודים.
---יש כל מיני דברים אחרים לחשוב
עליהם. וחוץ מזה אחרי
שנמצאים שנתיים בצבא, אז
ככה יוצאים מהתחום של
הלימודים.
● אחרי הצבא, אתה יודע, יש כל מיני
דברים אחרים לחשוב עליהם. וחוץ מזה
אחרי שנמצאים שנתיים בצבא, אז ככה
יוצאים מהתחום של הלימודים.

הוא: ---את מקבלת הרבה מהצבא.
● אני שמעתי שהבית-ספר הכי טוב זה הצבא.
את מקבלת הרבה מהצבא.

היא: ● בית-ספר למה?

הוא: ● בית-ספר ללימוד החיים.

היא: ---חוץ מזה, בצבא שמעתי שאפשר
ללמוד בסמינר.
● אהה. לימוד החיים זה דבר אחר. חוץ
מזה, בצבא שמעתי שאפשר ללמוד בסמינר.

הוא: ---נניח את רוצה ללמוד מורה?
---זה כמו סמינר, ואחרי כן -
נניח את רוצה ללמוד מורה?
● זה משהו כזה: זה כמו סמינר, ואחרי כן
- נניח את רוצה ללמוד מורה?

הוא: ---אבל לשרת שנה בקיבוצי הספר.
● את צריכה אחרי כן אבל לשרת שנה
בקיבוצי הספר.

היא: ---עוד שנה ללמד בקיבוצי ספר?
---שאני לומדת בצבא אני צריכה
עוד שנה ללמד בקיבוצי ספר?
● זאת אומרת שאחרי שנתיים שאני לומדת
בצבא אני צריכה עוד שנה ללמד בקיבוצי
ספר?

הוא: ---וזה בדיוק שנתיים.
● לא, שנה בצבא ושנה בקיבוץ ספר. וזה
בדיוק שנתיים.

היא: ● לא! הסמינר זה שנתיים!

הוא: ● טוב, זה לא יזיק ללכת לצבא בסיכומו
של דבר.

היא: ---מורה זה לא כמו שנתיים
באוניברסיטה.
---אבל בכל אופן, מורה זה לא כמו
שנתיים באוניברסיטה.

377

● כן, זה לא יזיק. אבל בכל אופן, מורה
זה לא כמו שנתיים באוניברסיטה.

הוא: ---את רק בת עשרים כשאת גומרת
את הצבא.
---הזמן לא בורח. את רק בת עשרים
כשאת גומרת את הצבא.
● ברור, אבל אפשר לעשות את זה גם אחרי
כן. הזמן לא בורח. את רק בת עשרים
כשאת גומרת את הצבא.

היא: ● נו, נקוה שהכל יהיה בסדר. בכל אופן.

הוא: ---טוב, תהיי בריאה.
---מחכים לי חברים. טוב, תהיי
בריאה.
● כן, אני מוכרח ללכת עכשיו בדיוק.
מחכים לי חברים. טוב, תהיי בריאה.

III. Dialogue for Fluency

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. *Dialogue for Participation*

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

הוא: תמי, שמעתי שאת מתגייסת לצבא בקרוב.

היא: * * *

הוא: בכל אופן, את יכולה להמשיך את זה אחרי הצבא.

היא: * * *

הוא: אני שמעתי שהבית-ספר הכי טוב זה הצבא. את מקבלת הרבה מהצבא.

היא: * * *

הוא: בית-ספר ללימוד החיים.

היא: * * *

הוא: זה משהו כזה: זה כמו סמינר, ואחרי כן - נניח את רוצה ללמוד מורה?

היא: * * *

הוא: את צריכה אחרי כן אבל לשרת שנה בקיבוצי
הספר.

היא: * * *

הוא: לא, שנה בצבא ושנה בקיבוץ ספר. וזה
בדיוק שנתיים.

היא: * * *

הוא: סוב, זה לא יזיק ללכת לצבא בסיכומו של
דבר.

היא: * * *

הוא: ברור, אבל אפשר לעשות את זה גם אחרי כן.
הדמן לא בורח. את רק בת עשרים כשאת
גומרת את הצבא.

היא: * * *

הוא: כן, אני מוכרח ללכת עכשיו בדיוק. מחכים
לי חברים. סוב, תהיי בריאה.

הוא: * * *

היא: כן, עוד חודשיים שלושה אני חושבת שאני
אקבל את צו הקריאה ואני אצטרך ללכת. זה
בעיה גדולה פה בארץ עם הצבא הזה, שהחברה
רוצים להמשיך ללמוד וצריכים ללכת לצבא.

הוא: * * *

היא: אחרי הצבא, אתה יודע, יש כל מיני דברים
אחרים לחשוב עליהם. וחוץ מזה אחרי
שנמצאים שנתיים בצבא, אז ככה יוצאים
מהתחום של הלימודים.

הוא: * * *

היא: בית-ספר למה?

הוא: * * *

היא: אהה. לימוד החיים זה דבר אחר. חוץ מזה,
בצבא שמעתי שאפשר ללמוד בסמינר.

הוא: * * *

היא: כן.

הוא: * * *

היא: זאת אומרת שאחרי שנתיים שאני לומדת בצבא
אני צריכה עוד שנה ללמד בקיבוצי ספר?

הוא: * * *

היא: לא! הסמינר זה שנתיים!

הוא: * * *

היא: כן, זה לא יזיק. אבל בכל אופן, מורה זה
לא כמו שנתיים באוניברסיטה.

הוא: * * *

היא: נו, נקוה שהכל יהיה בסדר. בכל אופן.

הוא: * * *

He: Did you hear? They're going to bring TV into the country.

She: Really?

He: Yes, I've just been to see a friend who's working on it, and he told me that in a year or two we might have TV in this country. I think that's ridiculous.* How can they bring TV here? I was in America, and I saw it; it was terrible.

She: Terrible?

He: Yes.

She: But, surely, there's a lot [to be said] for it.

---

* See dialogue entitled "Studies."

Lesson 10

TELEVISION

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

הוא: שמעת, אומרים ל - עומדים להביא טלביזיה ארצה.

היא: מה, באמת?

הוא: כן. אני עכשיו הייתי אצל חבר אחד שעובד בקשר לזה, והוא אמר לי שיתכן שתוך שנה או שנתיים תהיה טלביזיה בארץ. אני חושב שזה משגע פילים. איך אפשר להביא טלביזיו ארצה? אני הייתי באמריקה וראיתי. זה היה איום.

היא: איום?

הוא: כן.

היא: אבל יש דוקא המון בעד זה.

He: Of course there is, but if you consider [everything] and see what's going on over in America, then [you'll see] it isn't worth all the work and all the investment. Financially, maybe it is, but educationally, certainly not.

She: That depends what you put into it. They could have different programs, more educational ones, and . . . Look, I think television is . . . can contribute a whole lot toward the development of culture.

He: It might contribute. The question is whether today is the time to bring in television. Maybe in another twenty years, yes, but today . . .

She: But we can't lag behind the development of civilization.

He: Why is that a lag?

She: Sure it's a lag.

He: I don't think it's lagging behind. Just because the Arab countries don't have it and America does, doesn't mean that it's lagging behind. We have a lot of things that they don't have, and I don't think it's a lag if there's no TV.

She: Look. For those people who are on the border, and can't get to shows or concerts in Tel Aviv, it would be a great boon (lit. "it would add a lot").

He: It would change their whole way of life and their whole culture. OK, I don't want to argue about it, because it's not yet a practical matter. But we'll see. We'll see what'll happen. What's new otherwise?

הוא: ודאי שיש בעד זה, אבל אם תעשי חשבון ותראי מה שנעשה שם באמריקה זה לא שווה את כל העבודה וההשקעה. מבחינה כספית אולי כן, אבל מבחינה חינוכית ודאי שלא.

היא: זה תלוי מה לוקחים לזה. יכולים לתת תכניות אחרות יותר חינוכיות ו... תראה. אני חושבת שהטלביזיה היא יכולה לתרום הרבה מאוד לפיתוח התרבות.

הוא: יתכן שהיא יכולה לתרום. השאלה היא אם כיום זה המקום להתחיל את הטלביזיה. יתכן שבעוד עשרים שנה אולי כן, אבל היום !

היא: אבל אנחנו לא יכולים לפגר אחרי הציביליזציה, התפתחות הציביליזציה.

הוא: מה זה פיגור?

היא: בטח שזה פיגור.

הוא: אני לא חושב שזה פיגור. רק מפני שלארצות ערב אין, ולאמריקה יש, עדיין לא סימן שזה פיגור. לנו יש הרבה דברים שלהם אין, ואני לא חושב שזה פיגור שאין טלביזיה.

היא: תראה. לאותם אנשים שיושבים בספר והם לא יכולים להגיע לתל-אביב להצגות ולקונצרטים זה היה מוסיף המון.

הוא: אך, זה ישנה את כל הווי החיים ואת כל התרבות שלהם. טוב, אני לא רוצה להתוכח על זה, מכיון שזה עדיין לא פרקטי. אבל נראה. נראה מה שיהיה. מה נשמע ככה?

She: Otherwise, OK. We're doing all right, the children are all right, the husband is all right, everything is all right.

He: OK. Give my regards to Yánkele, and I want to rush back to the office, because I have to go back to work now.

She: OK, let's see you some time.

387

היא: ככה בסדר. חיים בסדר, הילדים בסדר,
הבעל בסדר, הכל בסדר.

הוא: טוב, תמסרי דרישת שלום ליענקלה, ואני
עכשיו רוצה לרוץ בחזרה למשרד מפני
שעכשיו אני צריך לחזור לעבודה.

היא: טוב, ונראה אותך פעם.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

הוא: ● שמעת, עומדים להביא טלביזיה ארצה.

היא: ● מה, באמת?

הוא: ——תהיה טלביזיה בארץ.
——והוא אמר לי שיתכן שתוך שנה
או שנתיים תהיה טלביזיה
בארץ.
——שעובד בקשר לזה, והוא אמר לי
שיתכן שתוך שנה או שנתיים
תהיה טלביזיה בארץ.
● כן. אני עכשיו הייתי אצל חבר אחד
שעובד בקשר לזה, והוא אמר לי שיתכן
שתוך שנה או שנתיים תהיה טלביזיה בארץ.
——אני הייתי באמריקה וראיתי.
זה היה איום.
——איך אפשר להביא טלביזיה ארצה?

אני הייתי באמריקה וראיתי.
זה היה איום.
● אני חושב שזה משגע פילים. איך אפשר
להביא טלביזיה ארצה? אני הייתי
באמריקה וראיתי. זה היה איום.

היא: ● איום?

הוא: ● כן.

היא: ● אבל יש דוקא המון בעד זה.

הוא: ---אבל מבחינה חינוכית ודאי שלא.
---מבחינה כספית אולי כן, אבל
מבחינה חינוכית ודאי שלא.
---זה לא שווה את כל העבודה
וההשקעה. מבחינה כספית אולי
כן, אבל מבחינה חינוכית ודאי
שלא.
---אבל אם תעשי חשבון ותראי מה
שנעשה שם באמריקה, זה לא
שווה את כל העבודה וההשקעה.
מבחינה כספית אולי כן, אבל
מבחינה חינוכית ודאי שלא.
● ודאי שיש בעד זה, אבל אם תעשי חשבון
ותראי מה שנעשה שם באמריקה, זה לא
שווה את כל העבודה וההשקעה. מבחינה
כספית אולי כן, אבל מבחינה חינוכית
ודאי שלא.

היא: ---אני חושבת שהטלביזיה יכולה
לתרום הרבה מאוד לפיתוח
התרבות.

---יכולים לתת תכניות אחרות יותר
חינוכיות, תראה. אני חושבת
שהטלביזיה יכולה לתרום הרבה
מאוד לפיתוח התרבות.

● זה תלוי מה לוקחים לזה. יכולים לתת
תכניות אחרות יותר חינוכיות, תראה.
אני חושבת שהטלביזיה יכולה לתרום
הרבה מאוד לפיתוח התרבות.

הוא: ---יתכן שבעוד עשרים שנה אולי כן,
אבל היום!
---זה המקום להתחיל את הטלביזיה.
יתכן שבעוד עשרים שנה אולי
כן, אבל היום!

● יתכן שהיא יכולה לתרום. השאלה היא
אם כיום זה המקום להתחיל את הטלביזיה.
יתכן שבעוד עשרים שנה אולי כן, אבל
היום!

היא: ---אחרי התפתחות הציביליזציה.

● אבל אנחנו לא יכולים לפגר אחרי התפתחות
הציביליזציה.

הוא: ● מה זה פיגור?

היא: ● בטח שזה פיגור.

הוא: ---ואני לא חושב שזה פיגור שאין
טלביזיה.
---לנו יש הרבה דברים שלהם אין,
ואני לא חושב שזה פיגור שאין
טלביזיה.

390

---ולאמריקה יש, עדיין לא סימן
שזה פיגור. לנו יש הרבה
דברים שלהם אין, ואני לא
חושב שזה פיגור שאין טלביזיה.
---רק מפני שלארצות ערב אין,
ולאמריקה יש, עדיין לא סימן
שזה פיגור. לנו יש הרבה
דברים שלהם אין, ואני לא
חושב שזה פיגור שאין טלביזיה.

- ● אני לא חושב שזה פיגור. רק מפני שלארצות ערב אין, ולאמריקה יש, עדיין לא סימן שזה פיגור. לנו יש הרבה דברים שלהם אין, ואני לא חושב שזה פיגור שאין טלביזיה.

היא: ---להצגות ולקונצרטים זה היה
מוסיף המון.
---והם לא יכולים להגיע לתל אביב
להצגות ולקונצרטים זה היה
מוסיף המון.

- ● תראה. לאותם אנשים שיושבים בספר והם לא יכולים להגיע לתל אביב להצגות ולקונצרטים זה היה מוסיף המון.

הוא: ---אבל נראה. נראה מה שיהיה.
מה נשמע ככה?
---מכיון שזה עדיין לא פרקטי.
אבל נראה. נראה מה שיהיה.
מה נשמע ככה?
---טוב, אני לא רוצה להתוכח על
זה, מכיון שזה עדיין לא
פרקטי. אבל נראה. נראה מה
שיהיה. מה נשמע ככה?

- ● אך, זה ישנה את כל הווי החיים ואת כל התרבות שלהם. טוב, אני לא רוצה להתוכח על זה, מכיון שזה עדיין לא פרקטי. אבל נראה. נראה מה שיהיה. מה נשמע ככה?

391

היא: ---הילדים בסדר, הבעל בסדר, הכל
בסדר.
● ככה בסדר. חיים בסדר, הילדים בסדר,
הבעל בסדר, הכל בסדר.

הוא: ---מפני שעכשיו אני צריך לחזור
לעבודה.
---ואני עכשיו רוצה לרוץ בחזרה
למשרד מפני שעכשיו אני צריך
לחזור לעבודה.
● טוב, תמסרי דרישת שלום ליענקלה, ואני
עכשיו רוצה לרוץ בחזרה למשרד מפני
שעכשיו אני צריך לחזור לעבודה.

היא: ● טוב, ונראה אותך פעם.

III Dialogue for Fluency

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

הוא: שמעת, עומדים להביא טלביזיה ארצה.

היא: * * *

הוא: כן. אני עכשיו הייתי אצל חבר אחד שעובד
בקשר לזה, והוא אמר לי שיתכן שתוך שנה
או שנתיים תהיה טלביזיה בארץ. אני חושב
שזה משגע פילים. איך אפשר להביא
טלביזיה ארצה? אני הייתי באמריקה
וראיתי. זה היה איום.

היא: * * *

הוא: כן.

היא: * * *

הוא: ודאי שיש בעד זה, אבל אם תעשי חשבון
ותראי מה שנעשה שם באמריקה, זה לא שווה
את כל העבודה וההשקעה. מבחינה כספית
אולי כן, אבל מבחינה חינוכית ודאי שלא.

היא: * * *

הוא: יתכן שהיא יכולה לתרום. השאלה היא אם
כיום זה המקום להתחיל את הטלביזיה.
יתכן שבעוד עשרים שנה אולי כן, אבל
היום!

היא: * * *

הוא: מה זה פיגור?

היא: * * *

הוא: אני לא חושב שזה פיגור. רק מפני שלארצות ערב אין, ולאמריקה יש, עדיין לא סימן שזה פיגור. לנו יש הרבה דברים שלהם אין, ואני לא חושב שזה פיגור שאין טלביזיה.

היא: * * *

הוא: אך, זה ישנה את כל הווי החיים ואת כל התרבות שלהם. טוב, אני לא רוצה להתוכח על זה, מכיון שזה עדיין לא פרקטי. אבל נראה. נראה מה שיהיה. מה נשמע ככה?

היא: * * *

הוא: טוב, תמסרי דרישת שלום ליענקלה, ואני עכשיו רוצה לרוץ בחזרה למשרד מפני שעכשיו אני צריך לחזור לעבודה.

היא: * * *

הוא: * * *

היא: מה, באמת?

הוא: * * *

היא: איום?

הוא: * * *

היא: אבל יש דוקא המון בעד זה.

הוא: * * *

היא: זה תלוי מה לוקחים לזה. יכולים לתת תכניות אחרות יותר חינוכיות, תראה. אני חושבת שהטלביזיה יכולה לתרום הרבה מאוד לפיתוח התרבות.

הוא: * * *

היא: אבל אנחנו לא יכולים לפגר אחרי התפתחות הציביליזציה.

הוא: * * *

היא: בטח שזה פיגור.

הוא: * * *

היא: תראה. לאותם אנשים שיושבים בספר והם לא יכולים להגיע לתל אביב להצגות ולקונצרטים זה היה מוסיף המון.

הוא: * * *

היא: ככה בסדר. חיים בסדר, הילדים בסדר,
הבעל בסדר, הכל בסדר.

הוא: * * *

היא: סוב, ונראה אותך פעם.

A: I'd like to have some calling cards printed. Do you do that sort of thing?

B: Oh, of course.

A: I'm a lawyer. I'd like my name in the middle of the card, and below, in somewhat smaller letters, [the word] "Lawyer", and at the bottom on the left side my address, and on the right my telephone number.

B: All right. Let me show you. We have all sorts of letters. For instance, this kind. Would you like your name to be in this print, while the address would be of a different form?

A: Mr. Aharóni, I think you're right; it would be good to have variety. It would be nice to have the name, say, in this print, which is a little bigger, and in smaller letters, perhaps, in this print, the [word] "Lawyer".

B: I believe it would be more desirable to have both the name and the profession in the same type,

Lesson 11

CALLING CARDS

I. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

א: אני הייתי מעונין להזמין הדפסה אצלך של כרטיסי ביקור. אתם עושים את זה?

ב: או, בודאי.

א: אני עורך דין. הייתי רוצה שבאמצע הכרטיס יהיה השם, ומתחתיו באותיות יותר קטנות קצת, "עורך דין", ולמטה בפינה השמאלית, הכתובת, ומצד ימין, מספר הטלפון.

ב: טוב, בוא ואראה לך. יש לנו כל מיני סוגי אותיות. למשל הסוג הזה. האם היית מעונין לסדר ששמך יהיה בסוג זה, ואילו הכתובת תהיה בצורה שונה?

א: מר אהרוני, אני חושב שאתה צודק. כדאי לגוון. כדאי לעשות את השם נניח בדפוס הזה, שהוא קצת גדול יותר, ואולי באותיות יותר קטנות, בדפוס הזה, את ה-"עורך דין", ו...

ב: לדעתי, היה רצוי יותר שגם השם וגם המקצוע יהיו מאותו סוג של אותיות. השם יהיה

with the name in bigger and the profession in smaller letters. And the address, on the left of the card, in a different type.

A: I think I'll take your suggestion, Mr. Aharóni. How much will it cost me?

B: If you wish to order more than 500, I'll let you have it at a cut rate.

A: I think, Mr. Aharóni, that I'll order five hundred. When will it be ready?

B: On Friday.

A: Thank you.

B: You're welcome.

A: Goodbye.

B: Goodbye.

באותיות גדולות יותר, ואילו המקצוע יהיה
באותיות קטנות יותר. והכתובת, בצד
השמאלי של הכרטיס, תהיה מסוג אחר.

א: אני חושב שאני אקבל את ההצעה שלך, מר אהרוני. כמה זה יעלה לי?

ב: אם ברצונך להזמין למעלה מחמש מאות, אני אתן לך מחיר מוזל.

א: אני חושב, מר אהרוני, שאני אזמין חמש מאות. מתי זה יהיה מוכן?

ב: ביום שישי.

א: תודה רבה.

ב: בבקשה.

א: שלום.

ב: שלום.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

א: ——אתם עושים את זה?
——הדפסה אצלך של כרטיסי ביקור.
אתם עושים את זה?
● אני הייתי מעונין להזמין הדפסה אצלך של
כרטיסי ביקור. אתם עושים את זה?

ב: ● או, בודאי.

א: ——הכתובת, ומצד ימין, מספר הטלפון.
——"עורך דין", ולמטה בפינה השמאלית,
הכתובת, ומצד ימין, מספר
הטלפון.
——ומתחתיו באותיות יותר קטנות קצת,
"עורך דין", ולמטה בפינה
השמאלית, הכתובת, ומצד ימין,
מספר הטלפון.
——הייתי רוצה שבאמצע הכרטיס יהיה
השם, ומתחתיו באותיות יותר
קטנות קצת, "עורך דין", ולמטה
בפינה השמאלית, הכתובת, ומצד
ימין, מספר הטלפון.
● אני עורך דין. הייתי רוצה שבאמצע הכרטיס
יהיה השם, ומתחתיו באותיות יותר קטנות
קצת, "עורך דין", ולמטה בפינה השמאלית,
הכתובת, ומצד ימין, מספר הטלפון.

ב: ——למשל הסוג הזה.
——יש לנו כל מיני סוגי אותיות.
למשל הסוג הזה.
● טוב, בוא ואראה לך. יש לנו כל מיני סוגי

אותיות. למשל הסוג הזה.
---ואילו הכתובת תהיה בצורה שונה?
- האם היית מעונין לסדר ששמך יהיה בסוג זה, ואילו הכתובת תהיה בצורה שונה?

א: ---כדאי לגוון.
- מר אהרוני, אני חושב שאתה צודק. כדאי לגוון.

---בדפוס הזה, את ה-"עורך דין", ו...
---ואולי באותיות יותר קטנות,
בדפוס הזה, את ה-"עורך דין",
ו...
---שהוא קצת גדול יותר, ואולי
באותיות יותר קטנות, בדפוס
הזה, את ה-"עורך דין", ו...
- כדאי לעשות את השם מניח בדפוס הזה, שהוא קצת גדול יותר, ואולי באותיות יותר קטנות, בדפוס הזה, את ה-"עורך דין", ו...

ב: ---מאותו סוג של אותיות.
---שגם השם וגם המקצוע יהיו מאותו
סוג של אותיות.
- לדעתי, היה רצוי יותר שגם השם וגם המקצוע יהיו מאותו סוג של אותיות.

---ואילו המקצוע יהיה באותיות
קטנות יותר.
- השם יהיה באותיות גדולות יותר, ואילו המקצוע יהיה באותיות קטנות יותר.

---תהיה מסוג אחר.
- והכתובת, בצד השמאלי של הכרטיס, תהיה מסוג אחר.

א: ---מר אהרוני. כמה זה יעלה לי?
- אני חושב שאני אקבל את ההצעה שלך, מר אהרוני. כמה זה יעלה לי?

ב: ——אני אתן לך מחיר מוזל.
● אם ברצונך להזמין למעלה מחמש מאות, אני אתן לך מחיר מוזל.

א: ——מתי זה יהיה מוכן?
——שאני אזמין חמש מאות. מתי זה יהיה מוכן?
● אני חושב, מר אהרוני, שאני אזמין חמש מאות. מתי זה יהיה מוכן?

ב: ● ביום שישי.

א: ● תודה רבה.

ב: ● בבקשה.

א: ● שלום.

ב: ● שלום.

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. *Dialogue for Participation*

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

א: אני הייתי מעונין להזמין הדפסה אצלך של כרטיסי ביקור. אתם עושים את זה?

ב: * * *

א: אני עורך דין. הייתי רוצה שבאמצע הכרטיס יהיה השם, ומתחתיו באותיות יותר קטנות קצת, "עורך דין", ולמטה בפינה השמאלית, הכתובת, ומצד ימין, מספר הטלפון.

ב: * * *

א: מר אהרוני, אני חושב שאתה צודק. כדאי לגוון. כדאי לעשות את השם נניח בדפוס הזה, שהוא קצת גדול יותר, ואולי באותיות יותר קטנות, בדפוס הזה, את ה-"עורך דין", ו...

ב: * * *

א: אני חושב שאני אקבל את ההצעה שלך, מר אהרוני כמה זה יעלה לי?

ב: * * *

א: אני חושב, מר אהרוני, שאני אזמין חמש
מאות. מתי זה יהיה מוכן?

ב: * * *

א: תודה רבה.

ב: * * *

א: שלום.

ב: * * *

א: * * *

ב: או, בודאי.

א: * * *

ב: טוב, בוא ואראה לך. יש לנו כל מיני סוגי
אותיות. למשל הסוג הזה. האם היית מעונין
לסדר ששמך יהיה בסוג זה, ואילו הכתובת
תהיה בצורה שונה?

א: * * *

ב: לדעתי, היה רצוי יותר שגם השם וגם המקצוע יהיו מאותו סוג של אותיות. השם יהיה באותיות גדולות יותר, ואילו המקצוע יהיה באותיות קטנות יותר. והכתובת, בצד השמאלי של הכרטיס, תהיה מסוג אחר.

א: * * *

ב: אם ברצונך להזמין למעלה מחמש מאות, אני אתן לך מחיר מוזל.

א: * * *

ב: ביום שישי.

א: * * *

ב: בבקשה.

א: * * *

ב: שלום.

She: I heard you're going abroad. Is that so?

He: Yes, in two weeks. I'm going [abroad] to study.

She: Really?

He: Yes.

She: Wonderful. Where are you off to?

He: First, I'm going to Europe. I'll be there a total of two months, and from there, I'm going to America. I'm going to be studying in Boston.

She: Terrific. I swear I envy you. How did you manage to get admitted to a university?

He: I got a grant, a sort of scholarship (or: stipend) that's given to veterans, and I'm taking advantage of it. In addition, I'm getting some help from home. So I'm off to study.

Lesson 12

TRAVEL

---

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

היא: שמעתי שאתה נוסע לחוץ לארץ. זה נכון?

הוא: כן, בעוד שבועיים. אני נוסע ללמוד.

היא: באמת?

הוא: כן.

היא: נהדר. לאן אתה נוסע?

הוא: אני בהתחלה נוסע לאירופה, אני אהיה באירופה בסך הכל חודשיים ומשם אני נוסע לאמריקה. אלך ללמוד בבוסטון.

היא: פנטסטי. בחיי שאני מקנאה בך. איך הצלחת להתקבל לאוניברסיטה?

הוא: קיבלתי מילגה, מין סטיפנדריה כזו שנותנים לחיילים משוחררים, ואני מנצל את זה. וחוץ מזה גם בבית תומכים בי קצת. אז אני נוסע ללמוז.

She: Wonderful. You'll see the world, you'll visit places, you'll broaden your horizons . . .

He: That's all right. You'll contribute to the development of the fatherland while I'm away.

She: That's really true.

He: Yes, you'll go on reserve duty, and do everything. You'll eat faláfel and . . .

She: I swear I envy you.

He: You mustn't. You might go abroad some day, too. It's not so bad.

She: Ah, I don't see any such prospects on the horizon.

He: You can't tell. You might all of a sudden marry some millionaire and–boom!–you're off. Come to visit me.

She: That's my dream. Do you have room?

He: Do I have room for what?

She: To put me up.

He: I don't know yet. I'm not there yet. I imagine . . .

היא: נהדר. תראה את העולם, תבקר, ותרחיב
את האופקים.

הוא: אין דבר. את תתרמי לפיתוח המולדת בזמן
שאני אעדר.

היא: זה באמת כך.

הוא: כן, תלכי למילואים, ותעשי את כל הדברים,
ותאכלי פלאפל -

היא: בחיי שאני מקנאה בך.

הוא: לא צריך לקנאות. אולי גם את תסעי פעם.
לא נורא.

ריא: אה, אני לא רואה כל סיכויים כאלה באופק.

הוא: אי-אפשר לדעת. לפעמים את יכולה פתאום
להתחתן עם איזה מיליונר, ובום, אתם
נוסעים. תבואי לבקר אותי.

היא: זה החלום שלי. יש לך מקום?

הוא: יש לי מקום מה?

היא: לאכסן אותי?

הוא: אני עוד לא יודע, אני עוד לא שם.

She: So how can you invite me?

He: I'm inviting you to come to see me. I didn't invite you to stay [with me]. Don't be such a pest!

She: All right. I'll take it into consideration and when I go, I'll come to visit.

היא: אז איך אתה מזמין?

הוא: אני מזמין שתבואי לראות אותי, לא הזמנתי
שתתאכסני. אל תהיי כזו בחורה נודניקית!

היא: בסדר. טוב, אז באמת, אני אקח את זה
בחשבון, וכשניסע, אני אבוא לבקר אותך.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

היא: ---זה נכון?
● שמעתי שאתה נוסע לחוץ לארץ. זה נכון?

הוא: ---אני נוסע ללמוד.
● כן, בעוד שבועיים. אני נוסע ללמוד.

היא: ● באמת?

הוא: ● כן.

היא: ● נהדר. לאן אתה נוסע?

הוא: ---אלך ללמוד בבוסטון.
---בסך הכל חודשיים ומשם אני נוסע לאמריקה. אלך ללמוד בבוסטון.
---אני אהיה באירופה בסך הכל חודשיים ומשם אני נוסע לאמריקה. אלך ללמוד בבוסטון.
● אני בהתחלה נוסע לאירופה, אני אהיה באירופה בסך הכל חודשיים ומשם אני נוסע לאמריקה. אלך ללמוד בבוסטון.

היא: ---איך הצלחת להתקבל לאוניברסיטה?
● פנטסטי. בחיי שאני מקנאה בך. איך הצלחת להתקבל לאוניברסיטה?

הוא: ---אז אני נוסע ללמוד.
---וחוץ מזה גם בבית תומכים בי קצת. אז אני נוסע ללמוד.
---ואני מנצל את זה. וחוץ מזה גם בבית תומכים בי קצת. אז אני נוסע ללמוד.
● קיבלתי מילגה, מין סטיפנדיה כזו שנותנים לחיילים משוחררים, ואני מנצל את זה. וחוץ מזה גם בבית תומכים בי קצת. אז אני נוסע ללמוד.

היא: ---תבקר, ותרחיב את האופקים.
● נהדר. תראה את העולם, תבקר, ותרחיב את האופקים.

הוא: ---בזמן שאני אעדר.
● אין דבר. את תתרמי לפיתוח המולדת בזמן שאני אעדר.

היא: ● זה באמת כך.

הוא: ---ותעשי את כל הדברים, ותאכלי
פלאפל -
● כן, תלכי למילואים, ותעשי את כל הדברים,
ותאכלי פלאפל -

היא: ● בחיי שאני מקנאה בך.

הוא: ---אולי גם את תסעי פעם. לא נורא.
● לא צריך לקנאות. אולי גם את תסעי פעם.
לא נורא.

היא: ● אה, אני לא רואה כל סיכויים כאלה באופק.

הוא: ---תבואי לבקר אותי.
---להתחתן עם איזה מיליונר, ובום,
אתם נוסעים. תבואי לבקר
אותי.
● אי-אפשר לדעת. לפעמים את יכולה פתאום
להתחתן עם איזה מיליונר, ובום, אתם
נוסעים. תבואי לבקר אותי.

היא: ● זה החלום שלי. יש לך מקום?

הוא: ● יש לי מקום מה?

היא: ● לאכסן אותי?

הוא: ---אני עוד לא שם.
● אני עוד לא יודע, אני עוד לא שם.

יא: ● אז איך אתה מזמין?

הוא: ---לא הזמנתי שתתאכסני. אל תהיי כזו בחורה נודניקית!
● אני מזמין שתבואי לראות אותי, לא הזמנתי שתתאכסני. אל תהיי כזו בחורה נודניקית!

היא: ---וכשניסע, אני אבוא לבקר אותך.
● בסדר. טוב, אז באמת, אני אקח את זה בחשבון, וכשניסע, אני אבוא לבקר אותך.

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

415

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

היא: שמעתי שאתה נוסע לחוץ לארץ. זה נכון?

הוא: * * *

היא: באמת?

הוא: * * *

היא: נהדר. לאן אתה נוסע?

הוא: * * *

היא: פנטסטי. בחיי שאני מקנאה בך. איך
הצלחת להתקבל לאוניברסיטה?

הוא: * * *

היא: נהדר. תראה את העולם, תבקר, ותרחיב את
האופקים.

הוא: * * *

היא: זה באמת כך.

הוא: * * *

היא: בחיי שאני מקנאה בך.

הוא: * * *

היא: אה, אני לא רואה כל סיכויים כאלה באופק.

הוא: * * *

היא: זה החלום שלי. יש לך מקום?

הוא: * * *

היא: לאכסן אותי?

הוא: * * *

היא: אז איך אתה מזמין?

הוא: * * *

היא: בסדר סוב, אז באמת, אני אקח את זה
בחשבון, וכשניסע, אני אבוא לבקר אותך.

היא: * * *

הוא: כן, בעוד שבועיים. אני נוסע ללמוד.

היא: * * *

הוא: כן.

היא: * * *

הוא: אני בהתחלה נוסע לאירופה, אני אהיה באירופה בסך הכל חודשיים ומשם אני נוסע לאמריקה. אלך ללמוד בבוסטון.

היא: * * *

הוא: קיבלתי מילגה, מין סטיפנדיה כזו שנותנים לחיילים משוחררים, ואני מנצל את זה. וחוץ מזה גם בבית תומכים בי קצת. אז אני נוסע ללמוד.

היא: * * *

הוא: אין דבר. את תתרמי לפיתוח המולדת בזמן שאני אעדר.

היא: * * *

הוא: כן, תלכי למילואים, ותעשי את כל הדברים, ותאכלי פלאפל -

היא: * * *

הוא: לא צריך לקנאות. אולי גם את תסעי פעם.
לא נורא.

היא: * * *

הוא: אי-אפשר לדעת. לפעמים את יכולה פתאום
להתחתן עם איזה מיליונר, ובום, אתם
נוסעים. תבואי לבקר אותי.

היא: * * *

הוא: יש לי מקום מה?

היא: * * *

הוא: אני עוד לא יודע, אני עוד לא שם.

היא: * * *

הוא: אני מזמין שתבואי לראות אותי, לא
הזמנתי שתתאכסני. אל תהיי כזו בחורה
נודניקית!

היא: * * *

1. She never thought it would be so easy
2. We never thought it was easy to that extent.
3. They once thought it was so easy, they wouldn't have to study.
4. Did you ever think it was all that easy?
5. I never did it and I never will do it.

1. In two or three months I'll have to go.
2. Two or three months ago she had to go (or: she should have gone).
3. Wait another two or three days, and then you'll be able to decide.
4. I've waited three or four days already, and I'm not prepared to wait any more.
5. Two weeks haven't gone by yet, and you want to go back already?

Lesson 13

DRILLS

See instructions for this section in Lesson 6, page 79.

Drill A

1. היא אף פעם לא חשבה שזה יהיה כל כך קל.
2. מעולם לא חשבנו שזה קל באותה מידה.
3. פעם חשבו שזה כל כך קל שלא יצטרכו ללמוד.
4. האם פעם חשבתם שזה היה קל עד כדי כך?
5. מעולם לא עשיתי זאת ולא אעשה זאת לעולם.

Drill B

1. בעוד חודשיים שלושה אצטרך ללכת.
2. לפני חודשיים שלושה היא היתה צריכה ללכת.
3. חכי עוד יומיים שלושה, ואז תוכלי להחליט.
4. כבר חכיתי שלושה ארבעה ימים, ואינני מוכנה לחכות עוד.
5. עוד לא עברו שבועיים וכבר את רוצה לחזור?

1. Financially it may be worthwhile, but educationally - certainly not.

2 It's certainly worthwhile financially, but educationally - perhaps not all that much.

3. I have no doubt that it's worthwhile from a purely financial standpoint, but I doubt if it's profitable educationally.
4. I have no doubt that it's worth it from all standpoints.
5. I, on the other hand, believe that it isn't worthwhile from any point of view.

1. I would like my name to be in the middle of the card, and under it, the address.

2. I would like the address to be in the middle and over it, the name.

3. I would suggest that the address be in this spot and under it, the telephone number.

4. I would prefer the name and the address to be written in the same type (lit. "letters").

5. I would advise you not to print both in the same type.

1. I'll keep that in mind (or: take it into account) and when I go, I'll come and visit you.
2. Keep in mind that I'll come visit you if I go.

3. When I go, I'd like to come visit you; does that sound feasible (lit. "does it come into account?")?

Drill C

1. מבחינה כספית זה אולי משתלם, אבל מבחינה חינוכית בודאי שלא.

2. זה בודאי משתלם מבחינה כספית, אבל מבחינה חינוכית אולי לא כל כך.

3. אין לי ספק שזה כדאי מבחינה כספית טהורה, אבל אני מסופק אם זה משתלם מבחינה חינוכית.

4. לי אין ספק שזה כדאי מאוד מכל הבחינות.

5. לי נדמה לעומת זאת שזה לא כדאי מאף בחינה.

Drill D

1. הייתי רוצה שבאמצע הכרטיס יהיה השם שלי, ומתחתיו הכתובת.

2. הייתי מעוניין שבאמצע תהיה הכתובת, ומעליה השם.

3. הייתי מציע שהכתובת תהיה במקום הזה, ומתחתיה מספר הטלפון.

4. הייתי מעדיף שהשם והכתובת יהיו כתובים באותן האותיות.

5. הייתי מיעץ לך לא להדפיס את שניהם באותן האותיות.

Drill E

1. אקח את זה בחשבון, וכשאסע, אבוא לבקר אותך.

2. קח בחשבון שאבוא לבקר אותך אם אני אסע.

3. כשאסע הייתי רוצה לבוא לבקר אותך; האם זה בא בחשבון?

4. I will go, but it's out of the question to come to visit you.

5. It may be that I'll go, but coming to visit you is out of the question.

---

4. אני באמת אסע, אבל לא בא בחשבון שאבוא לבקר אותך.

5. שאסע - זה עוד יכול להיות; אבל שאבוא לבקר אותך - זה לא בא בחשבון.

Lesson 14

TEST

Test on Unit 2

See instructions for this section in Lesson 7, page 85.

Unit 3

Lessons 15-21

A: Excuse me, I'd like to cash this check. I got a check from the U.S.A. for $100. Can I cash it here?

B: Yes, with pleasure. But you can't get the money right away; we have to send the check away for cashing, and you'll get the money within three weeks.

A: That's a very long time. Can't it be speeded up?

B: It can be done by telegram, but it'll cost you more, of course.

A: How much do you . . . What is your exchange rate?

B: Our exchange rate for Israeli citizens is one pound, eighty for every dollar. Eighty agorót, of course.*

---

* The clerk is reminding the customer of the new 1/100th of a pound unit introduced in 1960, and called /agorá/; it replaces the older system of the official subdivision of the pound in 1,000 mils, /mílim/ and the unofficial division into 100 piasters, /grŭs/.

Lesson 15

FOREIGN EXCHANGE

---

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

א: סליחה, אני רוצה לפרוס את הצ'ק הזה.
קיבלתי צ'ק מארצות הברית על סכום של מאה
דולר. אני יכול לפרוס את זה אצלכם?

ב: כן, בחפץ לב. אבל אינך יכול לקבל מיד את
הכסף. יש צורך לשלוח את הצ'ק לגביה,
ותוך שלושה שבועות תקבל את הכסף.

א: זה.הרבה מאוד זמן. אי-אפשר להחיש את זה?

ב: אפשר לבצע זאת ע"י מברק, אבל זה יעלה לך
יותר כסף, כמובן.

א: כמה אתם... מה הוא שער החליפין שלכם?

ב: שער החליפין שלנו לאזרחי ישראל הוא לירה
ושמונים על כל דולר. שמונים אגורות
כמובן.

A: Yes, I'll tell you, I was abroad for some time, on šlixút.* That's why I'm not so well-versed [in these matters]. So you say one pound, eighty for every dollar?

B: Yes.

A: That means I'll get 1,800 pounds?

B: How much is the check for?

A: $ 100.

B: $ 100 is 180 pounds.

A: Aha, 180 pounds. Pardon me.

B: That's all right, anyone may make a mistake.

A: Yes, "a mistake always turns up." All right, then I'll wait three weeks, but I'd be grateful to you if you could hurry it.

B: All right. Please sign this form.

A: Certainly.

B: Thank you. I'll see you again in three weeks.

A: Goodbye.

---

* This term, meaning "mission," refers to the (very frequent) practice of sending persons abroad as representatives of official or semi-official bodies.

א: כן, אני אגיד לך, אני הייתי קצת בחוץ לארץ, בשליחות, ולכן אני לא כל כך בקיא. אז אתה אומר שלירה שמונים עבור כל דולר?

ב: כן.

א: זאת אומרת שאני אקבל אלף שמונה מאות לירות?

ב: כמה אתה קיבלת על הצ'ק?

א: מאה דולר.

ב: מאה דולר זה מאה שמונים לירות.

א: אהה, מאה שמונים לירות. תסלח לי.

ב: אין דבר. כל אחד עשוי לעשות טעות.

א: כן. טעות לעולם חוזרת. טוב, אז אני אחכה באמת שלושה שבועות. אני אודה לך אם תחיש את זה.

ב: בסדר. תחתם בבקשה פה על הטופס הזה.

א: בבקשה.

ב: תודה רבה. להתראות בעוד שלושה שבועות.

א: להתראות.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

א: ---אני יכול לפרוס את זה אצלכם?
---קיבלתי צ׳ק מארצות הברית על
סכום של מאה דולר. אני יכול
לפרוס את זה אצלכם?
● סליחה, אני רוצה לפרוס את הצ׳ק הזה.
קיבלתי צ׳ק מארצות הברית על סכום של מאה
דולר. אני יכול לפרוס את זה אצלכם?

ב: ---ותוך שלושה שבועות תקבל את הכסף.
---יש צורך לשלוח את הצ׳ק לגביה,
ותוך שלושה שבועות תקבל את
הכסף.
---אבל אינך יכול לקבל מיד את הכסף.
יש צורך לשלוח את הצ׳ק לגביה,
ותוך שלושה שבועות תקבל את
הכסף.
● כן, בחפץ לב. אבל אינך יכול לקבל מיד
את הכסף. יש צורך לשלוח את הצ׳ק לגביה,
ותוך שלושה שבועות תקבל את הכסף.

א: ---אי-אפשר להחיש את זה?
● זה הרבה מאוד זמן. אי-אפשר להחיש את זה?

ב: ---אבל זה יעלה לך יותר כסף, כמובן.
● אפשר לבצע זאת ע"י מברק, אבל זה יעלה לך
יותר כסף, כמובן.

א: ● מה הוא שער החליפין שלכם?

ב:
——שמונים אגורות כמובן.
——הוא לירה ושמונים על כל דולר.
שמונים אגורות כמובן.
● שער החליפין שלנו לאזרחי ישראל הוא לירה ושמונים על כל דולר. שמונים אגורות כמובן.

א:
——אז אתה אומר שלירה שמונים עבור כל דולר?
——בשליחות, ולכן אני לא כל כך בקיא. אז אתה אומר שלירה שמונים עבור כל דולר?
● כן, אני אגיד לך, אני הייתי קצת בחוץ לארץ, בשליחות, ולכן אני לא כל כך בקיא. אז אתה אומר שלירה שמונים עבור כל דולר?

ב: ● כן.

א: ● זאת אומרת שאני אקבל אלף שמונה מאות לירות?

ב: ● כמה אתה קיבלת על הצ׳ק?

א: ● מאה דולר.

ב: ● מאה דולר זה מאה שמונים לירות.

א: ● אהה, מאה שמונים לירות. תסלח לי.

ב: ● אין דבר. כל אחד עשוי לעשות טעות.

א: ——אני אודה לך אם תחיש את זה.
——טוב, אז אני אחכה באמת שלושה
שבועות. אני אודה לך אם תחיש
את זה.
● כן. טעות לעולם חוזרת. טוב, אז אני
אחכה באמת שלושה שבועות. אני אודה לך
אם תחיש את זה.

ב: ● בסדר. תחתום בבקשה פה על הטופס הזה.

א: ● בבקשה.

ב: ● תודה רבה. להתראות בעוד שלושה שבועות.

א: ● להתראות.

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

א: סליחה, אני רוצה לפרוס את הצ'ק הזה.
קיבלתי צ'ק מארצות הברית על סכום של מאה
דולר. אני יכול לפרוס את זה אצלכם?

ב: • • •

א: זה הרבה מאוד זמן. אי-אפשר להחיש את זה?

ב: • • •

א: מה הוא שער החליפין שלכם?

ב: • • •

א: כן, אני אגיד לך, אני הייתי קצת בחוץ
לארץ, בשליחות, ולכן אני לא כל כך בקיא.
אז אתה אומר שלירה שמונים עבור כל דולר?

ב: • • •

א: זאת אומרת שאני אקבל אלף שמונה מאות לירות?

ב: * * *

א: מאה דולר.

ב: * * *

א: אהה, מאה שמונים לירות. תסלח לי.

ב: * * *

א: כן. טעות לעולם חוזרת. טוב, אז אני אחכה
באמת שלושה שבועות. אני אודה לך אם תחיש
את זה.

ב: * * *

א: בבקשה.

ב: * * *

א: להתראות.

א: * * *

ב: כן, בחפץ לב. אבל אינך יכול לקבל מיד את

הכסף. יש צורך לשלוח את הצ'ק לגביה, ותוך
שלושה שבועות תקבל את הכסף.

א: * * *

ב: אפשר לבצע זאת ע"י מברק, אבל זה יעלה לך
יותר כסף, כמובן.

א: * * *

ב: שער החליפין שלנו לאזרחי ישראל הוא לירה
ושמונים על כל דולר. שמונים אגורות
כמובן.

א: * * *

ב: כן.

א: * * *

ב: כמה אתה קיבלת על הצ'ק?

א: * * *

ב: מאה דולר זה מאה שמונים לירות.

א: * * *

ב: אין דבר. כל אחד עשוי לעשות טעות.

א: * * *

ב: בסדר. תחתום בבקשה פה על הטופס הזה.

א: * * *

ב: תודה רבה. להתראות בעוד שלושה שבועות.

א: * * *

438

She: Excuse me, sir. Could you tell me how to get to the Ha-Bíma building?*

He: It's a little complicated, but I'll try to explain. Do you see that white house there, at the end of the street?

She: On the left?

He: No, the one on the right, with the green entrance.

She: Oh, yes.

He: Now that's Pinsker Street. You go on Pinsker Street until you reach Bugračóv. On Bugračóv Street, you turn right.

She: Just a minute. I go on Pinsker Street up to Bugračóv Street and then I turn right?

He: Yes. You pass . . .

---

* The Israeli National Theatre, one of the central buildings of Tel Aviv.

Lesson 16

DIRECTIONS

---

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

היא: תסלח לי אדוני, אולי אתה יכול לומר לי
איך מגיעים לבנין בית הבימה?

הוא: זה קצת מסובך, אבל אני אנסה להסביר לך.
את רואה את הבית הלבן שם בסוף הרחוב?

היא: זה שמצד שמאל?

הוא: לא, זה שמצד ימין עם הכניסה הירוקה.

היא: אה, כן, כן.

הוא: אז זה רחוב פינסקר. את הולכת ברחוב
פינסקר עד שאת מגיעה לרחוב בוגרצ'וב.
ברחוב בוגרצ'וב את פונה ימינה.

היא: רגע, רגע, רגע אחד. אני הולכת ברחוב
פינסקר עד רחוב בוגרצ'וב ואחר כך אני
פונה ימינה?

הוא: כן. ימינה. את עוברת על יד...

She: On Bugračóv, do I turn right?

He: Yes. There's a place there where they sell faláfel, called "Ha-meyoáš" ("The Despairing One"). You pass that, and then you turn right. And then you go on bearing right until you get to the square. I don't know what's it called, but it's a round square with trees on it, and then you go on along Ben-Ciyón Boulevard. It's also a boulevard.

She: Just a minute. I'll repeat. I go to Bugračóv Street. On Pinsker Street and then turn into Bugračóv, then to "Ha-Meyoáš", then go on . . .

He: No, no, no, no. You pass - the "Meyoáš" is on Pinsker Street - you pass that and turn right after you pass it. They sell corn there, around there.

She: Where, at "Ha-Meyoáš" they sell corn?

He: No, no, near there, on the corner of Pinsker and Bugračóv.

She: Ah, I see. And then I reach Ben-Ciyón Boulevard?

He: Yes. Now Ben-Ciyón Boulevard you know. Do you?

She: Yes.

He: So, then, there, you cross King George Street and you continue on until you reach . . . You'll see it from a distance. It's a climb, like. And there you'll see the Ha-Bíma building from a distance.

היא: בבוגרצ'וב אני פונה ימינה?

הוא: כן. שם יש מקום שמוכרים פלאפל שנקרא "המיואש". אז את עוברת את "המיואש", ואחרי "המיואש" את פונה ימינה. ואת הולכת ימינה, ימינה, עד שאת מגיעה לכיכר - אני לא יודע איך קוראים לכיכר, אבל זו כיכר כזו עגולה עם עצים - ואת ממשיכה ועולה לרחוב שדרות בן-ציון. זו גם כן שדרה.

היא: רגע אחד. אז אני אחזור. אני הולכת לרחוב בוגרצ'וב, - לרחוב פינסקר, ואחר כך פונה ברחוב בוגרצ'וב, ואחר כך הולכת ל"מיואש", ואחר כך ממשיכה...

הוא: לא, לא, לא, לא. את עוברת -- ברחוב פינסקר זה ה"מיואש". את עוברת את "המיואש" ופונה ימינה אחרי שאת עוברת את "המיואש". שם מוכרים תירס, בסביבה.

היא: איפה, אצל "המיואש" מוכרים תירס?

הוא: לא, לא. על-יד "המיואש", בפינה של פינסקר ובוגרצ'וב.

היא: אהה, בסדר, ואחר כך אני מגיעה לשדרות בן-ציון?

הוא: כן. אז על שדרות בן-ציון - את מכירה את שדרות בן-ציון?

היא: כן, כן.

הוא: אז שם את חוצה את רחוב קינג ג'ורג', ואת ממשיכה הלאה עד שאת מגיעה - את רואה, את תראי מרחוק, זו עליה כזו. ושמה תראי את בית הבימה כבר מרחוק.

She: And how will I know it's the Ha-Bíma?

He: You never saw the Ha-Bíma building? It's a big house, like, with a few columns in front. It's clear to anybody. As soon as you go up on the Boulevard, you'll see it. It's a big house, like, and it says on it, "Ha-Bíma." There's a kiosk there . . . in front of the Ha-Bíma there's a kiosk where they sell cigarettes and soda.*

---

* The term /gazóz/ refers to any carbonated and flavored drink; plain soda or Seltzer is called /sóda/.

היא: ואיך אני אדע שזה בית הבימה?

הוא: אף פעם לא ראית את בית הבימה? זה בית
כזה גדול, עם כמה עמודים מלפנים. אה -
זה ברור לכל אחד, ברגע שתעלי בשדרה, אז
תראי את בית הבימה. זה בית כזה גדול
וכתוב על זה "הבימה". שם יש קיוסק.
מול בית הבימה יש קיוסק שמוכרים
סיגריות וגזוז.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

היא: ——איך מגיעים לבנין בית הבימה?
——אולי אתה יכול לומר לי איך
מגיעים לבנין בית הבימה?
● תסלח לי אדוני, אולי אתה יכול לומר לי
איך מגיעים לבנין בית הבימה?

הוא: ——את רואה את הבית הלבן שם בסוף
הרחוב?
——אבל אני אנסה להסביר לך. את
רואה את הבית הלבן שם בסוף
הרחוב?
● זה קצת מסובך, אבל אני אנסה להסביר לך.
את רואה את הבית הלבן שם בסוף הרחוב?

היא: ● זה שמצד שמאל?

הוא: ● לא, זה שמצד ימין עם הכניסה הירוקה.

היא: ● אה, כן, כן.

הוא: ——ברחוב בוגרצ'וב את פונה ימינה.
——עד שאת מגיעה לרחוב בוגרצ'וב.
ברחוב בוגרצ'וב את פונה
ימינה.
——את הולכת ברחוב פינסקר עד שאת
מגיעה לרחוב בוגרצ'וב.
ברחוב בוגרצ'וב את פונה
ימינה.
● אז זה רחוב פינסקר. את הולכת ברחוב
פינסקר עד שאת מגיעה לרחוב בוגרצ'וב.
ברחוב בוגרצ'וב את פונה ימינה.

היא: ——עד רחוב בוגרצ'וב ואחר כך אני
פונה ימינה?
——אני הולכת ברחוב פינסקר עד
רחוב בוגרצ'וב ואחר כך אני
פונה ימינה?
● רגע, רגע, רגע אחד. אני הולכת ברחוב
פינסקר עד רחוב בוגרצ'וב ואחר כך אני
פונה ימינה?

הוא: ● כן. ימינה.

היא: ● בבוגרצ'וב אני פונה ימינה?

הוא: ——ואת ממשיכה ועולה לשדרות בן-ציון.
——אבל זו כיכר כזו עגולה עם
עצים ואת ממשיכה ועולה
לשדרות בן-ציון.
——אני לא יודע איך קוראים לכיכר,
אבל זו כיכר כזו עגולה עם
עצים ואת ממשיכה ועולה
לשדרות בן-ציון.
——ואת הולכת ימינה, ימינה, עד
שאת מגיעה לכיכר - אני לא
יודע איך קוראים לכיכר, אבל
זו כיכר כזו עגולה עם עצים
ואת ממשיכה ועולה לשדרות
בן-ציון.
——ואחרי "המיואש" את פונה ימינה.
ואת הולכת ימינה, ימינה, עד
שאת מגיעה לכיכר - אני לא
יודע איך קוראים לכיכר, אבל
זו כיכר כזו עגולה עם עצים
ואת ממשיכה ועולה לשדרות
בן-ציון.
——אז את עוברת את "המיואש",
ואחרי "המיואש" את פונה
ימינה. ואת הולכת ימינה,
ימינה, עד שאת מגיעה לכיכר -
אני לא יודע איך קוראים
לכיכר, אבל זו כיכר כזו
עגולה עם עצים ואת ממשיכה
ועולה לשדרות בן-ציון.
● כן. שם יש מקום שמוכרים פלאפל שנקרא
"המיואש". אז את עוברת את "המיואש",
ואחרי "המיואש" את פונה ימינה. ואת
הולכת ימינה, ימינה, עד שאת מגיעה
לכיכר - אני לא יודע איך קוראים לכיכר,
אבל זו כיכר כזו עגולה עם עצים - ואת
ממשיכה ועולה לשדרות בן-ציון.

היא: ——ואחר כך הולכת ל"מיואש".
——ואחר כך פונה ברחוב בוגרצ'וב,

ואחר כך הולכת ל"מיואש".
——אני הולכת לרחוב פינסקר, ואחר
כך פונה ברחוב בוגרצ'וב,
ואחר כך הולכת ל"מיואש".
● רגע אחד. אז אני אחזור. אני הולכת
לרחוב פינסקר, ואחר כך פונה ברחוב
בוגרצ'וב, ואחר כך הולכת ל"מיואש".

הוא: ——שם מוכרים תירס, בסביבה.
——אחרי שאת עוברת את "המיואש".
שם מוכרים תירס, בסביבה.
——את עוברת את "המיואש" ופונה
ימינה אחרי שאת עוברת את
"המיואש". שם מוכרים תירס,
בסביבה.
● לא, לא, לא, לא. ברחוב פינסקר זה
"המיואש". את עוברת את "המיואש" ופונה
ימינה אחרי שאת עוברת את "המיואש". שם
מוכרים תירס, בסביבה.

היא: ● איפה, אצל "המיואש" מוכרים תירס?

הוא: ——בפינה של פינסקר ובוגרצ'וב.
● לא, לא. על-יד "המיואש", בפינה של
פינסקר ובוגרצ'וב.

היא: ——אני מגיעה לשדרות בן-ציון?
● אהה, בסדר, ואחר כך אני מגיעה לשדרות
בן-ציון?

הוא: ——את מכירה את שדרות בן-ציון?

● כן. אז על שדרות בן-ציון - את מכירה
את שדרות בן-ציון?

היא: ● כן, כן.

הוא: ——ואת ממשיכה הלאה עד שאת מגיעה.
——את רחוב קינג ג'ורג', ואת
ממשיכה הלאה עד שאת מגיעה.
● אז שם את חוצה את רחוב קינג ג'ורג',
ואת ממשיכה הלאה עד שאת מגיעה.
——ושמה תראי את בית הבימה כבר
מרחוק.
● את תראי מרחוק, זו עליה כזו. ושמה
תראי את בית הבימה כבר מרחוק.

היא: ● ואיך אני ארע שזה בית הבימה?

הוא: ——עם כמה עמודים מלפנים.
——זה בית כזה גדול, עם כמה
עמודים מלפנים.
● אף פעם לא ראית את בית הבימה? זה בית
כזה גדול, עם כמה עמודים מלפנים.
——אז תראי את בית הבימה.
——ברגע שתעלי בשדרה, אז תראי את
בית הבימה.
● אה - זה ברור לכל אחד, ברגע שתעלי
בשדרה, אז תראי את בית הבימה.
——מול בית הבימה יש קיוסק
שמוכרים סיגריות וגזוז.
——וכתוב על זה "הבימה". שם יש
קיוסק. מול בית הבימה יש
קיוסק שמוכרים סיגריות
וגזוז.

- זה בית כזה גדול וכתוב על זה "הבימה".
שם יש קיוסק. מול בית הבימה יש קיוסק
שמוכרים סיגריות וגזוז.

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. *Dialogue for Participation*

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

היא: תסלח לי אדוני, אולי אתה יכול לומר לי
איך מגיעים לבנין בית חבימה?

הוא: * * *

היא: זה שמצד שמאל?

הוא: * * *

היא: אה, כן, כן.

הוא: * * *

היא: רגע, רגע, רגע אחד. אני הולכת ברחוב פינסקר עד רחוב בוגרצ'וב ואחר כך אני פונה ימינה?

הוא: * * *

היא: בבוגרצ'וב אני פונה ימינה?

הוא: * * *

היא: רגע אחד. אז אני אחזור. אני הולכת לרחוב פינסקר, ואחר כך פונה ברחוב בוגרצ'וב, ואחר כך הולכת ל"מיואש".

רוא: * * *

היא: איפה, אצל "המיואש" מוכרים תירס?

הוא: * * *

היא: אהה, בסדר, ואחר כך אני מגיעה לשדרות בן-ציון?

הוא: * * *

היא: כן, כן.

הוא: * * *

היא: ואיך אני אדע שזה בית הבימה?

הוא: * * *

היא: * * *

הוא: זה קצת מסובך, אבל אני אנסה להסביר לך.
את רואה את הבית הלבן שם בסוף הרחוב?

היא: * * *

הוא: לא, זה שמצד ימין עם הכניסה הירוקה.

היא: * * *

הוא: אז זה רחוב פינסקר. את הולכת ברחוב
פינסקר עד שאת מגיעה לרחוב בוגרצ׳וב.
ברחוב בוגרצ׳וב את פונה ימינה.

היא: * * *

הוא: כן. ימינה.

451

היא: * * *

הוא: כן. שם יש מקום שמוכרים פלאפל שנקרא "המיואש". אז את עוברת את "המיואש", ואחרי "המיואש" את פונה ימינה. ואת הולכת ימינה, ימינה, עד שאת מגיעה לכיכר - אני לא יודע איך קוראים לכיכר, אבל זו כיכר כזו עגולה עם עצים - ואת ממשיכה ועולה לשדרות בן-ציון.

היא: * * *

הוא: לא, לא, לא, לא. ברחוב פינסקר זה "המיואש". את עוברת את "המיואש" ופונה ימינה אחרי שאת עוברת את "המיואש". שם מוכרים תירס, בסביבה.

היא: * * *

הוא: לא, לא. על-יד "המיואש", בפינה של פינסקר ובוגרצ'וב.

היא: * * *

הוא: כן. אז על שדרות בן-ציון - את מכירה את שדרות בן-ציון?

היא: * * *

הוא: אז שם את חוצה את רחוב קינג ג'ורג', ואת ממשיכה הלאה עד שאת מגיעה. את תראי מרחוק, זו עליה כזו. ושמה תראי את בית הבימה כבר מרחוק.

היא: * * *

הוא: אף פעם לא ראית את בית הבימה? זה בית כזה גדול, עם כמה עמודים מלפנים. אה - זה ברור לכל אחד, ברגע שתעלי בשדרה, אז תראי את בית הבימה. זה בית כזה גדול וכתוב על זה "הבימה". שם יש קיוסק. מול בית הבימה יש קיוסק שמוכרים סיגריות וגזוז.

A: What can I do for you this time?

B: I thought I'd come in to see you. You have a very fine office.

A: I'd like to suggest I take this opportunity to tell you a little about the activities of the bank and about the different departments.

B: Oh, I'd be very pleased, Mr. Harári, very pleased.

A: All right, I think we might as well start right away. Well, the simplest department, and the one that's most commonly used by most of our customers, is the checking department. A person who gets his salary generally comes to the bank and deposits the money, and the bank opens an account for him, and immediately gives him a check book.

B: How many employees do you have here?

A: This is a relatively large branch. We have about three hundred employees.

Lesson 17

A VISIT TO THE BANK

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

א: במה אפשר לעזור לך הפעם?

ב: חשבתי להכנס ולראות אותך. יש לך משרד יפה מאוד.

א: בהזדמנות זו הייתי מציע שאסביר לך קצת על פעולות הבנק ועל המחלקות השונות.

ב: או, אני אשמח מאוד, מר הררי, אני אשמח.

א: טוב, אז אני חושב שכדאי להתחיל מיד. ובכן, המחלקה הפשוטה ביותר והמקובלת על רוב הלקוחות שלנו היא מחלקת הצ'קים. אדם שמקבל את משכורתו בדרך כלל בא אל הבנק ומפקיד את הכסף, והבנק פותח לו חשבון, ומיד נותן לו פינקס צ'קים.

ב: כמה פקידים אתם מעסיקים פה?

א: זהו סניף גדול יחסית. יש לנו בערך שלוש מאות פקידים.

B: Oh, that's a whole lot, a whole lot. Well, I'm sorry I have to run, Mr. Harári. I hope you'll come in [some day], and I'll show you our building.

A: Yes, of course. I've been planning on it for some time, and I'll do it as soon as I can.

B. Goodbye, and regards to Mrs. Harári.

A: Thank you. Regards home.

B: Thanks.

ב: זה הרבה מאוד, הרבה מאוד. נו, אני מצטער
שאני צריך לרוץ מר הררי, אני מקוה שתיכנס
ואני אראה לך את הבנין שלנו.

א: כן, בודאי, אני כבר מזמן תיכננתי את זה
ואני אבצע את זה במהירות האפשרית.

ב: שלום לך, דרישת שלום לגברת הררי.

א: תודה רבה. דרישת שלום בבית.

ב: תודה.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

א: ● במה אפשר לעזור לך הפעם?

ב: ---יש לך משרד יפה מאוד.
● חשבתי להכנס ולראות אותך. יש לך משרד
יפה מאוד.

א: ---ועל המחלקות השונות.
---שאסביר לך קצת על פעולות הבנק
ועל המחלקות השונות.
● בהזדמנות זו הייתי מציע שאסביר לך קצת
על פעולות הבנק ועל המחלקות השונות.

ב: • או, אני אשמח מאוד, מר הררי, אני אשמח.

א: ——שלנו היא מחלקת הצ׳קים.
——והמקובלת על רוב הלקוחות שלנו
היא מחלקת הצ׳קים.
——ובכן, המחלקה הפשוטה ביותר
והמקובלת על רוב הלקוחות שלנו
היא מחלקת הצ׳קים.
• טוב, אז אני חושב שכדאי להתחיל מיד.
ובכן, המחלקה הפשוטה ביותר והמקובלת על
רוב הלקוחות שלנו היא מחלקת הצ׳קים.
——ומיד נותן לו פינקס צ׳קים.
——והבנק פותח לו חשבון, ומיד נותן
לו פינקס צ׳קים.
——בדרך כלל בא אל הבנק ומפקיד את
הכסף, והבנק פותח לו חשבון,
ומיד נותן לו פינקס צ׳קים.
• אדם שמקבל את משכורתו בדרך כלל בא אל
הבנק ומפקיד את הכסף, והבנק פותח לו
חשבון, ומיד נותן לו פינקס צ׳קים.

ב: • כמה פקידים אתם מעסיקים פה?

א: ——יש לנו בערך שלוש מאות פקידים.
• זהו סניף גדול יחסית. יש לנו בערך שלוש
מאות פקידים.

ב: ——ואני אראה לך את הבנין שלנו.
——אני מקוה שתיכנס ואני אראה לך
את הבנין שלנו.
——צריך לרוץ מר הררי, אני מקוה
שתיכנס ואני אראה לך את הבנין
שלנו.
——כן, אני מצטער שאני צריך לרוץ

מר הררי, אני מקוה שתיכנס
ואני אראה לך את הבנין שלנו.
● זה הרבה מאוד, הרבה מאוד. נו, אני
מצטער שאני צריך לרוץ מר הררי, אני מקוה
שתיכנס ואני אראה לך את הבנין שלנו.

א: ——את זה במהירות האפשרית.
——תיכננתי את זה ואני אבצע את זה
במהירות האפשרית.
● כן, בודאי, אני כבר מזמן תיכננתי את זה
ואני אבצע את זה במהירות האפשרית.

ב: ● שלום לך, דרישת שלום לגברת הררי.

א: ● תודה רבה. דרישת שלום בבית.

ב: ● תודה.

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. Dialogue for Listening

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. Dialogue for Participation

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

א: במה אפשר לעזור לך הפעם?

ב: • • •

א: בהזדמנות זו הייתי מציע שאסביר לך קצת על פעולות הבנק ועל המחלקות השונות.

ב: • • •

א: טוב, אז אני חושב שכדאי להתחיל מיד. ובכן, המחלקה הפשוטה ביותר והמקובלת על רוב הלקוחות שלנו היא מחלקת הצ׳קים. אדם שמקבל את משכורתו בדרך כלל בא אל הבנק ומפקיד את הכסף, והבנק פותח לו חשבון, ומיד נותן לו פינקס צ׳קים.

ב: • • •

א: זהו סניף גדול יחסית. יש לנו בערך שלוש מאות פקידים.

ב: * * *

א: כן, בודאי, אני כבר מזמן תיכננתי את זה
ואני אבצע את זה במהירות האפשרית.

ב: * * *

א: תודה רבה. דרישת שלום בבית.

ב: * * *

א: * * *

ב: חשבתי להכנס ולראות אותך. יש לך משרד
יפה מאוד.

א: * * *

ב: או, אני אשמח מאוד, מר הררי, אני אשמח.

א: * * *

ב: כמה פקידים אתם מעסיקים פה?

א: * * *

ב: זה הרבה מאוד, הרבה מאוד. נו, אני מצטער

שאני צריך לרוץ מר הררי, אני מקוה שתיכנס
ואני אראה לך את הבנין שלנו.

א: * * *

ב: שלום לך, דרישת שלום לגברת הררי.

א: * * *

ב: תודה.

He: Did you hear that there was shooting again in the demilitarized zone?

She: Yes, I read about it.

He: It's terrible.

She: How will it all end with them?

He: I really don't know. More wounded, more killed.

She: One wounded and two killed.

He: They complained to the UN, but it doesn't do any good. It's like talking to a blank wall (lit. "it's like [giving] suction cups to a dead man)*. The UN doesn't intervene. Not in the right way. It doesn't intervene.

She: I think we have to give it back to them every time, and that's the best remedy.

---

* The suction cups refer to an old home remedy, which, of course, is of little use to a dead man.

Lesson 18

BORDER INCIDENT

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

גד: שמעת שהיו יריות שוב בשטח המפורז?

אסי: כן, קראתי.

גד: נורא.

אסי: מה יהיה הסוף אתם?

גד: אני באמת לא יודע. זה שוב פצועים,
ושוב הרוגים...

אסי: אחד פצוע ושני הרוגים.

גד: הגישו תלונה לאו"ם, אבל זה לא עוזר.
זה כמו כוסות רוח למת. האו"ם לא מתערב,
בצורה הנכונה, כמו מתווך.

אסי: אני חושבת שאנחנו צריכים להחזיר להם
תמיד. זו התרופה הטובה ביותר.

He: Yes, but . . . I'm also for . . .

She: It always goes on. We shut them up for a few months, and then they wake up again and again shoot on the border. The trouble is that I have a brother sitting there, in one of the kibucím. I'm very worried.

He: Terrible. All right, but there's nothing to worry about. After all they get what's coming to them when we hit back at them. But the problem is much larger. The problem is much larger than the local question. When the Russians and the Americans begin to interfere, and [other] outside factors, it'll be very bad.

She: I think that in the Middle East a third World War will break out.

He: Oh, stop being so pessimistic. That can't be.

She: I think there is a call-up of reserves, so far as I understand.

He: Yes, of course, a call-up . . . We have to turn on the radio. Did you turn on the radio today?

She: But I met a few people who are on their way.

He: What time is it? Nine o'clock. I hope . . . Was the mailman here yet?

She: No.

He: Ah, then he's probably . . . If he hasn't been yet, then my call-up orders won't come today.

גד: כן, אבל -

אסי: היות וזה תמיד נמשך. אנחנו משתיקים אותם לכמה חודשים, אחרי זה הם שוב מתעוררים ושוב פעם יורים בגבול. הצרה היא שלי יש את באחד הקיבוצים שיושב שם הרי אני נורא מודאגת.

גד: נורא. טוב, אבל אין מה לדאוג, אחרי הכל הם מקבלים את שלהם כשאנחנו מחזירים להם. אבל הבעיה היא יותר גדולה, אסי, הבעיה היא הרבה יותר גדולה מאשר הבעיה המקומית. כשיתחילו להתערב הרוסים, והאמריקאים, וגורמי חוץ, יהיה גרוע מאוד.

אסי: אני חושבת שבמזרח התיכון תפרוץ מלחמת עולם שלישית.

גד: אי, תפסיקי להיות פסימיסטית כזו. לא יכול להיות.

אסי: אני חושבת שיש גיוס מילואים עד כמה שאני מבינה.

גד: נו, בטח גיוס - צריך לפתוח את הרדיו. פתחת את הרדיו היום?

אסי: לא. אבל פגשתי כמה אנשים שנוסעים.

גד: מה השעה? השעה תשע. אני מקוה ש - הדוור היה פה כבר?

אסי: לא.

גד: אז בטח אם הוא לא היה אז צו קריאה היום לא יגיע.

She: It will. It can come even at midnight.

He: So, this is how you want to get rid of me.

She: No, they might call me up, too.

He: Let's go (or: we'll go) together.

אסי: כן יגיע. יכול גם להגיע בשתים-עשרה
בלילה.

גד: כך את רוצה להיפטר ממני.

אסי: לא, אבל יכול להיות שגם אותי יקראו.

גד: אה-הה. נלך יחד.

II. *Dialogue for Memorization*

See instructions for this section in Lesson 1, page 9.

גד: ---שוב בשטח המפורז?
● שמעת שהיו יריות שוב בשטח המפורז?

אסי: ● כן, קראתי.

גד: ● נורא.

אסי: ● מה יהיה הסוף אתם?

גד: ---זה שוב פצועים, ושוב הרוגים...
● אני באמת לא יודע. זה שוב פצועים,
ושוב הרוגים...

אסי: ● אחד פצוע ושני הרוגים.

גד: ——זה כמו כוסות רוח למת.
——אבל זה לא עוזר. זה כמו כוסות רוח למת.
● הגישו תלונה לאו"ם, אבל זה לא עוזר. זה כמו כוסות רוח למת.
——כמו מתווך.
● האו"ם לא מתערב, בצורה הנכונה, כמו מתווך.

אסי: ---זו התרופה הטובה ביותר.
---צריכים להחזיר להם תמיד. זו התרופה הטובה ביותר.
● אני חושבת שאנחנו צריכים להחזיר להם תמיד. זו התרופה הטובה ביותר.

גד: ● כן, אבל -

אסי: ——שיושב שם הרי אני נורא מודאגת.
——הצרה היא שלי יש אח באחד הקיבוצים שיושב שם הרי אני נורא מודאגת.

——ושוב פעם יורים בגבול. הצרה היא שלי יש אח באחד הקיבוצים שיושב שם הרי אני נורא מודאגת.
——אחרי זה הם שוב מתעוררים, ושוב פעם יורים בגבול. הצרה היא שלי יש אח באחד הקיבוצים שיושב שם הרי אני נורא מודאגת.

469

---אנחנו משתיקים אותם לכמה
חודשים, אחרי זה הם שוב
מתעוררים, ושוב פעם יורים
בגבול. הצרה היא שלי יש אח
באחד הקיבוצים שיושב שם הרי
אני נורא מודאגת.

● היות וזה תמיד נמשך. אנחנו משתיקים
אותם לכמה חודשים, אחרי זה הם שוב
מתעוררים, ושוב פעם יורים בגבול.
הצרה היא שלי יש אח באחד הקיבוצים
שיושב שם הרי אני נורא מודאגת.

גד: ---אסי, הבעיה היא הרבה יותר
גדולה מאטר הבעיה המקומית.
---אבל הבעיה היא יותר גדולה,
אסי, הבעיה היא הרבה יותר
גדולה מאשר הבעיה המקומית.
---כשאנחנו מחזירים להם. אבל
הבעיה היא יותר גדולה, אסי,
הבעיה היא הרבה יותר גדולה
מאשר הבעיה המקומית.
---אחרי הכל הם מקבלים את שלהם
כשאנחנו מחזירים להם. אבל
הבעיה היא יותר גדולה, אסי,
הבעיה היא הרבה יותר גדולה
מאשר הבעיה המקומית.

● נורא. טוב, אבל אין מה לדאוג, אחרי
הכל הם מקבלים את שלהם כשאנחנו
מחזירים להם. אבל הבעיה היא יותר
גדולה, אסי הבעיה היא הרבה יותר
גדולה מאשר הבעיה המקומית.

---יהיה ברוע מאוד.
---הרוסים, והאמריקאים, וגורמי
חוץ, יהיה ברוע מאוד.

● כשיתחילו להתערב הרוסים, והאמריקאים,
וגורמי חוץ, יהיה ברוע מאוד.

אסי: ---תפרוץ מלחמת עולם שלישית.
● אני חושבת שבמזרח התיכון תפרוץ מלחמת עולם שלישית.

גד: ---לא יכול להיות.
● אי, תפסיקי להיות פסימיססית כזו. לא יכול להיות.

אסי: ---עד כמה שאני מבינה.
● אני חושבת שיש גיוס מילואים עד כמה שאני מבינה.

גד: ---פתחת את הרדיו היום?
● צריך לפתוח את הרדיו. פתחת את הרדיו היום?

אסי: ● לא. אבל פגשתי כמה אנשים שנוסעים.

גד: ---אני מקוה ש - הדוור היה פה כבר?
● מה השעה? השעה תשע. אני מקוה ש - הדוור היה פה כבר?

אסי: ● לא.

גד: ---אז צו קריאה היום לא יגיע.
● אם הוא לא היה אז צו קריאה היום לא יגיע.

אסי: ---בשתים-עשרה בלילה.
● כן יגיע. יכול גם להגיע בשתים-עשרה בלילה.

גד: ● כך את רוצה להיפטר ממני.

אסי: ---שגם אותי יקראו.
● לא, אבל יכול להיות שגם אותי יקראו.

גד: ● אה-הה. נלך יחד.

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. *Dialogue for Participation*

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

גד: שמעת שהיו יריות שוב בשטח המפורז?

אסי: * * *

גד: נורא.

אסי: * * *

גד: אני באמת לא יודע. זה שוב פצועים,
ושוב הרוגים...

אסי: * * *

גד: הגישו תלונר לאו"ם, אבל זה.לא עוזר.
זה כמו כוסות רוח למת. האו"ם לא מתערב,
בצורה הנכונה, כמו מתווך.

אסי: * * *

גד: כן, אבל -

אסי: * * *

גד: נורא. אבל אין מה לדאוג, אחרי הכל
הם מקבלים את שלהם כשאנחנו מחזירים

להם. אבל הבעיה היא יותר גדולה, אסי,
הבעיה היא הרבה יותר גדולה מאשר הבעיה
המקומית. כשיתחילו להתערב הרוסים,
והאמריקאים, וגורמי חוץ, יהיה גרוע
מאוד.

אסי: * * *

גד: אי, תפסיקי להיות פסימיסטית כזו. לא
יכול להיות.

אסי: * * *

גד: צריך לפתוח את הרדיו. פתחת את הרדיו
היום?

אסי: * * *

גד: מה השעה? השעה תשע. אני מקוה ש -
הדוור היה פה כבר?

אסי: * * *

גד: אם הוא לא היה אז צו קריאה היום לא
יגיע.

אסי: * * *

גד: כך את רוצה להיפטר ממני.

אסי: * * *

גד: אה-הה. נלך יחד.

גד: * * *

אסי: כן, קראתי.

גד: * * *

אסי: מה יהיה הסוף אתם?

גד: * * *

אסי: אחד פצוע ושני הרוגים.

גד: * * *

אסי: אני חושבת שאנחנו צריכים להחזיר להם
תמיד. זו התרופה הטובה ביותר.

גד: * * *

אסי: היות וזה תמיד נמשך. אנחנו משתיקים
אותם לכמה חודשים, אחרי זה הם שוב
מתעוררים, ושוב פעם יורים בגבול. הצרה
היא שלי יש אח באחד הקיבוצים שיושב שם
הרי אני נורא מודאגת.

גד: * * *

אסי: אני חושבת שבמזרח התיכון תפרוץ מלחמת עולם שלישית.

גד: * * *

אסי: אני חושבת שיש גיוס מילואים עד כמה שאני מבינה.

גד: * * *

אסי: לא. אבל פגשתי כמה אנשים שנוסעים.

גד: * * *

אסי: לא.

גד: * * *

אסי: כן יגיע. יכול גם להגיע בשתים-עשרה בלילה.

גד: * * *

אסי: לא, אבל יכול להיות שגם אותי יקראו.

גד: * * *

A: Hello, Šmaryáhu. I have a question to ask you. It's a good thing I ran into you. I'm about to buy a car, and I know you're a mechanic from 'way back. What would you advise? What kind should I buy?

B: To tell you the truth, I'm not a mechanic from 'way back, but I do have a car, and I also had a motorcycle once, so I think I can give you some advice.

A: I'll tell you. I do a lot of traveling now between Jerusalem and Tel Aviv. And I'm sure that going by Eged [bus service] is pretty convenient, but it makes me waste (lit. "robs me of") time within Tel Aviv.

B: I see. You have a lot of things to take care of in the city?

A: Sure.

B: I think it's a very good idea to buy a car, but why not buy a motorcycle?

Lesson 19

BUYING A CAR

---

1. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 3.

א: שמריהו, שלום. יש לי שאלה אליך. באמת
סוב שפגשתי אותך. אני עומד לקנות מכונית.
ואני יודע שאתה מכונאי מאז ומתמיד. מה
היית מיעץ, איזה כדאי יהיה לקנות?

ב: למען האמת, אינני מכונאי מאז ומתמיד, אבל
יש לי מכונית, והיה לי גם אופנוע בעבר,
כך שאני חושב שאוכל ליעץ לך.

א: אני אגיד לך, אני עכשיו נוסע הרבה בין
ירושלים לתל-אביב, ואמנם באגד די נוח,
אבל זה גוזל לי זמן בתוך תל-אביב.

ב: אהה אני מבין. יש לך הרבה ענינים לסדר
בתוך העיר.

א: בודאי.

ב: כן, אני חושב שזה רעיון סוב מאוד לקנות
מכונית, אבל מדוע לא תקנה אופנוע?

A: I'll tell you, I did think of a motorcycle, Šmaryáhu, but my wife is against it. She says, if you're going to invest money, and you know the company will cover it so then [get] a family car. So I thought maybe it would be worth it to invest money in that, some of it our own, some of it the company's. What advice would you give me; what's a good car? What's your opinion of the Dauphine?

B: That's a very convenient car. Small, and no parking problems.

A: As a car owner, do you think the idea of having the motor in the back is good?

B: I don't see that it makes any difference.

א: אני אגיד לך. חשבתי על אופנוע, שמריהו,
אבל אשתי מתנגדת. היא אומרת אם כבר
להשקיע כסף, ואתה יודע שהחברה תכסה את
זה, אז זה כבר מכונית משפחתית. חשבתי
אולי כדאי להשקיע כסף בזה, חלק משלנו,
חלק מהחברה. מה היית מיעץ? איזה מכונו
היא סובה? מה אתה אומר על הדופין?

ב: היא מכונה מאוד נוחה. קטנה, ואין שום
בעיות של חניה.

א: בתור אדם שהיתה לו מכונית, אתה חושב
שהרעיון של מנוע מאחור הוא טוב?

ב: אני לא מוצא שום הבדל בזה.

Dialogue for Memorization

See instructions for this section in Lesson 1, age 9.

א: ---באמת סוב שפגשתי אותך.
---יש לי שאלה אליך. באמת טוב
שפגשתי אותך.
● שמריהו, שלום. יש לי שאלה אליך. באמת
סוב שפגשתי אותך.
---איזה כדאי יהיה לקנות?
---מה היית מיעץ, איזה כדאי יהיה
לקנות?
---ואני יודע שאוזה מכונאי מאז ומת
מה היית מיעץ, איזה כדאי יהי
לקנות?

● אני עומד לקנות מכונית. ואני יודע שאתה
מכונאי מאז ומתמיד. מה היית מיעץ, איזו
כדאי יהיה לקנות?

ב: —כך שאני חושב שאוכל ליעץ לך.
—והיה לי גם אופנוע בעבר, כך שאו
חושב שאוכל ליעץ לך.
—אבל יש לי מכונית, והיה לי גם
אופנוע בעבר, כך שאני חושב
שאוכל ליעץ לך.
● למען האמת, אינני מכונאי מאז ומתמיד,
אבל יש לי מכונית, והיה לי גם אופנוע
בעבר, כך שאני חושב שאוכל ליעץ לך.

א: —אבל זה גוזל לי זמן בתוך תל-אב
—ואמנם באגד די נוח, אבל זה גוז
לי זמן בתוך תל-אביב.
—אני עכשיו נוסע הרבה בין ירושל
לתל-אביב, ואמנם באגד די נוח
אבל זה גוזל לי זמן בתוך תל-
אביב.
● אני אגיד לך, אני עכשיו נוסע הרבה בין
ירושלים לתל-אביב, ואמנם באגד די נוח,
אבל זה גוזל לי זמן בתוך תל-אביב.

ב: —יש לך הרבה ענינים לסדר בתוך
העיר.
● אהה אני מבין. יש לך הרבה ענינים לסדר
בתוך העיר.

א: ● בודאי.

ב: —אבל מדוע לא תקנה אופנוע?
—לקנות מכונית, אבל מדוע לא תקו
אופנוע?

- כן, אני חושב שזה רעיון טוב מאוד לקנות מכונית, אבל מדוע לא תקנה אופנוע?

א: ---חשבתי על אופנוע, שמריהו, אבל אשתי מתנגדת.

- אני אגיד לך. חשבתי על אופנוע, שמריהו, אבל אשתי מתנגדת.

---אז זה כבר מכונית משפחתית.

---ואתה יודע שהחברה תכסה את זה, אז זה כבר מכונית משפחתית.

- היא אומרת אם כבר להשקיע כסף, ואתה יודע שהחברה תכסה את זה, אז זה כבר מכונית משפחתית.

---חלק משלנו, חלק מהחברה.

- חשבתי אולי כדאי להשקיע כסף בזה, חלק משלנו, חלק מהחברה.

---מה אתה אומר על הדופין?

---איזה מכונה היא טובה? מה אתה אומר על הדופין?

- מה הית מיעץ? איזה מכונה היא טובה? מה אתה אומר על הדופין?

ב: ---קטנה, ואין שום בעיות של חניה.

- היא מכונה מאוד נוחה. קטנה, ואין שום בעיות של חניה.

א: ---אתה חושב שהרעיון של מנוע מאחור הוא טוב?

- בתור אדם שהיתה לו מכונית, אתה חושב שהרעיון של מנוע מאחור הוא טוב?

ב: • אני לא מוצא שום הבדל בזה.

III. *Dialogue for Fluency*

See instructions for this section in Lesson 1, page 14.

IV. *Dialogue for Listening*

See instructions for this section in Lesson 1, page 15.

V. *Dialogue for Participation*

See instructions for this section in Lesson 1, page 16.

א: שמריהו, שלום. יש לי שאלה אליך. באמת
סוב שפגשתי אותך. אני עומד לקנות מכונית.
ואני יודע שאתה מכונאי מאז ומתמיד. מה
היית מיעץ, איזה כדאי יהיה לקנות?

ב: * * *

א: אני אגיד לך, אני עכשיו נוסע הרבה בין
ירושלים לתל-אביב, ואמנם באגד די נוח,
אבל זה גוזל לי זמן בתוך תל-אביב.

ב: * * *

א: בודאי.

ב: * * *

א: אני אגיד לך. חשבתי על אופנוע, שמריהו, אבל אשתי מתנגדת. היא אומרת אם כבר להשקיע כסף, ואתה יודע שהחברה תכסה את זה, אז זה כבר מכונית משפחתית. חשבתי אולי כדאי להשקיע כסף בזה, חלק משלנו, חלק מהחברה. מה היית מיעץ? איזה מכונה היא טובה? מה אתה אומר על הדופין?

ב: * * *

א: בתור אדם שהיתה לו מכונית, אתה חושב שהרעיון של מנוע מאחור הוא טוב?

ב: * * *

א: * * *

ב: למען האמת, אינני מכונאי מאז ומתמיד, אבל יש לי מכונית, והיה לי גם אופנוע בעבר, כך שאני חושב שאוכל ליעץ לך.

א: * * *

ב: אהה אני מבין. יש לך הרבה ענינים לסדר
בתוך העיר.

א: * * *

ב: כן, אני חושב שזה רעיון טוב מאוד לקנות
מכונית, אבל מדוע לא תקנה אופנוע?

א: * * *

ב: היא מכונה מאוד נוחה. קטנה, ואין שום
בעיות של חניה.

א: * * *

ב: אני לא מוצא שום הבדל בזה.

---

1. That's a very long time; can't it be hurried?

2. It'll take a very long time, but I'll try to hurry it.

3. In order for it not to take so long, I'd be grateful to you if you could (lit. " I'll thank you if you can") hurry it.
4. I would like you to hurry it, if you can.
5. I would be grateful to you if you could hurry it.

1. There's a stand (or: kiosk) there where they sell cigarettes and soda.
2. There you'll see a big house on which it says, "Ha-Bíma."
3. It's a little further on the street on which you now are.
4. (same as above)
5. There's a stand there where they sell faláfel and corn

Lesson 20

DRILLS

See instructions for this section in Lesson 6, page 79.

Drill A

1. זה הרבה מאוד זמן; האם אי-אפשר להחיש את זה?
2. זה יימשך הרבה מאוד זמן, אבל אנסה להחיש את זה.
3. כדי שזה לא יימשך כל כך הרבה זמן, אודה לך אם תוכל להחיש את זה.
4. הייתי רוצה שתחיש את זה, אם אתה יכול.
5. הייתי מודה לך אילו יכולת להחיש את זה.

Drill B

1. שם יש קיוסק שמוכרים בו סיגריות וגזוז.
2. שם תראי בית גדול שעליו כתוב "הבימה".
3. זה קצת הלאה בָרחוב שבו את נמצאת עכשיו.
4. זה קצת הלאה ברחוב שאת נמצאת בו עכשיו.
5. שם יש קיוסק שמוכרים בו פלאפל ותירס.

1. I planned this a long time ago, and I will carry it out soon.
2. I've been planning this for a long time, and I will carry it out as quickly as possible.
3. I've been planning this for some time, and I'll carry it out in the near future.
4. I've been thinking about this for a very long time, and I will shortly carry it out.
5. I had already thought of it a while back, but it has not yet been put into effect.

1. I hope they won't call me up for reserve duty again.
2. He hoped they wouldn't call him up for reserve duty once more.
3. She hoped he hadn't been called to the reserves in the meantime.
4. We hoped they hadn't called him to the reserves again.
5. Let's hope they didn't call him and won't call him.

1. I'm about to buy a car, and I have a question to [ask] you in that connection.
2. He intends buying a car, and he had a question to [ask] her in that connection.

Drill C

1. אני כבר מזמן תיכננתי את זה, ואני אבצע
את זה בקרוב.

2. זה זמן רב שאני מתכנן את זה, ואני אבצע
את זה במהירות האפשרית.

3. אני כבר מזמן מתכנן את זה, ואני אבצע את
זה בעתיד הקרוב.

4. אני כבר חושב על זה הרבה מאוד זמן, ועוד
מעט אוציא את זה לפועל.

5. אני כבר חשבתי על זה מזמן, אלא שזה עוד לא
יצא לפועל.

Drill D

1. אני מקווה שלא יקראו אותי שוב למילואים.

2. הוא קיווה שלא יקראו אותו עוד פעם למילואים.

3. היא קיוותה שלא קראו לו למילואים בינתיים.

4. קיווינו שלא קראו לו למילואים שוב פעם.

5. נקווה שלא קראו לו ושלא יקראו לו.

Drill E

1. אני עומד לקנות מכונית, ויש לי שאלה אליך
בקשר לזה.

2. יש בדעתו לקנות מכונית, והיתה לו שאלה
אליה בקשר לכך.

3. I had a request to [make of] him in connection with the car I'm about to buy.

4. We were about to buy a car, and we had a question to [ask] you in that connection.

5. If he intends buying a new car, he'd better not (lit. "let him not") come complaining to me.

3. היתה לי בקשה אליו בקשר למכונית שאני עומד
לקנות.

4. עמדנו לקנות מכונית, והיתה לנו שאלה אליכם
בקשר לזה.

5. אם יש בדעתו לקנות מכונית חדשה, שלא יבוא
אלי בטענות.

Lesson 21

TEST

Test on Unit 3

See instructions for this section in Lesson 7, page 85